

ประวัติความเป็นมาของ หนังสือเลวินิตี

คำว่า เลวินิตี หมายความว่า “สิ่งที่เกี่ยวข้องกับ เลวี” เล่มนี้เป็นเล่มที่สามในห้าเล่มที่โมเสสเขียนขึ้น โดยได้รับการดลใจจากพระเจ้า ห้าเล่มนี้เราเรียกกันว่า เพ็นทะทูก เล่มนี้มีการอธิบายถึงหน้าที่ พิธี การรับใช้ และเทศกาลต่างๆของพวกฮีบรู สิ่งเหล่านี้เป็นการเปรียบเทียบถึงความจริงซึ่งปรากฏชัดในพระคัมภีร์ใหม่ เวลาเราศึกษาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เราจะเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้ได้เปรียบเทียบกับพระเยซูคริสต์ มีแต่พระเจ้าองค์เดียวที่สามารถตั้งการเปรียบเทียบแบบนี้นั้นขึ้นมา ซึ่งเปรียบเทียบอย่างสวยงามถึงพระเยซูเจ้า

ในหนังสือ อพยพ พระเจ้าตรัสกับโมเสส “จากภูเขา” พระเจ้าทรงปรากฏในลักษณะเป็น เปลวไฟ พระสุรเสียงของพระเจ้า มีลักษณะเป็น ฟ้าร้อง และประชาชนกลัวพระองค์ แต่ในหนังสือ เลวินิตีนี้ พระเจ้าปรากฏอยู่ในที่บริสุทธิ์ที่สุด และตรัสกับประชาชนจากพลับพลา คือจากพระที่นั่ง กรุณา ซึ่ง อยู่ใน ที่บริสุทธิ์ที่สุด แห่ง พลับพลา นั้น พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งพระคุณ

ทั้งในสมัยนี้และในสมัยนั้น คือสมัย 2000 ปี ก่อนพระเยซูประสูติในโลกนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยถึงพระเมตตา กรุณาของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ และก่อนนั้นด้วย โดยใช้เครื่องหมายและแบบต่างๆซึ่งเปรียบเทียบถึงพระเยซูนั้น

พวกเลวีมาจากตระกูลเลวี ซึ่งพวกนี้ได้ใช้ชีวิตเป็นปุโรหิต

และนมัสการพระเจ้า หนังสือเลวีนิตินี้ได้เปิดเผยถึงพระราชบัญญัติต่างๆเกี่ยวกับการรับใช้นี้ ในเล่มนี้ คำที่สำคัญคือ “ความบริสุทธิ์” ซึ่งเราเจอ 87 ครั้ง คำนี้ถึงถึงการแยกตั้งไว้ฝ่ายพิธีซึ่งเปรียบเทียบกับการแยกตั้งไว้ฝ่ายจิตวิญญาณ

เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็น กลิ่นที่พอ พระทัย แต่ พระเยโฮวาห์

¹ พระเยโฮวาห์ทรงเรียกโมเสสตรัสกับท่านจากพลับพลาแห่งชุมนุมว่า ² “จงพูดกับ คนอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า เมื่อคนใดในพวกท่านนำเครื่องบูชามาถวายพระเยโฮวาห์ให้นำสัตว์เลี้ยงอันเป็นเครื่องบูชาของท่านมาจากฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะ ³ ถ้าเครื่องบูชาของเขาเป็นเครื่องเผาบูชามาจากฝูงวัว ก็ให้เขานำสัตว์ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ ให้เขานำเครื่องบูชานั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมด้วยความเต็มใจต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ⁴ ให้เขาเอามือวางบนหัวสัตว์ซึ่งเป็นเครื่องเผาบูชานั้น และเครื่องเผาบูชานั้นจะเป็นที่ทรงโปรดปรานเพื่อทำการลบมลทินของผู้นั้น ⁵ แล้วให้เขาฆ่าวัวตัวผู้นั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วพวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน จะถวายเป็นเลือด และเอาเลือดมาประพรมที่แท่นและรอบแท่นบูชา ซึ่งอยู่ตรงประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ⁶ และให้เขาถลกหนังเครื่องเผาบูชานั้นออกเสีย แล้วตัดเป็นท่อนๆ ⁷ และบุตรชายของอาโรนผู้เป็นปุโรหิตจะก่อไฟที่แท่น และเรียงฟืนบนไฟ ⁸ และพวกปุโรหิตคือบุตรชายของอาโรน จะวางท่อนเนื้อ หัว และไขมันสัตว์ตามลำดับไว้บนฟืนบนไฟที่แท่นบูชา ⁹ แต่ให้เขาเอาน้ำล้างเครื่องในและขาสัตว์เสีย แล้วปุโรหิตจึงเผาของทั้งหมดบน

แท่นเป็นเครื่องเผาบูชา เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ ¹⁰ ถ้าของถวายที่ผู้ใดจะใช้เป็นเครื่องเผาบูชามาจากฝูงแกะหรือฝูงแพะ ให้ผู้นั้นเลือกเอาสัตว์ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ ¹¹ ให้เขาฆ่าสัตว์นั้น เสียที่แท่นบูชาข้างด้านเหนือต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และพวงปุโรหิตคือบุตรชายของอาโรน จะเอาเลือดสัตว์นั้นประพรมที่แท่นและรอบแท่นบูชา ¹² ให้เขาฟืนสัตว์นั้นเป็นท่อนๆทั้งหัวและไขมันด้วย และปุโรหิตจะวางเครื่องเหล่านี้ตามลำดับไว้บนฟืนบนไฟที่แท่นบูชา ¹³ แต่เครื่องในกับขานนั้นผู้ถวายบูชาจะล้างเสียด้วยน้ำ และให้ปุโรหิตเอาเครื่องทั้งหมดเหล่านี้เผาบูชาด้วยกันบนแท่น เป็นเครื่องเผาบูชา คือเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ ¹⁴ ถ้าผู้ใดจะนำนกมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้ผู้นั้น นำ ของบูชาที่เป็น นกเขา หรือนกพิราบ หนุม มาถวาย ¹⁵ จึงให้ปุโรหิตนำนกนั้นมาที่แท่น บิดหัวเสียแล้วเผาบูชาบนแท่น ให้เลือดไหลออกมาข้างๆแท่น ¹⁶ และให้ฉีกกระเพาะข้าว และถอนขนนกออกเสีย ทั้งลงริมแท่นด้านตะวันออกในที่ที่ทิ้งมูลเถ่า ¹⁷ และให้เขาฉีกปีกอย่าให้ขาดจากตัว และปุโรหิตจะเผานกนั้นบนแท่นที่กองฟืนบนไฟ เป็นเครื่องเผาบูชา คือเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์”

2

ธัญญาบูชา

¹ “เมื่อผู้ใดนำธัญญาบูชามาเป็นเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้ผู้นั้นนำยอดแป้งมาถวาย ให้เขาเทน้ำมันลง

ที่แบ่งและใส่กำยานด้วย² แล้วนำมาให้พวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน ผู้ถวายบูชาจะหยิบยอดแบ่งคลุกน้ำมันกำมือหนึ่งกับ กำยาน ทั้งหมด ออก และปุโรหิต จะเผาเครื่องบูชาส่วนนี้เป็นที่ระลึกบนแท่น คือบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์³ ส่วนธัญญาบูชาที่เหลืออยู่นั้นจะเป็นของอาโรน และบุตรชายของเขา เป็นส่วนบริสุทธิ์อย่างยิ่งจากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์⁴ เมื่อท่านนำธัญญาบูชาเป็นขนมอบในเตาอบมาถวายเป็นเครื่องบูชา ให้เป็นขนมไร้เชื้อทำด้วยยอดแบ่งคลุกน้ำมัน หรือขนมแผ่นไร้เชื้อทาน้ำมัน⁵ และถ้าท่านนำธัญญาบูชาเป็นขนมปังบนกระทะ ก็ให้เป็นขนมทำด้วยยอดแบ่งไร้เชื้อคลุกน้ำมัน⁶ ท่านจงหักขนมนั้นเป็นชิ้นๆ เทน้ำมันราด เป็นธัญญาบูชา⁷ ถ้า เครื่อง บูชา ของ ท่าน เป็น ธัญญา บูชา ทอด ด้วย กระทะ ให้ทำด้วยยอดแบ่งคลุกน้ำมัน⁸ ท่านจงนำธัญญาบูชาซึ่งทำด้วยสิ่งเหล่านี้มาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เมื่อนำมาให้ปุโรหิต แล้วปุโรหิตจะนำมาถึงแท่นบูชา⁹ และปุโรหิตจะนำส่วนที่ระลึกออกจากธัญญาบูชา และเผาเสียบนแท่น เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์¹⁰ ส่วนธัญญาบูชาที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของอาโรนและของบุตรชายท่าน เป็นส่วนบริสุทธิ์อย่างยิ่งจากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์¹¹ บรรดาธัญญาบูชาซึ่งนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์นั้นอย่าให้มีเชื้อ เจ้าอย่าเผาเชื้อหรือน้ำผึ้งเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์¹² ถ้าเจ้าจะนำสิ่งทั้งสองนี้เป็นผลรุ่นแรกมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ก็ได้ แต่อย่าเผาถวายบนแท่น ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัย¹³ เจ้า

จงปรุงบรรดาธัญญาบูชาด้วยใส่เกลือ เจ้าอย่าให้เกลือแห่งพันธสัญญา กับพระเจ้าของเจ้าขาดเสียจากธัญญาบูชาของเจ้า เจ้าจงถวายเกลือพร้อมกับบรรดาเครื่องบูชาของเจ้า ¹⁴ ถ้าเจ้าถวายธัญญาบูชาเป็นผลรุ่นแรกแต่พระเยโฮวาห์ธัญญาบูชาอันเป็นผลรุ่นแรกนั้นเจ้าจงถวายรวงใหม่ๆ่างไฟให้แห้ง บดเมล็ดให้ละเอียด ¹⁵ เจ้าจงใส่น้ำมันและวางเครื่องกำยานไว้บนนั้น เป็นธัญญาบูชา ¹⁶ บุโรหิตจะเอาส่วนหนึ่งของเมล็ดที่บด น้ำมันและเครื่องกำยานเผาถวายเป็นส่วนที่ระลึกร เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแต่พระเยโฮวาห์”

3

สันติบูชา

¹ “ถ้า ผู้หนึ่ง ผู้ใด ถวาย เครื่อง บูชา เป็น สันติบูชา ถ้า เขา ถวาย วัว ผู้ หรือ วัว เมีย จากฝูง ให้เขา ถวาย สัตว์ตัวที่ไม่มีตำหนิต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ² ให้เขาเอามือวางบนหัวของสัตว์ตัวที่จะถวาย และจงฆ่าเสียที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม พวก บุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน จะเอา เลือด ประพรมที่ แทน และรอบ แทนบูชา ³ จากเครื่องบูชา ที่ ถวาย เป็น สันติบูชา เป็น เครื่อง บูชาด้วย ไฟ ถวาย แต่ พระ เย โฮ วาห์ ผู้ถวาย จะ นำ ไขมันที่ติดกับ เครื่อง ใน และไขมันที่อยู่ในเครื่องในทั้งหมด ⁴ และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบันเอวนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต ⁵ บุตรชายอาโรนจะเผาเสียบน แทนบูชาบนเครื่องเผาบูชาซึ่งอยู่บนพื้นบนไฟ เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ ⁶ ถ้า ผู้ใด นำ เครื่อง บูชา ที่ เป็น สันติ บูชา มา ถวาย แต่ พระ เย โฮ

วาท์ เป็นสัตว์ตัวผู้หรือตัวเมียที่ได้มาจากฝูงแพะแกะ ก็อย่าให้สัตว์นั้นมีตำหนิ 7 ถ้าเขาจะถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชา ก็ให้เขานำ มาถวายต่อ พระפקตร์พระเยโฮวาท์ 8 ให้เขาเอามือวางบนหัวของสัตว์ที่จะถวายนั้น และให้ฆ่าเสียที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และบุตรชายอาโรนจะเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น 9 จากเครื่องบูชาที่ถวายเป็นสันติบูชา คือบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาท์ ให้เขาถวายไขมันทางที่เป็นไขมันทั้งหมดตัดชิดกระดูกสันหลัง และไขมันที่หุ้มเครื่องใน กับไขมันที่อยู่ในเครื่องในทั้งหมด 10 และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบั้นเอว นั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต 11 และปุโรหิตจะเอาสิ่งเหล่านี้เผาบนแท่น เป็นอาหารเผาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาท์ 12 ถ้าเครื่องบูชาของเขาเป็นแพะ ก็ให้เขานำ มาถวายต่อ พระפקตร์พระเยโฮวาท์ 13 ให้เขาเอามือวางบนหัวของมัน และฆ่ามันเสียที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และบุตรชายของอาโรนจะเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่นบูชา 14 แล้วให้เขาเอาสิ่งเหล่านี้จากแพะตัวนั้นเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาท์ คือไขมันที่หุ้มเครื่องใน และไขมันที่อยู่ในเครื่องใน 15 และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบั้นเอว นั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต 16 และปุโรหิตจะเผาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเป็นอาหารเผาไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย ไขมันทั้งหมดเป็นของพระเยโฮวาท์ 17 ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนี้ตยตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่ที่เจ้าอาศัยอยู่ทุกๆไปว่า เจ้าอย่ารับประทานไขมันหรือเลือด”

4

เครื่องบูชาไถ่บาป

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดกระทำผิดสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญญัติให้กระทำ โดยเขาไม่ได้เจตนากระทำความเล่านั้น ประการหนึ่ง ประการใด 3 ถ้าปุโรหิตที่ได้รับการเจิมไว้เป็นผู้กระทำบาป เป็นเหตุให้พลไพร่หลงทำบาปไปด้วย เหตุด้วยบาปที่เขาได้กระทำไป ก็ให้เขานำวัวหนุ่มซึ่งไม่มีตำหนิมาถวายแด่พระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 4 ให้เขานำวัวนั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และให้เขาเอามือวางบนหัววัวตัวนั้น และให้ฆ่ามันเสียต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 5 และปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมแล้ว จะนำเลือดวัวนั้นมาที่พลับพลาแห่งชุมนุมบ้าง 6 ปุโรหิตจะเอานิ้วจุ่มลงในเลือด และประพรมเลือด นั้นที่หน้า ม่านสถานบริสุทธิ์เจ็ด ครั้ง ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 7 และปุโรหิตจะเอาเลือดเล็กน้อยเจิมที่เชิงงอนของแท่นเผาเครื่องหอมซึ่งอยู่ในพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ส่วนเลือดวัวที่เหลืออยู่นั้นเขาจะเทลงที่ฐานแท่นเผาเครื่องเผาบูชา ซึ่งอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 8 และเขาจะเอาไขมันทั้งหมดออกเสียจากวัวตัวที่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนี้ คือไขมันที่หุ้มเครื่องในและไขมันที่ติดอยู่กับเครื่องในทั้งหมด 9 และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบั้นเอวนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต 10 ให้เอาออกเช่นเดียวกับเอาออกจากวัวที่ถวายเป็นสันติบูชา และปุโรหิตจะเผาสิ่งเหล่านี้

นี้บนแท่นเครื่องเผาบูชา¹¹ แต่หนังของวัวพร้อมกับเนื้อวัวทั้งหมด หัว ขา เครื่องในและมูลของมัน¹² คือวัวทั้งตัวนี้ให้เอาออกไปเสียจากค่ายถึงที่สะอาดที่ทิ้งมูลเถาและให้สูมไฟเผาเสีย ที่ทิ้งมูลเถาอยู่ที่ไหนก็ให้เผาที่นั่น¹³ ถ้าชุมชนชนอิสราเอลทั้งหมดกระทำผิดโดยไม่รู้ตัวและความผิดนั้นยังไม่ปรากฏแจ้งแก่ที่ประชุม และเขาได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชามิให้กระทำ เขาก็มีความผิด¹⁴ เมื่อความผิดที่เขาได้กระทำนั้นเป็นที่ประจักษ์ขึ้น ให้ที่ประชุมถวายเป็นวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ให้นำวัวนั้นมาที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม¹⁵ และผู้ใหญ่ของชุมนุมชนจะเอามือวางบนหัวของวัวนั้น ต่อพระพิภคตร์พระเยโฮวาห์ และให้ฆ่าวัวตัวนั้นเสียต่อพระพิภคตร์พระเยโฮวาห์¹⁶ แล้วปุโรหิตผู้รับภาระเจิมจะนำเลือดของวัวมาที่พลับพลาแห่งชุมนุมบ้าง¹⁷ และปุโรหิตจะเอา นิ้ว จุ่มลงในเลือดและประพรมที่หน้า ม่าน เจ็ด ครั้ง ต่อพระพิภคตร์พระเยโฮวาห์¹⁸ และปุโรหิตจะเอาเลือดสักหน้อยเจิมที่เชิงงอนของแท่นบูชาซึ่งอยู่ในพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อพระพิภคตร์พระเยโฮวาห์ ส่วนเลือดที่เหลืออยู่นั้น เขาจะเทลงที่ฐานแท่นเครื่องเผาบูชา ซึ่งอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม¹⁹ และเขาจะเอาไขมันออกจากวัวนั้นหมด นำไปเผาเสียบนแท่น²⁰ เขาจะกระทำดังนี้แก่วัวตัวนี้ เขาได้กระทำกับวัวตัวที่ถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปอย่างไร ก็ให้เขากระทำแก่วัวตัวนี้อย่างนั้น ดังนี้ปุโรหิตจะทำการลบมลทินของชุมนุมชนแล้วเขาทั้งหลายจะได้รับ การ อภัย²¹ แล้ว เขาจะนำ วัว ออก ไปนอกค่าย และเผาเสียอย่างกับเผาวัวตัวก่อน เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของที่ประชุม²² ถ้า ผู้ครอบครอง กระทำ ความ

บาป กระทำสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทรงบัญญัติ มิให้กระทำโดยไม่รู้ตัว เขาก็มีความผิด ²³ เมื่อเขา รู้ตัวว่า กระทำผิดตั้งนั้นแล้ว ก็ให้เขานำลูกแพะตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิตัว หนึ่งมาเป็นเครื่องบูชา ²⁴ ให้เขาเอามือวางบนหัวแพะ และ ให้ฆ่าแพะเสียในที่ที่เขาฆ่าสัตว์เป็นเครื่องเผาบูชาต่อพระ พักตร์พระเยโฮวาห์ นี่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²⁵ ปุโรหิตจะ เอานิ้วจุ่มเลือดเครื่องบูชาไถ่บาปบ้าง นำไปเจิมที่เชิงงอน บนแท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือดที่เหลืออยู่นั้นที่ฐาน ของแท่นเครื่องเผาบูชา ²⁶ และเขาจะเผาไขมันทั้งหมด บนแท่น เช่นเดียวกับเผาไขมันเครื่องสันติบูชา ดังนี้แหละ ปุโรหิต จะทำการลบมลทินแท่นผู้กระทำผิดนั้น และเขา จะได้รับการอภัย ²⁷ ถ้าพลไพร่สามัญคนหนึ่งคนใดกระทำความ ผิดโดยมิได้เจตนาคือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเย โฮวาห์ทรงบัญญัติมิให้เขากระทำ เขาก็มีความผิด ²⁸ เมื่อเขา รู้ตัวว่ากระทำผิดตั้งนั้นแล้ว ก็ให้เขานำลูกแพะตัวเมียตัว หนึ่งซึ่งไม่มีตำหนิมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปที่เขาได้กระทำ ไปนั้น ²⁹ และเขาจะเอามือวางบนหัวของเครื่องบูชาไถ่บาป และฆ่าเครื่องบูชาไถ่บาปนั้นในที่ที่เขาถวายเครื่องเผาบูชา ³⁰ ปุโรหิตจะเอานิ้วจุ่มเลือดแพะนั้นไปเจิมที่เชิงงอนของ แท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือดส่วนที่เหลือลงที่ฐานของ แท่นนั้น ³¹ และเขาจะเอาไขมันออกเสียให้หมดอย่าง ที่เอาไขมันออกเสียจากเครื่องสันติบูชา และปุโรหิตจะเผา ไขมันนั้นบนแท่น เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาและเขาจะได้รับการ อภัย ³² ถ้าเขานำลูกแกะมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปก็ให้เขา นำลูกแกะตัวเมียไม่มีตำหนิมา ³³ เขาจะเอามือวางบนหัว

ของเครื่องบูชาไถ่บาปและฆ่าเสียเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปในที่ที่เขาฆ่าเครื่องเผาบูชา³⁴ และปุโรหิตจะเอาน้ำจุ่มเลือดเครื่องบูชาไถ่บาปนั้นบ้างนำไปเจิมที่เชิงงอนของแท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือดที่เหลือนั้นลงที่ฐานของแท่น³⁵ และเขาจะเอาไขมันทั้งหมดออกเสียอย่างที่เขาไขมันของลูกแกะออกจากเครื่องสันติบูชา และปุโรหิตจะเผาไขมันบนแท่นเหมือนเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาซึ่งเขาได้กระทำผิด และเขาจะได้รับการอภัย”

5

เครื่องบูชาไถ่การละเมิด

1 “ถ้าผู้ใดกระทำความผิดในข้อที่ได้ยินเสียงแห่งการปฏิญาณตัวและเป็นพยาน และแม้ว่าเขาเป็นพยานโดยที่เขาเห็นหรือรู้เรื่องก็ตาม แต่เขาไม่ยอมให้การเป็นพยาน เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา² หรือผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องสิ่งที่เป็นมลทิน จะเป็นซากสัตว์ป่าที่มลทิน หรือซากสัตว์เลี้ยงที่มลทิน หรือซากสัตว์เลื้อยคลานที่เป็นมลทิน โดยไม่ทันรู้ตัว เขาจึงเป็นคนมีมลทิน เขาก็มีความผิด³ หรือถ้าเขาแตะต้องมลทินของคน จะเป็นสิ่งใดๆซึ่งเป็นมลทิน อันเป็นสิ่งทีกระทำให้คนนั้นเป็นมลทิน โดยเขาไม่รู้ตัว เมื่อเขารู้แล้ว เขาก็มีความผิด⁴ หรือถ้าคนหนึ่งคนใดเปลอสัตว์กล่าวคำปฏิญาณด้วยริมฝีปากว่าจะกระทำชั่วหรือดี หรือเปลอสัตว์กล่าวคำปฏิญาณใดๆ และเขากระทำโดยไม่ทันรู้ตัว เมื่อเขารู้สึกตัวแล้วในประการใดก็ตาม เขาก็มีความผิด⁵ เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดใดๆที่กล่าวมา

นี้ ก็ให้เขาสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ ⁶ และให้เขานำเครื่องบูชาไถ่การละเมิดมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำนั้น เครื่องบูชานั้นจะเป็นสัตว์ตัวเมียจากฝูง คือลูกแกะหรือลูกแพะ ก็เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปได้ ดังนั้นปุโรหิตจะทำการลบมลทินแทนผู้ที่กระทำผิดนั้น ⁷ ถ้าเขาไม่สามารถถวายลูกแกะตัวหนึ่ง ก็ให้เขานำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว มาเป็นเครื่องถวายพระเยโฮวาห์ไถ่การละเมิด นกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และนกอีกตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ⁸ ให้เขานำนกทั้งสองนี้มาให้ปุโรหิต ปุโรหิตก็ถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปก่อน ให้เขาบิด หัว นก หลุด จาก คอ แต่อย่าให้ขาด ⁹ และปุโรหิต จะเอา เลือด เครื่องบูชาไถ่บาป ประพรม ที่ ข้าง แทนเสียบ้าง ส่วนเลือดที่เหลืออยู่นั้นจะรดให้ไหลออกที่ฐานแทน นี่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ¹⁰ แล้วเขาจะถวายนกตัวที่สองเป็นเครื่องเผาบูชาตามลักษณะ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาซึ่งเขาได้กระทำไป และเขาจะได้รับการอภัย ¹¹ แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่จะนำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวมา ก็ให้เขานำเครื่องบูชาไถ่บาปซึ่งเขาได้กระทำนั้นมา คือยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์เอามาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อย่าใส่น้ำมัน หรือใส่เครื่องกำยานในแป้ง เพราะเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ¹² ให้เขานำแป้งมาให้ปุโรหิตและปุโรหิตจะเอาแป้งกำมือหนึ่งเป็นส่วนที่ระลึก และเผาเสียบน แทน เหมือนเครื่องเผาบูชาด้วยไฟ ถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ¹³ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาเพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำในเรื่องนี้ เรื่องใดที่กล่าวมานี้ และเขาจะได้รับการอภัย และ

ส่วนที่เหลือนั้นจะเป็นของปุโรหิต เช่นเดียวกับธัญญาบูชา” ¹⁴ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ¹⁵ “ถ้า ผู้ใด ทำการ ละเมิด และทำบาปโดยไม่รู้ตัวใน เรื่องของบริสุทธิแห่งพระ เยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูงเป็น เครื่องบูชาไถ่การ ละเมิด ถวาย แต่พระเยโฮวาห์ ให้เจ้า ตี ราคาเป็นเงินเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ เป็นเครื่อง บูชาไถ่การ ละเมิด ¹⁶ และให้ผู้นั้นชดใช้ของบริสุทธิที่ขาด ไป และเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาสิ่งที่ขาดไปนั้น นำมอบ ให้แก่ปุโรหิต และปุโรหิต จะทำการ ลบ มลทิน ของ เขา ด้วย แกะ ผู้ที่ถวาย เป็น เครื่อง บูชาไถ่การ ละเมิด และเขาจะ ได้ รับการอภัย ¹⁷ ถ้า ผู้ใด กระทำ ผิด คือ กระทำ สิ่ง ที่ พระเยโฮ วาห์ ทรง บัญชา มิ ให้ กระทำ ถึง แม้ว่า เขา กระทำ โดย ไม่ รู้ เท่า ถึง การณ์ เขาก็ มีความ ผิด จะ ต้อง รับ โทษ ความ ชั่ว ช้ำ ของ เขา ¹⁸ ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิมาจากฝูงมา ถึงปุโรหิต ให้เจ้าตีราคา เป็นราคาเครื่องบูชาไถ่การละเมิด และให้ปุโรหิต ทำการ ลบ มลทิน ของ เขา ตาม ความ ผิด ซึ่ง เขา ได้ กระทำ ด้วย มิ ได้ เจตนา นั้น และเขาจะ ได้ รับ การอภัย ¹⁹ เป็น เครื่อง บูชาไถ่การ ละเมิด เพราะ เขา ได้ กระทำ การ ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์”

6

เครื่องบูชาไถ่การละเมิดและการคืนดีกัน

¹ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ² “ถ้า ผู้หนึ่ง ผู้ใด ทำบาป และทำการ ละเมิด ต่อ พระเยโฮวาห์ ด้วยการ มุสา ต่อ เพื่อนบ้าน ของ เขา ใน สิ่ง ที่ ผาก เขา ให้ เก็บรักษา ไว้ หรือ ใน เรื่อง มิตรภาพ หรือ ใน สิ่ง ที่ ใช้ ความ รุนแรง ไป แย่ง ชิง

มา หรือได้ หลอก ลวง เพื่อนบ้าน ของ เขา ³ หรือ พบ สิ่ง ที่ หาย ไป แล้ว แต่ไม่ ยอม รับ ปฏิญาณ ตน เป็น ความ เท็จ ใน ข้อ เหล่า นี้ ถ้า ผู้ใด กระทำ ก็ เป็น ความ ผิด ⁴ ก็ ให้ ผู้ ที่ กระทำ ผิด มี โทษ เพราะ ความ ผิด ของ เขา ให้ ผู้ นั้น คืน ของ ที่ ได้ มา จาก การ ชิง มา นั้น เสีย หรือ สิ่ง ใด ที่ เขา ได้ มา ด้วย การ หลอก ลวง หรือ สิ่ง ที่ ผาก เขา ไว้ หรือ สิ่ง สูญ หาย ที่ เขา ได้ พบ เข้า ⁵ หรือ สิ่ง ใด ๆ ที่ ได้ ปฏิญาณ เท็จ ไว้ เขา ต้อง คืน ให้ เต็ม ตาม จำนวน และ จง เพิ่ม อีก หนึ่ง ใน ห้า และ มอบ ให้ แก่ เจ้า ของ ในวันที่ เขา ถวาย เครื่อง บูชา ไถ่ การ ละเมิด ⁶ ให้ ผู้ นั้น นำ แกะ ตัว ผู้ ที่ ไม่มี ต่า หนี มา จาก ผุง เป็น เครื่อง บูชา ไถ่ การ ละเมิด ถวาย แต่ พระ เยโฮวาห์ มามอบ ให้ บุโรหิต ให้ เจ้า ตีราคา เอง เป็น ราคา เครื่อง บูชา ไถ่ การ ละเมิด ⁷ และ ให้ บุโรหิต ทำ การ ลบ มลทิน ของ เขา ต่อ พระ พักตร์ พระ เยโฮวาห์ และ เขา จะ ได้ รับ การ อกัย ใน ทุก สิ่ง ที่ เขา ได้ กระทำ ไป ซึ่ง เป็น การ ละเมิด”

บุโรหิตกับเครื่องเผาบูชา

⁸ พระ เยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ⁹ “จง บัญชา แก่ อาโรน และ บุตร ชาย ของ เขา ว่า ต่อ ไป นี้ เป็น พระ ราชา บัญญัติ เรื่อง เครื่อง เผา บูชา เครื่อง เผา บูชา นั้น จะ ต้อง เผา อยู่ บน แท่น ตลอด คืน จน รุ่ง เช้า จง ให้ ไฟ บน แท่น เผา เครื่อง บูชา ลุก อยู่ เรื่อย ไป ¹⁰ ให้ บุโรหิต สวม เสื้อ ผ้า ป่าน และ สวม กางเกง ผ้า ป่าน และ ให้ ตัก มูล เถ้า ออก จาก ไฟ ที่ ไหม้ เครื่อง เผา บูชา อยู่ บน แท่น นำ ไป ไว้ ข้าง แท่น ¹¹ ให้ ถอด เสื้อ ที่ สวม อยู่ ออก แล้ว สวม เสื้อ อีก ตัว หนึ่ง นำ มูล เถ้า ออก ไป นอก ค่าย ยั้ง ที่ สะอาด ¹² ให้ รักษา ไฟ ที่ บน แท่น ให้ ลุก อยู่ อย่า ให้ดับ เลย ที เดียว ให้ บุโรหิต ใส่ ฟืน ทุก เช้า และ ให้ เรียง เครื่อง เผา บูชา ให้ เป็น

ระเบียบไว้บนแท่น และเผาไขมันของเครื่องสันติบูชาบนนั้น
 13 ต้องรักษาให้ไฟติดอยู่บนแท่นเรื่อยไป อย่าให้ดับเป็นอัน
 ขาด

พระราชบัญญัติของการถวายธัญญาบูชา

14 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติของการถวายธัญญาบูชา
 ให้บุตรชายอาโรนถวายเครื่องบูชานี้ ต่อพระพักตร์พระ
 เยโฮวาห์ที่หน้าแท่นบูชา 15 ให้ปุโรหิตคนหนึ่งหยิบยอด
 แป้งกำมือหนึ่งมาจากธัญญาบูชา คลุกน้ำมันและเครื่อง
 กายานทั้งหมดซึ่งอยู่บนธัญญาบูชา และเผาส่วนนั้นบนแท่น
 เป็นที่ระลึกลับ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ 16 ส่วน
 ที่เหลืออยู่ให้อาโรนและบุตรชายของเขารับประทาน ให้รับ
 ประทานกับขนมปังไร้เชื้อในที่บริสุทธิ์ ให้รับประทานในลาน
 ของพลับพลาแห่งชุมนุม 17 อย่าใส่เชื้อในขนมปังนั้นแล้วปิ้ง
 เราได้ให้ส่วนนี้เป็นส่วนเครื่องบูชาด้วยไฟของเราอันตลกแก่
 เขาเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ที่สุด เช่นเดียวกับเครื่องบูชาไถ่บาป และ
 เครื่องบูชาไถ่การละเมิด 18 ให้บุตรชายทั้งหลายของอาโร
 นรับประทานสิ่งนี้ เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า
 จากเครื่องบูชาด้วยไฟของพระเยโฮวาห์ ผู้ใดที่ถูกต้องสิ่ง
 เหล่านี้จะบริสุทธิ์”

ธัญญาบูชาของปุโรหิตทุกรายให้เผาเสียให้หมด

19 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 20 “ต่อไปนี้เป็นเครื่อง
 บูชาที่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาจะต้องถวาย
 แต่พระเยโฮวาห์ในวันที่เขารับการเจิม คือยอดแป้งหนึ่ง
 ในสิบเอฟ่าห์เป็นธัญญาบูชาประจำ ให้ถวายตอนเช้าครึ่ง
 หนึ่ง ตอนเย็นครึ่งหนึ่ง 21 ให้คลุกกับน้ำมันให้เข้ากันดีแล้ว
 ทอดบนเหล็ก ทำเป็นแผ่นเหมือนธัญญาบูชาแล้วถวายเป็น

กลืนที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์²² ให้ปุโรหิตจากบรรดาบุตรชายของอาโรนผู้รับการเจิมตั้งแทนเขาถวายสิ่งนี้ เป็นกฎ เกณฑ์ สืบไป เนื่อง นิตย์แต่พระเยโฮวาห์ ให้เผา เครื่องบูชาทั้งหมดเสีย²³ รัญญบูชาของปุโรหิตทุกรายให้เผาเสียให้หมด อย่าให้รับประทาน”

เครื่องบูชาไถ่บาปกับริสุทธี

²⁴ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า²⁵ “จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายของเขาว่า ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติของการ ถวาย เครื่อง บูชา ไถ่บาป ให้ฆ่า สัตว์ที่เป็น เครื่อง บูชา ไถ่บาป ใน ที่ที่ฆ่า สัตว์ อัน เป็น เครื่อง เผา บูชาต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็น ของ บริสุทธีที่สุด²⁶ ให้ปุโรหิต ผู้ ถวาย เครื่องบูชาไถ่บาปรับประทานสัตว์นั้น ให้เขารับประทานในที่บริสุทธี ในลานพลับพลาแห่งชุมนุม²⁷ อะไรที่แตะต้องเนื้อสัตว์นั้นจะบริสุทธี และเมื่อประพรมมีเลือดติดเสื้อ ก็ให้ซักเสื้อ ส่วน ที่ติด เลือด นั้น ใน ที่บริสุทธี²⁸ จง ทำลาย ภาชนะดินที่ใช้ต้มเนื้อนั้นเสีย ถ้าต้มในภาชนะทองสัมฤทธิ์ก็ให้ขัดและล้างเสียด้วยน้ำ²⁹ ผู้ชายทุกคนที่เป็นปุโรหิตรับประทานได้ เป็นของบริสุทธีที่สุด³⁰ แต่เครื่องบูชาไถ่บาป ซึ่งปุโรหิตนำเลือดเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อทำการลบมลทินในที่บริสุทธีนั้น อย่ารับประทานเลย ต้องเผาไฟเสีย”

7

วิธีถวายเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

¹ “เช่นเดียวกันนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องบูชาไถ่การละเมิด เป็นสิ่งบริสุทธีที่สุด² ให้ฆ่าสัตว์อันเป็นเครื่อง

บูชาไถ่การละเมิดในที่ที่ฆ่าสัตว์อันเป็นเครื่องเผาบูชา และให้เอาเลือดสัตว์นั้น ประพรมที่แท่น และรอบแท่น 3 และให้เอาไขมันของสัตว์นั้น ถวายบูชา เสียทั้งหมดด้วย หางที่เป็นไขมัน ไขมันที่หุ้มเครื่องใน 4 และไต ทั้งสอง ลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบั้นเอว นั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้น ออก เสีย พร้อม กับ ไต 5 ให้ปุโรหิต เผา สิ่ง เหล่า นี้ บน แท่น เป็น เครื่อง บูชาด้วย ไฟ ถวาย แต่ พระ เย โห วาห์ เป็น เครื่อง บูชาไถ่การ ละเมิด 6 ผู้ชายทุกคนที่เป็นปุโรหิต รับ ประทาน ได้ ให้รับ ประทาน ใน สถาน บริสุทธิ เป็น ของ บริสุทธิที่สุด 7 เครื่องบูชาไถ่การละเมิดก็เหมือนเครื่องบูชาไถ่บาป มีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกัน ปุโรหิตผู้ใช้เครื่องบูชาทำการลบมลทินจะ ได้ เครื่อง บูชา นั้น 8 ปุโรหิต คนใด ถวายเครื่องเผาบูชาของผู้ใด ปุโรหิตผู้นั้นย่อมได้หนึ่งของเครื่องเผาบูชาที่ตนถวาย 9 เครื่องธัญญาบูชาทุกอย่างที่บั้งในเตาอบ และสิ่งทั้งหมดซึ่งเตรียมในกระทะหรือที่เหล็กให้ตกเป็นของปุโรหิตผู้ถวายของเหล่านั้น 10 ธัญญาบูชาทุกอย่างที่เคล้าน้ำมันหรือไม่เคล้าจะตกเป็นของบุตรชายอาโรนทั่วกัน

วิธีถวายเครื่องสันติบูชา

11 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องสันติบูชา ซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดนำมาถวายแต่พระเยโฮวาห์ 12 ถ้าเขาถวายเป็นเครื่องโมทนาพระคุณ ก็ให้เขาถวายขนม ไร้เชื้อคลุกน้ำมัน ขนมแผ่น ไร้เชื้อทาน้ำมัน ขนมยอแด่แป้งคลุกน้ำมันให้ดีพร้อม กับ เครื่องบูชาโมทนา 13 นอกจากขนมเหล่านี้ให้เขานำขนมปัง ไร้เชื้อ มาถวาย เป็น ส่วน ของ เครื่องบูชา พร้อม กับ

เครื่องสันติบูชาที่ ถวาย เป็นการ โมทนา พระคุณ ¹⁴ ให้เขา ถวายของบูชาเหล่านี้ส่วนหนึ่งจากทั้งหมดแต่พระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็น ส่วน ยก ให้แก่ปุโรหิต ผู้เอา เลือด สันติบูชา ประพรม ¹⁵ ส่วน เนื้อ สัตว์ เครื่อง สันติ บูชา เพื่อ โมทนา พระคุณ นั้น เขา จะ ต้อง รับ ประทาน เสีย ใน วัน ทำ การ ถวาย บูชา อย่า เหลือ ไว้จนวันรุ่งเช้าเลย ¹⁶ แต่ถ้าเครื่องบูชานั้นเป็นเครื่องบูชา ปฏิญาณ หรือ เป็น เครื่อง บูชา ตามใจ สวรรค์ ให้เขา รับ ประทาน เสีย ใน วัน ทำ การ ถวาย บูชา และ ในวันรุ่ง ขึ้น เขา ยังรับ ประทาน ส่วนที่ เหลือ ได้ ¹⁷ ส่วน เนื้อ ของ เครื่อง บูชา ที่ เหลือ ถึง วันที่ สาม ให้เผา เสีย ด้วย ไฟ ¹⁸ ถ้าเอา เนื้อ สัตว์ อัน เป็น เครื่อง สันติบูชา มา รับ ประทาน ใน วันที่ สาม ก็จะไม่เป็นที่ พอ พระทัย เลย และ ผู้ที่ ถวาย นั้น จะ ไม่ เป็น ที่ โปรดปราน ด้วย แต่จะ เป็นการ กระทำ ที่ น่า สะอิดสะเอียน และ ผู้ที่ รับ ประทาน นั้น จะ ต้อง ได้รับความ ชั่วช้า ของ เขา ¹⁹ เนื้อ ที่ ไป ถูก ของ ที่ เป็น มล ทิน ไตๆ อย่า รับ ประทาน จงเผา เสีย ด้วย ไฟ บุคคล ที่ สะอาด ทุกคน รับ ประทาน เนื้อ ได้ ²⁰ แต่ผู้ใด รับ ประทาน เนื้อ สัตว์ บูชา อัน เป็น เครื่อง สันติบูชา แต่พระเยโฮวาห์ โดย ที่ ตน ยังมี มล ทิน ติด ตัว อยู่ ผู้นั้น จะ ต้อง ถูก ตัดขาด จาก พลไพร่ ของ ตน ²¹ ยิ่งกว่านั้น อีก ถ้า ผู้ใด แตะ ต้อง สิ่ง มล ทิน ไตๆ ไม่ว่าจะ เป็น มล ทิน ของ คน หรือ สัตว์ มล ทิน ไตๆ หรือ สิ่ง มล ทิน ที่ น่า สะอิดสะเอียน ไตๆ และ ผู้นั้น มา รับ ประทาน เนื้อ สัตว์ บูชา อัน เป็น เครื่อง สันติบูชา แต่พระเยโฮวาห์ ผู้นั้น จะ ต้อง ถูก ตัดขาด จาก พลไพร่ ของ ตน” ²² พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ²³ “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ว่า เจ้าทั้งหลาย อย่า รับ ประทาน ไขมัน ของ วัว ของ แกะ หรือ ของ แพะ ²⁴ ไขมัน ของ สัตว์ ที่ ตายเอง และ ไขมัน ของ สัตว์ ที่ สัตว์ กัด ตาย จะ นำ ไป

ใช้อย่างอื่นก็ได้ แต่อย่ารับประทานเลยเป็นอันขาด ²⁵ ด้วยผู้ใดก็ตามรับประทานไขมันสัตว์อันเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ที่รับประทานนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน ²⁶ ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าอย่ารับประทานเลือดเลยทีเดียว ไม่ว่าเลือดของสัตว์ปีกหรือเลือดสัตว์ในใดๆที่เจ้าอาศัยอยู่ ²⁷ ผู้ใดก็ตามที่รับประทานเลือดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน”

ส่วนสำหรับพวกปุโรหิต

²⁸ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ²⁹ “กล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ใดจะถวายเครื่องบูชาอันเป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำเครื่องบูชาของเขามาถวายแด่พระเยโฮวาห์จากเครื่องบูชาอันเป็นสันติบูชาของเขา ³⁰ ให้เขานำเครื่องถวายบูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์มาด้วยมือของตนเอง ให้เขานำไขมันมาพร้อมกับเนื้อมากนั้น เพื่อเอาเนื้อมากนั้นแกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ³¹ ให้ปุโรหิตเผาไขมันเสียบนแท่นบูชา แต่เนื้อมากนั้นจะตกเป็นของอาโรนและบุตรชายของเขา ³² แต่โคนขาข้างขวาของสัตว์นั้นเจ้าจงให้ปุโรหิตเป็นส่วนถวายจากเครื่องบูชาแห่งสันติบูชา ³³ บุตรชายอาโรนผู้ถวายเลือดแห่งสันติบูชา และไขมันจะได้รับโคนขาข้างขวาเป็นส่วนของเขา ³⁴ เพราะว่าเนื้อมากที่แกว่งถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายนั้นเราได้เอามาจากคนอิสราเอลจากเครื่องสันติบูชาของเขา และเราได้มอบให้แก่อาโรนปุโรหิตและบุตรชายของเขา เป็นกฎเกณฑ์อันถาวรจากคนอิสราเอล ³⁵ นี่เป็นส่วนจากการเจิมอาโรน และการเจิมบุตรชายของเขา ได้จากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

มอบหมายให้แก่เขาทั้งหลายในวันที่เขาทั้งหลายถูกถวายให้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ในตำแหน่งปุโรหิต ³⁶ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาคนอิสราเอลให้มอบสิ่งเหล่านี้แก่เขาทั้งหลาย ในวันที่เขาทั้งหลายได้รับการเจิมเป็นปุโรหิต เป็นกฎเกณฑ์อันถาวรตลอดชั่วอายุของเขา” ³⁷ ทั้งหมดนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่อง เครื่อง เผา บูชา เครื่อง ธัญ ญบูชา เครื่องบูชา ไถ่บาป เครื่องบูชา ไถ่การ ละเมิด เครื่อง สถาปนา บูชา และเครื่อง สันติบูชา ³⁸ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสบน ภูเขา ซินาย ในวันที่พระองค์ทรงบัญชา คน อิสราเอลให้นำ เครื่อง บูชา มา ถวาย แต่ พระเยโฮวาห์ ใน ถิ่น ทุก กัน ดาร ซินาย

8

การเจิมตั้งพวกปุโรหิต

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงนำอาโรนและบุตรชายของเขา มาพร้อมกับเสียยศ น้ำมันเจิม วัวอันเป็นเครื่องบูชา ไถ่บาป แกะผู้สองตัว กระบุง ขนมปัง ไร้เชื้อ ³ และจงเรียกชุมนุมชนทั้งหมดให้ประชุมกันที่ประตูพลับพลา แห่งชุมนุม” ⁴ และโมเสสก็กระทำดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน และชุมนุมชน ก็ประชุมกันที่ประตูพลับพลา แห่งชุมนุม ⁵ โมเสสกล่าวแก่ชุมนุมชนว่า “ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำ” ⁶ โมเสสก็นำอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขามาชำระกายด้วยน้ำ ⁷ แล้วสวมเสื้อให้ และคาดรัดประคดให้ แล้วสวมเสื้อคลุมยาวให้ และสวมเอโฟดให้เขา เอารัดประคดทออย่างประณีตสำหรับคาดทับเอโฟดคาดเอวให้ ผูกเอโฟดให้ติดเขาไว้

การสวมเครื่องยศและการเจิมมหาปุโรหิต

8 และโมเสสสวมทับทรวงให้อาโรน และใส่อูริมกับทุมมิมไว้ในทับทรวงนั้น 9 และสวมผ้ามาลาไว้บนศีรษะ และติดแผ่นทองคำอันเป็นมงกุฎบริสุทธิ์ที่ผ้ามาลาด้านหน้า ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ 10 แล้วโมเสสนำน้ำมันเจิมมา เจิมพลับพลาและทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น ชำระให้เป็นของบริสุทธิ์ 11 และท่านเอาน้ำมันเจิมประพรมบนแท่นเจ็ดครั้ง เจิมแท่นและเจิมภาชนะประจำแท่นทั้งหมด เจิมชั้นและพานรองชั้นเพื่อชำระให้เป็นของบริสุทธิ์ 12 และท่านเทน้ำมันเจิมลงบนศีรษะของอาโรนบ้าง แล้วเจิมเขาไว้เพื่อชำระให้บริสุทธิ์ 13 และโมเสสก็นำบุตรชายอาโรนเข้ามาสวมเสื้อแล้วคาดรัดประคุดให้ และสวมมาลาให้ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

เครื่องถวายสำหรับการเจิมพวกปุโรหิต

14 แล้วท่านจึงนำวัวตัวผู้อันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเข้ามา อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาก็เอามือของตนวางบนหัววัวอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น 15 โมเสสก็ฆ่าวัวตัวนั้นเสีย เอาน้ำจุ่มเลือดไปเจิมที่เชิงงอนรอบแท่น ชำระแท่นให้บริสุทธิ์แล้ว เทเลือดที่ฐานของแท่น ถวายแท่นไว้ เป็นสิ่งบริสุทธิ์ เพื่อทำการลบมลทินของแท่นนั้น 16 และท่านนำไขมันทั้งหมดที่อยู่กับเครื่องในและพังผืดเหนือตับและไตสองลูกพร้อม กับไขมันแล้ว โมเสสก็เผาสิ่งเหล่านี้เสียบนแท่น 17 แต่วัวและหนังวัว กับเนื้อและมูลของมัน ท่านเผาเสียด้วยไฟข้างนอกค่าย ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ 18 แล้วท่านก็นำแกะผู้อันเป็นเครื่องบูชาเข้ามา อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาก็เอามือ

ของตนวางบนหัวของแกะผู้นั้น 19 โมเสสก็ฆ่าแกะนั้นเสีย เอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น 20 เมื่อท่านฟันแกะ ออกเป็นท่อนๆ โมเสสก็เผาหัวและแกะท่อนๆกับไขมันเสีย 21 เมื่อเอาน้ำล้างเครื่องในและขาแกะแล้ว โมเสสก็เผาแกะ ทั้งตัวบนแท่น เป็นเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส 22 ท่านจึงนำแกะผู้หนึ่งที่หนึ่งนั้น เข้ามาคือแกะตัวผู้ที่เป็นเครื่องสถาปนา และอาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาก็ เอามือของตนวางบนหัวของแกะผู้นั้น 23 โมเสสก็ฆ่าแกะนั้นเสีย เอาเลือดเจิมที่ปลายหูข้างขวาของอาโรน และที่นิ้วหัวแม่มือขวาของเขา และที่นิ้วหัวแม่เท้าขวาของเขา 24 แล้วนำบุตรชายทั้งหลายของอาโรน เข้ามา และโมเสสเอาเลือดเจิมที่ปลายหูข้างขวา ที่นิ้วหัวแม่มือข้างขวา ที่นิ้วหัวแม่เท้าข้างขวาของเขา และโมเสสเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น 25 แล้วท่านจึงนำไขมันและหางที่เป็นไขมัน และไขมันทั้งหมดที่อยู่กับเครื่องใน และพังผืดเหนือตับและไตสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ และโคนขาข้างขวา 26 และท่านหยิบขนมไร้เชื้อหนึ่งก้อนจากกระบุงขนมปังไร้เชื้อ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และหยิบขนมคลุกน้ำมันก้อนหนึ่ง และขนมแผ่นแผ่นหนึ่ง วางของเหล่านี้ไว้บนไขมัน และบนโคนขาข้างขวา 27 ท่านเอาสิ่งเหล่านี้วางไว้ในมือของอาโรน และมือของบุตรชายทั้งหลายของเขา และให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 28 แล้วโมเสสก็รับของเหล่านั้นมาจากมือของเขาทั้งหลายและเผาเสียบนแท่นบนเครื่องเผาบูชา เป็นเครื่องสถาปนาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ 29 และโมเสส

เอาเนื้อออกแฉ่งไป แฉ่งมาเป็นเครื่องแฉ่งถวายต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ นี่เป็นแกะตัวผู้สถาปนาส่วนของโมเสส
ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส³⁰ แล้วโมเสสนำน้ำมัน
เจิมและเลือดซึ่งอยู่บนแท่น ประพรมบนอาโรนและเครื่อง
ยศของเขา และบนบุตรชายทั้งหลาย กับบนเครื่องยศของ
บุตรชายทั้งหลายของเขา ดังนี้แหละท่านก็ชำระอาโรนกับ
เครื่องยศของเขาให้บริสุทธิ์ บุตรชายทั้งหลายของเขากับ
เครื่องยศของบุตรชายนั้นด้วย³¹ โมเสสสั่งอาโรนและบุตร
ชายทั้งหลายของเขาว่า “จงต้มเนื้อเสียที่ประตูพลับพลา
แห่งชุมนุม และรับประทาน เสียที่นั่นกับขนมปัง ซึ่งอยู่ใน
กระบุง เครื่องสถาปนาบูชา ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านว่า อา
โรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาจะรับประทาน³² เนื้อและ
ขนมปังที่เหลือนั้นท่านจงเผาเสียด้วยไฟ³³ และท่านทั้ง
หลายอย่าออกไปนอกประตูพลับพลาแห่งชุมนุมตลอดเจ็ด
วัน จนกว่าวันกำหนดสถาปนาของท่านจะครบ เพราะที่จะ
สถาปนาท่านนั้นก็กินเวลาเจ็ดวัน³⁴ สิ่งที่ได้กระทำในวันนี้
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำเพื่อลบมลทินของท่าน
³⁵ ท่านจงอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมทั้งกลางวัน และ
กลางคืนตลอดเจ็ดวัน กระทำกิจที่พระเยโฮวาห์ทรงกำชับ
ไว้ เกือบกว่าท่านจะต้องถึงตาย เพราะนี่ เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้า
ได้รับบัญชามา”³⁶ อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาได้
กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสสทุกประการ

9

การเริ่มต้นแห่งการปรนนิบัติของพวกปุโรหิต

¹ ต่อมาวันที่แปด โมเสสก็เรียกอาโรนและบุตรชายทั้ง
หลายของเขา และพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล² และท่าน

กล่าวแก่อาโรนว่า “จงนำ ลูกวัว ตัวหนึ่ง เป็น เครื่องบูชา ไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ทั้งสองอย่าให้มีตำหนิ จงถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์³ และกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ‘จงเอาลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา ไถ่บาป และลูกวัว ตัวหนึ่งกับลูกแกะตัวหนึ่ง ทั้งสองให้มีอายุหนึ่งขวบ ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา⁴ และเอาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นสันติบูชาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเอาธัญญาบูชาคอกน้ำมันมาถวาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงปรากฏแก่ท่านในวันนี้”⁵ เขาทั้งหลายก็นำสิ่งที่โมเสสบัญชาให้นำมาที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และชุมนุมชนทั้งหมดก็เข้ามาใกล้ ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์⁶ โมเสสกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายกระทำ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะปรากฏแก่ท่านทั้งหลาย”⁷ แล้วโมเสสจึงสั่งอาโรนว่า “จงเข้าไปใกล้แท่นบูชา ถวายเครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่องเผาบูชาของท่านเสีย และทำการลบมลทินบาปของตัวท่านกับพลไฟทั้งหลาย และจงนำเครื่องถวายบูชาของพลไฟมา และทำการลบมลทินบาปของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา”⁸ อาโรนจึงเข้าไปใกล้แท่นบูชาและฆ่าลูกวัวอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปซึ่งเป็นของเพื่อตน⁹ และบุตรชายอาโรนก็นำเลือดมาให้เขา เขาก็เอานิ้วจุ่มเลือดไปเจิมเชิงนอนของแท่น และเทเลือดลงที่ฐานแท่น¹⁰ ส่วนไขมันและไต กับพังพืดเหนือตับจากเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น เขาเผาเสียบนแท่น ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส¹¹ เขาก็เผาเนื้อและหนังเสียด้วยไฟที่ภายนอกค่าย¹² เขาฆ่าสัตว์เครื่องเผาบูชา แล้วบุตรชายอาโรนก็นำเลือด

มาให้เขา เขาจึงเอาเลือดนั้นประพรมที่แท่นและรอบแท่น¹³ และบุตรชายทั้งหลายของอาโรนก็ส่งเครื่องเผาบูชาที่ละท่อนกับหัวมาให้อาโรน อาโรนก็เผาสิ่งเหล่านี้บนแท่น¹⁴ อาโรนจึงล้างเครื่องในและขาสัตว์และเผาเสียบนเครื่องเผาบูชาที่บนแท่นบูชา¹⁵ แล้วอาโรนก็นำเครื่องบูชาของพลไฟร์มาถวาย คือนำแพะซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปซึ่งเป็นของเพื่อพลไฟร์มาฆ่าเสียบูชาไถ่บาป ตั้งเครื่องบูชาไถ่บาปครั้งก่อนนั้น¹⁶ และเขาก็ถวายเครื่องเผาบูชาถวายตามลักษณะ¹⁷ และเขาก็ถวายธัญญาบูชาโดยหยิบมากำมือหนึ่ง เผาเสียบนแท่นนอกเหนือเครื่องเผาบูชาประจำเวลาเช้า¹⁸ เขฆ่าวัวผู้ด่วย และแกะผู้เป็นเครื่องสันติบูชาสำหรับพลไฟร์ และบุตรชายอาโรนนำเลือดมาให้อาโรน อาโรนก็เอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น¹⁹ และนำไขมันวัวและไขมันแกะ กับหางที่เป็นไขมัน และไขมันที่หุ้มเครื่องใน และไตกับพังผืดเหนือตับมาให้²⁰ และเขาทั้งหลายวางไขมันไว้บนเนื้ออก และอาโรนก็เผาไขมันเสียบนแท่น²¹ ส่วนเนื้ออกและเนื้อโคนขาข้างขวานั้น อาโรนแกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่โมเสสบัญชาไว้²² แล้วอาโรนยกมือขึ้นอวยพรพลไฟร์ และอาโรนก็ลงมาจากการถวายเครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องเผาบูชาและสันติบูชา²³ โมเสสกับอาโรนจึงเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม เมื่อเขาทั้งสองออกมา เขาก็อวยพรพลไฟร์ และส่งาราคีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏแก่พลไฟร์ทั้งหมด²⁴ เปลวเพลิงพุ่งออกมาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เผาเครื่องเผาบูชาและไขมันซึ่งอยู่บนแท่น เมื่อพลไฟร์ทั้งหลายเห็นก็ให้ร้องและชบหน้าลง

10

นาดับกับอาบีฮูถูกฆ่าเสียเนื่องด้วยไฟที่ต้องห้าม

¹ ฝ่ายนาดับกับอาบีฮูบุตรชายของอาโรน ต่างนำกระดาษไฟของเขามาและเอาไฟใส่ในนั้นแล้วใส่เครื่องหอมลง เอาไฟที่ผิดรูปแบบมาเผาถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์มิได้ทรงบัญชาให้เขากระทำเช่นนั้น ² ไฟก็พุ่งขึ้นมาจากพระเยโฮวาห์ ไหม้เขาทั้งสองและเขาก็ตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ³ โมเสสจึงบอกอาโรนว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า ‘เราจะสำแดง ความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางผู้ที่อยู่ใกล้เรา เขาจะถวายสง่าราศีแก่เราต่อหน้าพลไพร่ทั้ง ปวง’ ” และอาโรนก็ นิ่งอยู่ ⁴ โมเสส เรียก มิชาเอลและเอลซาฟาน บุตรชายของอุสซีเอล อาของอาโรน บอกเขาว่า “จงเข้ามาใกล้ ห้ามเอาพื้เนื่องของเจ้าออกไป เสียนอกค่ายจากหน้าสถานบริสุทธิ์” ⁵ เขาก็เข้ามาใกล้ห้ามศพทั้งเสื่อออกไปไว้นอกค่ายตามที่โมเสสสั่ง ⁶ และโมเสส กล่าวแก่อาโรนและเอลาซาร์และอิธามาร์ บุตรชายอาโรนว่า “ท่านทั้งหลายอย่าปล่อยผม ห้อย หรือ ฉีก เสื้อผ้าของท่าน เกลือกว่าท่านจะต้องตายและเกลือกว่าพระพิโรธ จะ ตก เหนือ ชุมนุม ชน ทั้งหมด แต่พื้เนื่อง ของ ท่าน คือ วงศ์วาน อิสราเอล ทั้ง มวล จะ ไว้ทุกข์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงให้บังเกิดการเผาไหม้ก็ได้ ⁷ และอย่าออกไปจากประตูพลับพลาแห่งชุมนุม เกลือกว่าท่านต้องตาย เพราะว่าน้ำมันเจิมแห่งพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่านทั้งหลาย” และเขาทั้งหลาย ก็กระทำตามคำของโมเสส

ข้อปฏิบัติแห่งบรรดาปุโรหิต

⁸ พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า ⁹ “เมื่อตัวเจ้าหรือบุตรชายของเจ้าจะเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม อย่าตีมเหล้าองุ่นหรือสุราเกลือกว่าเจ้าจะต้องตาย ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรอยู่ตลอดชั่วอายุของเจ้า ¹⁰ เจ้าจงแยกของบริสุทธิ์ออกจากของไม่บริสุทธิ์และของมลทินจากของไม่มลทิน ¹¹ และเจ้าจะต้องสอนพลไพร่อิสราเอลให้ทราบถึงกฎเกณฑ์ทั้งมวล ซึ่ง พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาทั้งหลายทางโมเสส” ¹² โมเสสกล่าวแก่อาโรนและเอเลอาซาร์ และอิธามาร์ บุตรชายของเขาผู้ที่เหลืออยู่ว่า “จงเอาธัญญาบูชาซึ่งเหลือจากการบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ มารับประทานที่ริมแท่นบูชา ไม่ใส่เชื้อ เพราะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด ¹³ ท่านจงรับประทานในที่บริสุทธิ์เพราะเป็นส่วนของท่าน และส่วนของบุตรชายของท่าน จากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพราะข้าพเจ้าได้รับ บัญชา ดังนี้ ¹⁴ แต่เนื้ออกที่แกว่งถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายแล้วนั้น ท่านจงรับประทานในที่สะอาด ทั้งตัวท่านและบุตรชายบุตรสาวของท่านก็รับประทานได้ เพราะเป็นส่วนที่ได้มาจากสันติบูชาของคนอิสราเอล อันตกอยู่กับท่านทั้งบุตรชายทั้งหลายของท่านด้วย ¹⁵ เนื้อโคนขาที่ถวาย และเนื้ออกที่แกว่งถวาย เขาจะนำมาบูชาพร้อมกับเครื่องไขมันที่บูชาด้วยไฟ เพื่อแกว่ง เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวาย ต่อ พระพิภคร์ พระเยโฮวาห์ สิ่งเหล่านี้เป็นของท่านและบุตรชายทั้งหลายของท่าน ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิรันดร์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้” ¹⁶ ฝ่ายโมเสสได้พยายามไต่ถามถึงเรื่องแพะซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และดูเถิด แพะตัวนั้นถูกเผาเสียแล้ว ท่านจึงโกรธเอเลอาซาร์และอิธามาร์บุตรชายของอาโรนที่เหลือ

อยู่ ท่านว่าเขาว่า ¹⁷ “เหตุไฉนท่านจึงมิได้รับประทานเครื่องบูชาไถ่บาปในทีบรียูทรี ในเมื่อเป็นของบรียูทรีที่สุด และพระเจ้าได้ประทานของเหล่านั้นให้แก่ท่านเพื่อท่านจะได้รับ ความชั่วช้าของชุมชน เพื่อทำการลบมลทินบาปของ เขาทั้งหลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ¹⁸ ดูเถิด เลือดสัตว์ นั้นก็มีได้นำเข้ามายังทีบรียูทรีที่ห้องชั้นใน ท่านควรจะได้รับประทานสิ่งเหล่านี้ในทีบรียูทรี ดังที่ข้าพเจ้าได้บัญชาแล้วนั้น” ¹⁹ อาโรนจึงกล่าวแก่โมเสสว่า “ดูเถิด วันนี้เขาได้ถวายเครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่องเผาบูชาของ เขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว และเหตุการณ์เหล่านี้ก็ตกที่ข้าพเจ้าแล้ว ถ้าวันนี้ข้าพเจ้าได้รับประทานเครื่องบูชาไถ่บาป จะเป็นทีโปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์หรือ” ²⁰ เมื่อโมเสสได้ฟังดังนั้น ท่านก็พอใจ

11

พระราชบัญญัติต่างๆเรื่องอาหาร

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า ² “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ต่อไปนี้เป็นสัตว์ที่มีชีวิตในบรรดาสัตว์ในโลกซึ่งเจ้าจะรับประทานได้ ³ บรรดาสัตว์ที่แยกกีบและมีกีบผ่า และสัตว์เคี้ยวเอื้อง เจ้ารับประทานได้ ⁴ อยากรก็ตามสัตว์ต่อไปนี้ที่เคี้ยวเอื้องหรือแยกกีบ เจ้าก็อย่ารับประทาน อูฐ เพราะมันเคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกีบ เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ⁵ ตัวกระจงผาเพราะว่ามันเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกีบ เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ⁶ กระต่าย เพราะว่ามันเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกีบ เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ⁷ หมูเพราะมัน เป็น สัตว์ แยก กีบ และมี กีบ ผ่า แต่ไม่เคี้ยวเอื้อง จึง เป็น สัตว์ มลทิน แก่ เจ้า ⁸ อย่ารับประทานเนื้อของสัตว์เหล่านี้เลย และเจ้าอย่าแตะต้องซากของมัน มันเป็น

ของ มลทิน แก่เจ้า 9 สัตว์ที่อยู่ใน น้ำ ทั้งหมด เหล่านี้เจ้า รับ
ประทานได้ ของทุกอย่างซึ่งอยู่ในน้ำที่มีครีบและมีเกล็ด จะ
อยู่ในทะเลหรือในแม่น้ำก็ตาม เจ้ารับประทานได้ 10 แต่ทุกอ
ย่างในทะเลและในแม่น้ำ ทุกอย่างที่เคยเลื่อนไหวในน้ำ และ
สิ่งมีชีวิตใดๆซึ่งอยู่ในน้ำ ไม่มีครีบและเกล็ด สัตว์เหล่านี้เป็น
สิ่งที่พึงรังเกียจ แก่เจ้า 11 สัตว์เหล่านี้ยัง คง เป็น สิ่ง ที่ พึง
รังเกียจ แก่เจ้า เจ้าอย่ารับ ประทาน เนื้อ ของ มัน แต่ให้เจ้า
ถือว่า ซาก ของ มัน เป็นที่ พึง รังเกียจ 12 อะไร ก็ตาม ที่อยู่ใ
น้ำไม่มีครีบและเกล็ด เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจแก่เจ้า 13 ต่อไป
นี้เป็นนกซึ่งให้เจ้าถือว่าเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจท่ามกลางนก
ทั้งหลาย นกเหล่านี้รับประทานไม่ได้มันเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจ
คือนกอินทรี นกแร้ง นกออก 14 นกเหยี่ยวหางยาว เหยี่ยวด
ำตามชนิดของมัน 15 นกแกตามชนิดของมัน 16 นกเค้าแมว
นกเค้าโม่ง นกนางนวล เหยี่ยวนกเขาตามชนิดของมัน
17 นกเค้าแมวเล็ก นกอ้ายงั่ว นกทืดทือ 18 นกอีโถ้ง นก
กระทุง นกแร้ง 19 นกกระสาดำ นกกระสาตามชนิดของ
มัน นกหัวขวาน และค่างควา 20 แมลงมีปีกซึ่งคลานสี่ขา
เป็นสัตว์ที่พึงรังเกียจแก่เจ้า 21 แต่ในบรรดาแมลงมีปีกที่
คลานสี่ขานี้ เจ้าจะรับประทานจำพวกที่มีขาพับใช้กระโดด
ไปบนดินได้ 22 ในจำพวกแมลงต่อไปนี้เจ้ารับประทานได้
ตั๊กแตนวิบตามชนิดของมัน จิ้งหรีดโกร่งตามชนิดของ
มัน จักจั่นตามชนิดของมัน และตั๊กแตนตามชนิดของมัน
23 แต่แมลงมีปีกอย่างอื่นซึ่งมีสี่ขา เป็น สัตว์ที่พึง รังเกียจ
แก่เจ้า 24 สิ่งเหล่านั้นจะกระทำให้เจ้ามลทินได้ คือผู้หนึ่งผู้
ใดแตะต้องซากของมันจะต้องมลทินไปถึงเวลาเย็น 25 ผู้ใด
ถือซากสัตว์ส่วนใดๆไป ต้องซักเสื้อผ้าของตน และมลทิน
ไป จนถึง เวลา เย็น 26 ซากของ สัตว์ ทั้ง ปวง ที่ แยก กีบ และ
ไม่มีกีบฝ่า ไม่เคี้ยว เอื้อง เป็น สัตว์ มลทิน แก่เจ้า ผู้ใด แตะ
ต้อง สัตว์ เหล่านี้ จะ มลทิน 27 ในบรรดา สัตว์ สี่เท้า ทุกอย่าง

ซึ่ง เดิน ด้วย ขยุ้ม เท้า เป็น สัตว์ มลทิน แก่เจ้า ผู้ใด แตะ ต้อง
ซาก สัตว์ นี้ จะ ต้อง มลทิน ไป ถึง เวลา เย็น ²⁸ ผู้ใด นำ ซาก มัน
ไป จะ ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ ตน และ มลทิน ไป จน ถึง เวลา เย็น
เป็น สัตว์ มลทิน แก่เจ้า ²⁹ ใน บรรดา สัตว์ ที่ เลื้อย คลาน ไป บน
ดิน ชนิด ต่อ ไป นี้ เป็น สัตว์ มลทิน แก่เจ้า คือ อีเห็น หนู เหี้ย
ตาม ชนิด ของ มัน ³⁰ จิ้งจก ตะกวด แย้ จิ้งเหลน และ กิ้งก่า
³¹ ใน บรรดา สัตว์ เลื้อย คลาน ชนิด เหล่า นี้ เป็น มลทิน แก่เจ้า
ผู้ใด แตะ ต้อง เมื่อ มัน ตาย แล้ว ผู้ นั้น จะ มลทิน ไป ถึง เวลา เย็น
³² และ เมื่อ มัน ตาย ตก ทับ สิ่ง ใด สิ่ง นั้น ก็ เป็น มลทิน ไม่ว่า จะ
เป็น สิ่ง ที่ เป็น ไม้ หรือ เสื้อผ้า หรือ หนัง สัตว์ หรือ กระจก สอบ หรือ
ภาชนะ ใดๆ ที่ ใช้ เพื่อ ประโยชน์ ใดๆ ใด จะ ต้อง แช่ น้ำ และ จะ
มลทิน ไป จน ถึง เวลา เย็น ต่อ ไป ก็ นับ ว่า สะอาด ได้ ³³ และ ถ้า
มัน ตก ลง ไป ใน ภาชนะ ดิน สิ่ง ที่ อยู่ ใน ภาชนะ นั้น จะ มลทิน
จง ทูบ ภาชนะ นั้น เสีย ³⁴ อาหาร ใน ภาชนะ นั้น ที่ รับ ประทาน
ได้ ซึ่ง มี น้ำ ปน อยู่ ก็ เป็น มลทิน และ น้ำ ต้ม ทั้ง สิ้น ซึ่ง จะ ต้ม ได้
จาก ภาชนะ อย่าง นี้ จะ มลทิน ³⁵ ถ้า ส่วน ใด ของ ซาก สัตว์ ตก
ใส่ สิ่ง ใดๆ สิ่ง นั้น ก็ มลทิน ไม่ว่า เป็น เต้า ออบ หรือ เต้า ต้อง
ทุบ เสีย เป็น มลทิน และเป็น ของ มลทิน แก่เจ้า ³⁶ อย่างไร
ก็ ตาม น้ำ พุ หรือ น้ำ ใน แอ่ง เก็บ น้ำ เป็น ของ สะอาด แต่ สิ่ง ใด
ที่ แตะ ต้อง ซาก สัตว์ นั้น จะ มลทิน ³⁷ ถ้า ส่วน ใด ของ ซาก
ตก ใส่ เมล็ด พืช ที่ ใช้ หว่าน พืช นั้น นับ ว่า สะอาด ³⁸ แต่ ถ้า เอา
เมล็ด พืช นั้น แช่ น้ำ ไว้ และ ซาก สัตว์ ส่วน ใด ตก ใส่ น้ำ นั้น ก็
เป็น มลทิน แก่เจ้า ³⁹ ถ้า สัตว์ ซึ่ง เจ้า จะ รับ ประทาน ได้ นั้น ตาย
เอง ผู้ ที่ แตะ ต้อง ซาก สัตว์ นั้น จะ มลทิน ไป จน ถึง เวลา เย็น
⁴⁰ และ ผู้ ใด ที่ รับ ประทาน ซาก นั้น จะ ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ เขา
เสีย และเป็น มลทิน ไป จน ถึง เวลา เย็น ผู้ ใด ที่ จับ ถือ ซาก นั้น
ไป ก็ ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ ตน และเป็น มลทิน ไป จน ถึง เวลา
เย็น ⁴¹ บรรดา สัตว์ เลื้อย คลาน ที่ ไป บน แผ่น ดิน เป็น สิ่ง พึง

รังเกียจ อย่ารับประทาน ⁴² สิ่งใดที่ เลื้อยไป ด้วย ท้อง หรือ สิ่งที่เกิด สีขา หรือ สิ่งที่มีหลายขา ทุกสิ่ง ที่คลาน ไปบน แผ่นดิน เจ้าอย่ารับประทาน เพราะ เป็น สิ่ง พึง รังเกียจ ⁴³ เจ้าอย่ากระทำ ให้ตัวเอง เป็น ที่ พึง รังเกียจ ด้วย สัตว์ เลื้อย คลาน ไฉน อย่าทำตัว ให้ เป็น มลทิน ไป ด้วย สัตว์ เหล่า นี้ เลย เกรง ว่า เจ้า จะ เป็น มลทิน ไป ด้วย ⁴⁴ เพราะ เรา คือ พระ เยโฮวาห์ พระเจ้า ของ เจ้า จง ชำระ ตัว ไว้ ให้ บริสุทธิ์ เพราะ เรา บริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำตัว ให้ เป็น มลทิน ไป ด้วย สัตว์ ใดๆ อย่าง ใด อย่าง หนึ่ง ซึ่ง คลาน ไปบน แผ่นดิน ⁴⁵ เพราะ เรา คือ พระ เยโฮวาห์ ผู้ นำ เจ้า ออกจาก แผ่นดิน อียิปต์ เพื่อ เป็น พระเจ้า ของ เจ้า เพราะ ฉะนั้น เจ้า จึง ต้อง บริสุทธิ์ เพราะ เรา บริสุทธิ์” ⁴⁶ เหล่า นี้ เป็น พระราชบัญญัติ กล่าว ถึง เรื่อง สัตว์ และ นก และ สิ่ง มี ชีวิต ที่ เคลื่อนไหว ไป มา ใน น้ำ และ สัตว์ ทุก ชนิด ที่ เลื้อย คลาน บน แผ่นดิน ⁴⁷ เพื่อให้ สังเกต ความ แตกต่าง ระหว่าง สิ่ง ที่เป็น มลทิน และ สิ่ง ที่ ไม่ เป็น มลทิน และ ระหว่าง สัตว์ ที่มี ชีวิต รับประทาน ได้ และ สัตว์ มี ชีวิต ที่ รับประทาน ไม่ได้

12

การกำเนิดบุตรและความเป็นมลทิน

¹ พระ เยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ² “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ว่า ถ้า หญิง คน ใด มี ครรภ์ คลอด บุตร เป็น ชาย นาง ต้อง เป็น มลทิน เจ็ด วัน นาง จะ เป็น มลทิน อย่าง เดียว กับ มลทิน เวลา ที่ นาง มี ประจำ เดือน ³ ในวันที่ แปร ให้ ตัด หนึ่ง ปลาย องคชาติ ของ เด็ก นั้น เสีย เพื่อ เป็นการ เข้า สุหนัต ⁴ ให้ นาง คอย อยู่ อีก สามสิบ สาม วัน ด้วย เรื่อง โลหิต ชำระ ของ นาง อย่า ให้ นาง แตะ ต้อง ของ บริสุทธิ์ อัน ใด หรือ เข้า ไป ใน สถาน บริสุทธิ์ จน กว่า จะ ครบ วัน ชำระ ของ นาง ⁵ แต่ ถ้า นาง คลอด บุตร เป็น หญิง นาง จะ มลทิน ไป สอง สัปดาห์ อย่าง

เดียวกับเรื่องการมีประจำเดือน และนางจะต้องคอยอยู่หกลีบหกวัน ด้วยเรื่องโลหิตชำระของนาง ⁶ และเมื่อวันชำระของนาง ครบแล้ว ไม่ว่าจะ เป็น กำหนดของบุตรชายหรือบุตรสาว ให้นางไปหาปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม นำลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่งไปเป็นเครื่องเผาบูชาและนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งหรือนกเขาตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ⁷ ให้ปุโรหิตนำถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทำการลบมลทินให้นาง แล้วนางจะสะอาดในเรื่องโลหิตของนางตก นี่เป็นพระราชบัญญัติกล่าว ด้วย เรื่อง การ คลอด บุตร ไม่ว่าจะ เป็น ชาย หรือ หญิง ⁸ และถ้านางไม่สามารถหาลูกแกะตัวหนึ่งได้ก็ให้นางนำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว ตัวหนึ่ง เป็น เครื่อง เผาบูชา และอีก ตัว หนึ่ง เป็น เครื่องบูชาไถ่บาป และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินให้นาง แล้วนางจะสะอาด”

13

โรคเรื้อน แบบอย่างของความบาป

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า ² “ถ้าผู้ใดเกิดอาการบวมหรือพุหรือต่างขึ้นที่ผิวหนัง แล้วผิวหนังของเขาเป็นโรคเรื้อน ก็ให้พาผู้นั้นมาหาอาโรนปุโรหิต หรือมาหาบุตรชายคนหนึ่งคนใดของเขาที่เป็นปุโรหิต ³ ให้ปุโรหิตตรวจผิวหนังตรงที่เป็นโรค ถ้าชนในที่นั้นเปลี่ยนเป็นสีขาว และเห็นว่าโรค นั้น อยู่ลึกกว่าผิวหนังลงไป นับว่า เป็น โรคเรื้อน เมื่อปุโรหิตตรวจเขาเสร็จแล้วให้ประกาศว่าเขาเป็นมลทิน ⁴ ถ้าผิวหนังตรงที่ต่างขึ้นนั้นขาว และปรากฏว่ากินไม่ลึกไปกว่าผิวหนัง และชนในบริเวณนั้นก็ไม่ได้เปลี่ยนเป็นสีขาว ให้ปุโรหิตกักตัวผู้ป่วยไว้เจ็ดวัน ⁵ และให้ปุโรหิตตรวจ

เขาอีกในวันที่เจ็ด ดูเถิด ถ้าตามสายตาของเขาเห็นว่าโรค
นั้นทรงอยู่ไม่ลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตกักตัวเขาต่อ
ไปอีกเจ็ดวัน ⁶ พอถึงวันที่เจ็ดให้ปุโรหิตตรวจเขาอีกครั้ง
หนึ่ง ดูเถิด ถ้าบริเวณที่ป่วยนั้นจางลง และโรคมิได้ลามออก
ไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาสะอาดแล้ว เขาเป็น
โรคพุเท่านั้น ให้เขาซักเสื้อผ้าแล้วเขาก็จะสะอาดได้ ⁷ แต่ถ้า
หากว่าภายหลังจากที่เขาสำแดงตัวแก่ปุโรหิตเพื่อรับการ
ชำระแล้วนั้น ปรากฏว่า บริเวณที่พุดามออกไปในผิวหนัง
เขาต้องกลับไปหาปุโรหิตอีก ⁸ ให้ปุโรหิตทำการตรวจ ดูเถิด
ถ้าบริเวณพุดนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศ
ว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน ⁹ ถ้าผู้ใดเป็นโรคเรื้อน
ก็ให้พา เขามาหา ปุโรหิต ¹⁰ และให้ปุโรหิต ตรวจ ดูตัว เขา
ดูเถิด ถ้ามีบริเวณบวมสีขาวเกิดขึ้นที่ผิวหนัง ซึ่งทำให้ขน
ที่นั่น เปลี่ยน เป็นสีขาว และมี เนื้อ แผลสด ในที่ที่บวม นั้น
¹¹ แสดงว่าเป็นโรคเรื้อนเรื้อรังที่ผิวหนัง ให้ปุโรหิตประกาศ
ว่าเขา มลทิน อย่า กักตัว เขา ไว้ เพราะว่า เขา เป็น มลทิน
¹² ถ้าโรคเรื้อนนั้น ลาม ไปตาม ผิวหนัง ตามที่ปุโรหิต เห็นก็
ปรากฏว่าลามไปตาม ผิวหนังทั่ว ตัวผู้ป่วย ตั้งแต่ ศีรษะจน
เท้า ¹³ ปุโรหิตต้องตรวจดู และดูเถิด ถ้าเรื้อนนั้นแผ่ไปทั่ว
ตัว ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาสะอาด ด้วยโรคของเขา แล้ว
ตัวของเขาเผือก เขาสะอาด ¹⁴ ถ้ามีเนื้อแผลสดปรากฏขึ้น
มาเมื่อไร เขาก็เป็น มลทิน ¹⁵ ให้ปุโรหิตตรวจดูที่เนื้อแผล
สดและประกาศว่าเขา เป็น มลทิน เพราะเนื้อแผลสดนั้น
ทำให้มลทิน เขาเป็น โรคเรื้อน ¹⁶ หรือถ้าเนื้อแผลสดนั้น
เปลี่ยน ไปอีก กลายเป็น สีขาว ให้เขามาหา ปุโรหิต ¹⁷ และ
ให้ปุโรหิต ตรวจ เขา และดูเถิด ถ้าโรค นั้น กลายเป็น โรค

เผือก ให้ปุโรหิตประกาศว่า คนที่เป็นโรคนั้นสะอาด เขาสะอาด 18 ถ้าที่ร่างกาย คือ ผิวหนังของคนใดมี แผลฝี ซึ่งหายแล้ว 19 ถ้าที่แผลเป็นนั้นมีสีขาวยวมขึ้นมาหรือมีที่ต่างขึ้น สีแดง เรืองๆ ปรากฏ ก็ให้ผู้นั้น ไป สำแดง ตัว ต่อ ปุโรหิต 20 และปุโรหิตจะตรวจดู ดูเถิด ถ้าที่เป็นนั้นลึกกว่าผิวหนัง และขนที่บริเวณนั้นเปลี่ยนเป็นสีขาว ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาเป็นมลทิน โรคนั้นเป็นโรคเรื้อน มันพุงขึ้นมาที่แผลฝี 21 แต่ถ้าปุโรหิตตรวจดูแล้ว และดูเถิด ขนที่นั้นก็ไม่ได้เปลี่ยนเป็นสีขาว และเป็นไม่ลึกกว่าผิวหนังแต่อาจ ให้ปุโรหิตกักตัวเขาไว้เจ็ดวัน 22 ถ้าโรคนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคแล้ว 23 แต่ถ้าที่ต่างขึ้นนั้นคงที่อยู่ไม่ลามออกไป ก็เป็นแต่เพียงแผล เป็นของฝี ให้ปุโรหิต ประกาศว่า เขาสะอาด 24 หรือ เมื่อ ส่วนของร่างกาย คือ ผิวหนัง ถูก ไฟ ลวก และ เนื้อ แผล สด ที่ ตรง นั้น เป็นที่ต่างขึ้นสีแดงเรืองๆหรือสีขาว 25 ให้ปุโรหิตตรวจดู และดูเถิด ถ้าขนในบริเวณนั้นเปลี่ยนเป็นสีขาว และปรากฏว่าเป็นลึกกว่า ผิวหนังก็เป็น โรคเรื้อน มันพุงขึ้นมาที่แผลไฟลวก และให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน 26 แต่ถ้าปุโรหิต ตรวจดู และดูเถิด ขนในที่ ต่าง ขึ้นนั้นไม่เปลี่ยนเป็นสีขาว และเป็นไม่ลึกกว่าผิวหนัง แต่อาจ ให้ปุโรหิตกักตัวเขาไว้เจ็ดวัน 27 พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปุโรหิตตรวจดูเขา ถ้าที่เป็นนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน 28 ถ้าที่ต่างขึ้นนั้นคงที่อยู่ ไม่ลามออกไปในผิวหนัง แต่อาจ บวมเพราะไฟลวก ให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาสะอาด เพราะมันเป็นเพียงแผล เป็นของไฟลวก 29 ถ้าชายหรือหญิงคนใดมีโรคที่ศีรษะ

หรือที่เครา ³⁰ ให้ปุโรหิตตรวจดูโรคนั้น และดูเถิด ถ้าเป็น
ลึกกว่าผิวหนัง และผมตรงนั้นเหลืองและบาง ให้ปุโรหิต
ประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคคัน เป็นโรคเรื้อนที่
ศีรษะหรือที่เครา ³¹ และถ้าปุโรหิตตรวจดูโรคคันนั้น และ
ดูเถิด เป็นไม่ลึกกว่าผิวหนัง และไม่มีผมดำอยู่ในบริเวณ
นั้น ให้ปุโรหิตกักตัวบุคคลที่เป็นโรคคันนั้นไว้เจ็ดวัน ³² พอ
ถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปุโรหิตตรวจโรคคันนั้น ดูเถิด ถ้าอาการคันนั้น
ไม่ลามออกไป และไม่มีขนเหลืองในบริเวณนั้น และปรากฏ
ว่าอาการคัน ไม่ลึกกว่าผิวหนัง ³³ ก็ให้คนนั้นโกนผมเสีย
แต่อย่าโกนตรงบริเวณที่คัน ให้ปุโรหิตกักตัวบุคคลที่เป็น
โรคคันนั้นไว้อีกเจ็ดวัน ³⁴ พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปุโรหิตตรวจ
ดูตรงที่คัน ดูเถิด ถ้าที่คันนั้นไม่ลามออกไปในผิวหนัง และ
ปรากฏว่าเป็นไม่ลึกไปกว่าผิวหนัง ให้ปุโรหิตประกาศว่า
เขาสะอาด ให้เขาซักเสื้อผ้า แล้วจะสะอาด ³⁵ แต่ถ้าเขา
ชำระตัวแล้ว ยังปรากฏว่าโรคคันนั้นลามออกไปในผิวหนัง
³⁶ ก็ให้ปุโรหิตตรวจเขา และดูเถิด ถ้าโรคคันนั้นลามออก
ไปในผิวหนังแล้ว ปุโรหิตไม่จำเป็นต้องมองหาขนสีเหลือง
เขาเป็นมลทินแล้ว ³⁷ แต่ถ้าตามสายตาของเขาโรคคันนั้น
ระงับแล้ว และมีผมต่างอกอยู่ในบริเวณนั้น โรคคันนั้น
หายแล้ว เขาก็สะอาด และให้ปุโรหิตประกาศว่า เขาสะอาด
³⁸ เมื่อผู้ชายหรือผู้หญิงมีที่ต่างขึ้นที่ผิวหนัง คือที่ต่างขึ้น
สีขาว ³⁹ ให้ปุโรหิตตรวจเขา ดูเถิด ถ้าที่ต่างขึ้นที่ผิวกาย
นั้น เป็นสีขาวหม่น นั่น เป็นเกลื้อนที่พุดขึ้นในผิวหนัง เขา
สะอาด ⁴⁰ ถ้าชายคนใดมีผมร่วงจากศีรษะ เขาเป็นคนศีรษะ
ล้าน แต่เขาสะอาด ⁴¹ ถ้าชายคนใด มีผมที่หน้าผาก และ
ที่ขมับร่วง หน้าผากของเขาล้าน แต่เขาสะอาด ⁴² แต่ถ้า

ตรงบริเวณศีรษะล้านหรือหน้าผากล้าน มีบริเวณเป็นโรค สีแดงเรื่อๆ เขาเป็นเรื้อนพุขึ้นที่ศีรษะล้านหรือที่หน้าผาก ล้านนั้น 43 ให้ปุโรหิตตรวจดูเขา ดูเถิด ถ้าโรคบวมนั้นสีแดง เรื่อๆอยู่ที่ศีรษะล้านหรือที่หน้าผากล้านของเขา เหมือนกับ โรคเรื้อนที่ปรากฏตามผิวหนัง 44 ชายผู้นั้นเป็นโรคเรื้อน เขาเป็นมลทิน ปุโรหิตต้องประกาศว่า เขาเป็นมลทิน โรคของเขาอยู่ที่ศีรษะ 45 ให้บุคคลที่เป็นโรคเรื้อนสวมเสื้อผ้าที่ขาด และให้ปล่อยผม และให้เขาปิดริมฝีปากบนไว้ แล้วร้องไปว่า ‘มลทิน มลทิน’ 46 เขาจะเป็นมลทินอยู่ตลอดเวลาที่เขาเป็นโรค เขาเป็นมลทิน เขาจะต้องอยู่แต่ลำพังภายนอกค่าย 47 เมื่อในเครื่องแต่งกายมีโรคเรื้อน ไม่ว่าจะเป็เครื่องแต่งกายขนสัตว์หรือผ้าป่าน 48 อยู่ที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง อยู่ที่ผ้าป่านหรือผ้าขนสัตว์ หรืออยู่ในหนัง หรือสิ่งใดๆ ที่ทำด้วยหนัง 49 ถ้าโรคนั้นทำให้เครื่องแต่งกายมีสีเขียวๆ หรือแดงๆที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่งที่หนังหรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนัง นั้นเป็นโรคเรื้อน จะต้องนำไปแสดงต่อปุโรหิต 50 และให้ปุโรหิตตรวจโรคนั้น และให้กักสิ่งที่เป็นโรคนั้นไว้เจ็ดวัน 51 พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ตรวจดูโรคนั้นอีก ถ้าโรคนั้นลามไปในเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ไม่ว่าจะที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง เป็นที่หนังสัตว์ หรือสิ่งใดที่ทำด้วยหนังสัตว์ โรคนั้นเป็นโรคเรื้อนอย่างร้าย นับว่าเป็นมลทิน 52 ให้ปุโรหิตเผาเครื่องแต่งกายนั้นเสีย ไม่ว่าจะเป็โรคที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง เป็นที่ผ้าขนสัตว์หรือผ้าป่าน หรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ เพราะเป็นโรคเรื้อนที่ร้าย จึงให้เผาเสียในไฟ 53 และถ้าปุโรหิตนั้นตรวจดู และดูเถิด โรคนั้นมีได้ลามไปในสิ่งทั้งที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือในสิ่งใดที่ทำด้วยหนังสัตว์

54 ก็ให้ปุโรหิตบัญชาให้เขาซักตัวที่เป็นโรคนั้นเสีย และให้
 กักไว้อีกเจ็ดวัน 55 เมื่อซักแล้วก็ให้ปุโรหิตตรวจดูตัวที่เป็น
 โรคนั้นอีก ดูเถิด ถ้าบริเวณที่เป็นโรคไม่เปลี่ยนสี แม้ว่าโรค
 นั้นไม่ลามไป ก็เป็นมลทิน เจ้าจงเอาใส่ในไฟเผาเสีย ไม่ว่า
 บริเวณที่เป็นโรคเรื้อมนั้นจะอยู่ข้างในหรือข้างนอก 56 ถ้า
 ปุโรหิตตรวจดูเมื่อซักแล้ว และดูเถิด โรคนั้นจาง ก็ให้ฉีก
 บริเวณนั้นออกเสียจากเสื้อหรือหนังสัตว์ หรือเส้นยีนหรือ
 เส้นฟุ้ง 57 ถ้าปรากฏขึ้นอีกในเครื่องแต่งกายไม่ว่าที่ด้ายเส้น
 ยีนหรือเส้นฟุ้ง หรือในสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ โรคนั้นลาม
 ไปแล้ว เจ้าจงเผาสิ่งที่เป็นโรคนั้นด้วยไฟ 58 ถ้าเสื้อทั้งที่ด้วย
 เส้นยีนหรือเส้นฟุ้ง หรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ ซึ่งเมื่อซัก
 แล้วโรคนั้นหมดไป ก็ให้ซักอีกเป็นครั้งที่สอง สะอาดได้แล้ว
 ” 59 นี่เป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยโรคเรื้อนในเสื้อที่ทำด้วย
 ขนสัตว์หรือผ้าป่าน ไม่ว่าเป็นที่ด้ายเส้นยีนหรือเส้นฟุ้ง หรือ
 เป็นที่สิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ เพื่อให้พิจารณาว่าอย่างไร
 สะอาด อย่างใดเป็นมลทิน

14

การชำระคนที่เคยเป็นโรคเรื้อน

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 2 “ต่อไปนี่จะเป็นพระ
 ราชบัญญัติเรื่อง คน เป็น โรค เรื้อน ใน วัน ชำระ ตัว ของ เขา
 ให้พา เขา มา หา ปุโรหิต 3 และให้ปุโรหิต ออก ไป นอก ค่าย
 และให้ปุโรหิต ทำการ ตรวจ ดูเถิด ถ้า ผู้ป่วย หาย จาก โรค
 เรื้อน แล้ว 4 ก็ให้ปุโรหิตบัญชา เขา ให้ จัด ของ สำหรับ ผู้จะ
 รับ การ ชำระ คือ นก สะอาด ที่มีชีวิต สอง ตัว ไม่สน สี ดาร์
 กับด้ายสีแดง และต้นหุสบ 5 ให้ปุโรหิตบัญชาให้ผ่านกตัว
 หนึ่งในภาชนะดินข้างบนน้ำไหล 6 สำหรับนกตัวที่ยังเป็น

อยู่นั้น ให้ปุโรหิตเอานกตัวที่ยังเป็นอยู่กับไม้สนสีดาร์ ด้าย สีแดง ต้น หุสบ จุ่มเข้าไปในเลือดของนกที่ถูกฆ่าข้างบน น้ำไหล 7 และให้ปุโรหิตประพรมคนที่ จะรับการชำระจาก โรคเรื้อนนั้น เจ็ดครั้ง แล้วประกาศว่า เขาสะอาด และให้ ปล่อยนกตัวที่ยังมีชีวิตนั้นไปในท้องทุ่ง 8 และให้ผู้ที่รับการ ชำระนั้น ชัก เสื้อผ้า ของ ตน และให้ โคน ผม กับ คน ทั้งหมด เสีย และอาบน้ำ เขาก็จะสะอาด ต่อจากนั้นก็ให้เขาเข้าค่าย ได้ แต่ให้นอนอยู่นอกเต็นท์ของเขาเจ็ดวัน 9 พอวันที่เจ็ด ให้เขา โคน ผม จาก ศิระษะ ของ เขา ให้หมด ให้เขา โคน เครา และ โคน ขน คิ้ว คือ โคน ให้หมด แล้วให้ชักเสื้อผ้า และอาบน้ำ เขาก็จะสะอาด 10 ในวันที่แปดให้เขาเอาลูกแกะผู้สอง ตัวปราศจากตำหนิ และลูกแกะเมียอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง ปราศจากตำหนิ และยอดแป้งคลุกน้ำมันสามในสิบเอฟาห์ เป็นธัญญบูชา กับน้ำมันลกหนึ่ง 11 ให้ปุโรหิตผู้ทำการชำระ นำผู้ที่รับการชำระกับสิ่งของเหล่านี้มาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 12 ให้ปุโรหิตนำลูกแกะ ผู้ นั้น ตัว หนึ่ง ไป ถวาย เป็น เครื่องบูชา ไล่ การ ละ เม็ด พร้อ ม กับน้ำมันลกหนึ่ง ให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่ง ถวาย ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 13 ให้ปุโรหิตฆ่าลูกแกะ นั้นในที่ที่เขาฆ่าสัตว์อื่นเป็นเครื่องบูชาไล่บาปและสัตว์อื่น เป็นเครื่องเผาบูชาในที่บริสุทธิ์ เพราะว่าเครื่องบูชาไล่การ ละเม็ดก็เหมือนเครื่องบูชาไล่บาป เป็นของที่ตกแก่ปุโรหิต เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด 14 ปุโรหิตจะนำเลือดของเครื่องบูชา ไล่การละเม็ดมาบ้าง และปุโรหิตจะเจิมที่ปลายหูข้างขวา ของผู้ที่รับการชำระ และเจิมที่นิ้วหัวแม่มือขวา และที่นิ้ว หัวแม่มือเท้าขวาของเขา 15 และปุโรหิตจะนำ น้ำมันหนึ่งล

กนั้นมาบ้าง เทใส่ฝ่ามือซ้ายของตน ¹⁶ และเอาน้ำมันมือขวา
จุ่มน้ำมันซึ่งอยู่ในมือซ้าย ประพรมน้ำมันด้วยนิ้วของเขา
เจ็ด ครั้ง ต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์ ¹⁷ ส่วนน้ำมันที่เหลือ
อยู่ในมือ นั้น บุโรหิตจะเอามาบ้าง เติมที่ปลายหูขวาของ
ผู้ที่รับการชำระ และที่นิ้วหัวแม่มือขวาและที่นิ้วหัวแม่เท้า
ขวา ทับบนเลือดเครื่องบูชาไถ่การละเมิด ¹⁸ ส่วนน้ำมันที่
ยังเหลืออยู่ในมือของบุโรหิตนั้น เขาจะเติมศีรษะของผู้รับ
การชำระ แล้วบุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ ¹⁹ บุโรหิตจะถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
เพื่อทำการลบมลทินของผู้รับการชำระให้พ้นจากมลทิน
ของเขา ภายหลังบุโรหิตจะฆ่าสัตว์อันเป็นเครื่องเผาบูชา
²⁰ และบุโรหิตจะถวายเป็นเครื่องเผาบูชา และธัญญาบูชาบน
แท่น บุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาดังนี้ และเขาก็จะ
สะอาดได้ ²¹ ถ้าผู้นั้นเป็นคนยากจนและไม่สามารถจะหา
มาได้เท่านั้น ก็ให้เขานำลูกแกะตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่
การละเมิดเพื่อแกว่งไปแกว่งมา กระทำการลบมลทินของ
เขา และนำยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห้คลุกกับน้ำมัน เป็น
ธัญญาบูชากับน้ำมันลกหนึ่ง ²² พร้อมกับนกเขาสองตัว หรือ
นกพิราบหนุ่มสองตัว ตามที่เขาสามารถหามาได้ นกตัว
หนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา
²³ ในวันที่แปดให้เขานำมามอบให้แก่บุโรหิตเพื่อการชำระ
ของตนที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมถวายต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์ ²⁴ และบุโรหิตจะนำลูกแกะที่เป็นเครื่องบูชาไถ่การ
ละเมิดและน้ำมันลกหนึ่งนั้น และบุโรหิตจะแกว่งไปแกว่ง
มาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

25 และเขาจะฆ่าลูกแกะเครื่องบูชาไถ่การละเมิด และปุโรหิตจะเอาเลือดของเครื่องบูชาไถ่การละเมิดมาบ้าง เติมที่ปลายหูข้างขวาของผู้รับการชำระ และที่นิ้วหัวแม่มือขวา กับที่นิ้วหัวแม่มือเท้าขวาของเขา 26 แล้วปุโรหิตจะเทน้ำมันใส่ฝ่ามือซ้ายของตนบ้าง 27 และเอาน้ำมันที่อยู่ในมือซ้ายนั้นประพรมด้วยนิ้วมือขวาเจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 28 และปุโรหิตจะเอาน้ำมันที่อยู่ในมือเติมที่ปลายหูข้างขวาของผู้รับการชำระ และที่หัวแม่มือขวา กับหัวแม่มือเท้าขวาของเขา ตรงที่ที่เติมด้วยเลือดของเครื่องบูชาไถ่การละเมิด 29 น้ำมันที่เหลืออยู่ในมือของปุโรหิตนั้น เขาจะเติมศีรษะของผู้ที่รับการชำระ ทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 30 และเขาจะถวายนกเขาหรือนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งตามที่เขาสามารถหามาได้ 31 คือตามที่เขาสามารถหามาได้ให้ถวายนกตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา พร้อมกับธัญญาบูชา และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของผู้รับการชำระต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 32 นี่เป็นพระราชบัญญัติสำหรับผู้ที่เปื้อนโรคเรื้อนไม่สามารถหาเครื่องบูชาเพื่อการชำระของตนได้” 33 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า 34 “เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเราให้แก่เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์นั้น และเราจะใส่โรคเรื้อนเข้าที่เรือนหลังหนึ่งหลังใดในแผ่นดินที่เจ้าถือกรรมสิทธิ์นั้น 35 ผู้ใดที่ถือกรรมสิทธิ์ของเรือนนั้นจะต้องมาบอกแก่ปุโรหิตว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นโรคอะไรอย่างหนึ่งเกิดในเรือนของข้าพเจ้า’ 36 แล้วปุโรหิตจะบัญชาให้เขาขนของออกจากเรือนให้หมด ก่อนที่ปุโรหิตจะเข้าไปตรวจโรค เกรงว่าของทุกอย่างที่อยู่ในเรือนนั้น จะถูกประกาศว่า มลทิน

ต่อจากนั้นปุโรหิต จึงจะเข้าไป ตรวจสอบดูเรือน 37 และปุโรหิต จะตรวจสอบดูโรค ดูเถิด ถ้าโรคนั้นอยู่ที่ผนังของเรือนเป็นรอย สีเขียวๆ แดงๆ และปรากฏว่าอยู่ลึกกว่า ผิว 38 แล้วปุโรหิต จะออกจาก เรือน ไป อยู่ที่ประตูเรือน แล้ว ปิด เรือน เสีย เจ็ด วัน 39 พอ ถึง วันที่เจ็ด ปุโรหิต จะ กลับ มา ตรวจสอบ ดูอีก ดูเถิด ถ้าโรคนั้นลาม ไป ในผนัง เรือน 40 แล้วปุโรหิต จะ บัญชา ให้ เอา หิน ก้อน ที่ ติด โรค นั้น ออก เสีย นำ ไป โยน ทิ้ง ใน ที่ มลทิน ภายนอกเมือง 41 และสั่ง ให้ ขูด ข้าง ใน เรือน ทั่วๆ ไป ผงปูน ที่ ขูด ออก มา นั้น ให้ นำ ไป ทิ้ง เสีย ใน ที่ มลทิน ภายนอก เมือง 42 แล้ว ให้ หา หิน อื่น มา แทน หิน ก้อน ที่ นำ ออก ไป และ เอา ปูน อื่น มา โบก ผนัง เรือน นั้น 43 เมื่อ เขา เอา หิน ออก ขูด เรือน และ โบก ปูน ใหม่ แล้ว ยัง เกิด โรค ขึ้น ใน เรือน นั้น อีก 44 แล้ว ปุโรหิต จะ ไป ตรวจสอบ ดู ดูเถิด ถ้าโรคนั้นลาม ไป ใน เรือน เป็น โรค เรื้อน อย่าง ร้าย ใน เรือน เรือน นั้น ก็ เป็น มลทิน 45 ให้ เขา พัง เรือน นั้น ลง หิน ไม้ และ ปูน ที่ ทำ เรือน นั้น ให้ ขน ไป ทิ้ง เสีย ใน ที่ ที่ มลทิน ภายนอกเมือง 46 ยิ่ง กว่า นั้น อีก เมื่อ เรือน ปิด อยู่ มี ผู้ใด เข้า ไป ผู้นั้น จะ เป็น มลทิน จน ถึง เวลา เย็น 47 ผู้ใด ที่นอน ลง ใน เรือน นั้น ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ เขา และ ผู้ที่ รับ ประทาน ใน เรือน นั้น ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ เขา ด้วย 48 แต่ ปุโรหิต มา ทำ การ ตรวจสอบ ดูเถิด เมื่อ โบก ปูน ใหม่ แล้ว โรค นั้น มิ ได้ ลาม ไป ใน เรือน แล้ว ปุโรหิต จะ ประกาศ ว่า เรือน นั้น สะอาด เพราะ โรค หาย แล้ว 49 และ เพื่อ จะ ชำระ เรือน นั้น ให้ เขา นำ นก สอง ตัว กับ ไม้ สน สี ดำร์ ด้าย สี แดง และ ต้น หุสบ 50 ให้ ผ่าน ก ตัว หนึ่ง ใน ภาชนะ ดิน ข้าง บน น้ำ ที่ ไหล 51 เอา ไม้ สน สี ดำร์ ต้น หุสบ และ ด้าย สี แดง พร้อม กับ นก ตัว ที่ ยังมี ชีวิต อยู่ จุ่ม ลง ใน เลือด นก ที่ ได้ ฆ่า และ ใน น้ำ ที่ ไหล นั้น แล้ว ประพรม เรือน นั้น เจ็ด

ครั้ง ⁵² ดังนั้นเขาจะได้ชำระเรือนด้วยเลือดนก ด้วยน้ำไหล และด้วยนกที่มีชีวิต ด้วยไม้สนสีดาร์ ต้นหุสบ และด้ายสีแดง ⁵³ ให้เขาปล่อยนกที่มีชีวิตออกไปจากเมืองยังท้องทุ่ง ดังนั้นแหละเขาจะได้ทำการลบมลทินของเรือน และเรือนนั้นก็สะอาด” ⁵⁴ นี่เป็น พระราชบัญญัติเกี่ยวกับ โรค เรือนต่างๆ โรค คัน ⁵⁵ โรค เรือนในเครื่องแต่งกายหรือในเรือน ⁵⁶ ที่บวมหรือพุ หรือที่ต่าง ⁵⁷ เพื่อจะแสดงว่าเมื่อไรจึงเรียกว่ามลทิน เมื่อไรเรียกว่าสะอาด นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องโรคเรือน

15

เรื่องอื่นๆเกี่ยวกับการเป็นมลทินและการชำระ

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า ² “จงกล่าวแก่ คน อิสราเอล ว่า เมื่อ ผู้ใด มีสิ่ง ไหล ออก จาก ร่างกาย เพราะเหตุสิ่งที่ไหลออกนั้น เขาเป็น มลทิน ³ ต่อไปนี้เป็น กฎ เกี่ยวด้วย เรื่อง มลทิน ของ เขา เนื่อง ด้วย สิ่ง ที่ ไหล ออก ร่างกายของเขาจะมีสิ่งไหลออกหรือสิ่งที่ไหลออกค้างอยู่ใน ร่างกายของเขาก็ดี เรื่องนี้เป็นมลทินแก่เขา ⁴ เติงนอนซึ่ง ผู้ใดที่มีสิ่งไหลออกขึ้นไปนอน เติงนั้นก็ เป็น มลทิน ทุก สิ่ง ที่ เขา รong นั้น ก็ เป็น มลทิน ⁵ ผู้ใดที่ แตะ ต้อง เติง ของ เขา ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ ตน และ อาบ น้ำ และ จะ เป็น มลทิน ไป จน ถึง เวลา เย็น ⁶ ผู้ใด ไป นิ่ง บน สิ่ง ที่ ผู้มี สิ่ง ไหล ออก ได้ นิ่ง ก่อน ผู้นั้น ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ ตน และ อาบ น้ำ และ จะ เป็น มลทิน ไป จน ถึง เวลา เย็น ⁷ ผู้ใด ไป แตะ ต้อง ร่างกาย ของ ผู้ที่มี สิ่ง ไหล ออก ผู้นั้น ต้อง ซัก เสื้อผ้า ของ ตน และ อาบ น้ำ และ เป็น มลทิน ไป จน ถึง เวลา เย็น ⁸ และ ถ้า ผู้ใด ที่มี สิ่ง ไหล ออก นั้น ถ่ม น้ำ ลายรด ผู้ที่ สะอาด เข้า ผู้ที่ ถู ก น้ำ ลายรด ต้อง ซัก เสื้อผ้า และ

อาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ⁹ และอานใดๆ
ซึ่งผู้มีสิ่งไหลออกนั่งอยู่ อานนั้นก็ เป็นมลทิน ¹⁰ ผู้หนึ่งผู้
ใดแตะต้องสิ่งทีรองเขาอยู่นั้น ผู้นั้นจะเป็นมลทินไปจนถึง
เวลาเย็น และผู้ใดที่หยิบถือสิ่งนั้น ต้องซักเสื้อผ้าของตัว
และอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ¹¹ ผู้ที่มีสิ่ง
ไหลออกแตะต้องผู้ใดด้วยมือที่มีได้ล้าง ผู้ถูกแตะต้องนั้น
ต้องซักเสื้อผ้าของตัวและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึง
เวลาเย็น ¹² ภาชนะดินซึ่งผู้มีสิ่งไหลออกแตะต้องให้ทุบเสีย
และภาชนะไม้ทุกอย่างก็ให้ชำระเสียด้วยน้ำ ¹³ เมื่อผู้มีสิ่ง
ไหลออกได้ชำระสิ่งไหลออกของเขาแล้ว เขาต้องนับการ
ชำระของเขาให้ครบเจ็ดวัน และเขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบ
น้ำที่ไหล เขาจึงจะสะอาด ¹⁴ ในวันที่แปดให้เขานำนกเขา
สองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวมาต่อพระพักตร์พระเย
โฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม และมอบของเหล่านั้น
ให้แก่ปุโรหิต ¹⁵ ให้ปุโรหิตถวายบูชา คือถวายนกตัวหนึ่งเป็น
เครื่องถวายบูชาไถ่บาป และนกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผา
บูชา และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ ด้วยเรื่องสิ่งไหลออกของเขา ¹⁶ ชายคนใด
มีน้ำกามไหลออก ให้เขาอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึง
เวลาเย็น ¹⁷ เครื่องแต่งกายทุกชิ้น และผิวหนังทุกส่วนที่
น้ำกามไหลรดต้องชำระเสียในน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึง
เวลาเย็น ¹⁸ ชายคนใดสมสู่กับหญิงคนใด และมีน้ำกามไหล
ออกทั้งสองจะต้องอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น
¹⁹ เมื่อสตรีมีสิ่งไหลออกเป็นโลหิตประจำเดือน เธอจะต้อง
อยู่ต่างหากเจ็ดวัน และผู้ใดแตะต้องเธอ จะต้องเป็นมลทิน
ไปจนถึงเวลาเย็น ²⁰ และทุกสิ่งทีเธออนอนทับในเวลาทีเธอ
ต้องแยกออกนั้นก็ เป็นมลทิน สิ่งใดทีเธอไปนั่งทับสิ่งนั้นก็

เป็นมลทิน ²¹ ผู้ใดไปแตะต้องที่นอนของเธอ ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ²² และผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องสิ่งใดๆที่เธอนั่ง ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ²³ สิ่งที่เธอนั่งทับจะเป็นที่นอนหรือสิ่งใดก็ดี เมื่อผู้ใดไปแตะต้องเข้า ผู้นั้นจะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ²⁴ ถ้าชายใดไปสมสู่กับเธอ และมลทินของเธอมาติดที่ชายนั้นชายนั้น จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน เขาไปนอนที่เตียงใด เตียงนั้นก็ เป็นมลทิน ²⁵ ถ้าสตรีใดมีโลหิตไหลออกหลายวัน ไม่ใช่เป็นเวลาที่ต้องอยู่ต่างหากนั้น หรือถ้าเธอมีโลหิตไหลออกเลยกำหนดที่เธอต้องอยู่ต่างหากนั้น ทุกวันที่มีโลหิตไหลออกเธอจะเป็นมลทิน เธอจะเป็นมลทินอย่างเดียวกับเวลาที่เธอต้องอยู่ต่างหากนั้น ²⁶ ที่นอนทุกหลังที่เธอนอนเมื่อวันเธอมีสิ่งไหลออก ที่นอนนั้นเป็นดังที่นอนในเวลาที่ต้องอยู่ต่างหากนั้น และทุกสิ่งๆที่เธอนั่งทับจะเป็นมลทิน อย่างเดียวกับมลทินในเวลาที่ต้องอยู่ต่างหากนั้น ²⁷ ผู้ใดแตะต้องสิ่งเหล่านั้น ผู้นั้นก็เป็นมลทินด้วย เขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ²⁸ แต่ถ้าเธอชำระสิ่งไหลออกของเธอแล้ว ให้เธอนับเองให้ครบเจ็ดวัน ต่อจากนั้นเธอจึงจะสะอาด ²⁹ และในวันที่แปดให้เธอนำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวไปให้ปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ³⁰ และปุโรหิตจะถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และนกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา และปุโรหิตจะทำการลบมลทินให้เธอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ด้วยเรื่องสิ่งไหลออกที่เป็นมลทินของเธอ ³¹ ดังนั้นแหละพวกเจ้าจะให้คนอิสราเอลแยกจากมลทินของเขาทั้งหลาย เกสือกว่า เขาจะต้องตายด้วยมลทินของเขา เมื่อเขาทำให้พลับ

ปลาของเราที่อยู่ท่ามกลางเขาเป็นมลทินไป”³² นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องผู้มีสิ่งไหลออกและชายที่มีน้ำกามไหลออกซึ่งกระทำให้ตัว เป็นมลทิน³³ และเกี่ยวกับสตรีที่ป่วยด้วยมลทินของเธอ คือทั้งนี้เกี่ยวกับผู้มีสิ่งไหลออกไม่ว่าชายหรือหญิง และเกี่ยวกับชายผู้สมสู่กับหญิงผู้มีมลทิน

16

วันทำการลบมลทิน

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส หลังจาก ที่บุตรชายทั้งสองของอาโรนสิ้นชีวิต คือเมื่อ เขากระทำบูชาถวายต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์ และถึงแก่ความตาย ² และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ว่า “เจ้าจงบอกอาโรนพี่ชายว่าอย่าเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ที่อยู่ในม่านหน้าพระที่นั่งพระกรุณาซึ่งอยู่บนหลังหีบ ตลอดทุกเวลา เพื่อเขาจะไม่ตาย เพราะว่าเราจะปรากฏในเมฆเหนือพระที่นั่งกรุณา ³ แต่อาโรนจะเข้ามาในที่บริสุทธิ์ได้ดังนี้ คือให้เอาวัวหนุ่มตัวหนึ่งไปเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ⁴ ให้เขาสวมเสื้อปานบริสุทธิ์และสวมกางเกงผ้าปาน คาครดประคตผ้าปาน และสวมผ้ามาลาปาน นี่เป็นเครื่องแต่งกายบริสุทธิ์ เขาจะต้องอาบน้ำแล้วจึงสวม ⁵ และให้เขานำ แพะผู้สอง ตัว เป็น เครื่องบูชาไถ่บาป กับ แกะผู้ตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชาจากชุมชนอิสราเอล ⁶ และอาโรนจะถวายวัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ของตนเอง และจะทำกรลบมลทินบาปตนเอง และครอบครัวของตน ⁷ แล้วเขาจะนำ แพะสองตัวนั้นไปถวายต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับปลาแห่งชุมชน ⁸ และอาโรนจะจับสลากแพะสองตัวนั้น สลากหนึ่งตกเป็นของพระเยโฮวาห์ และ

อีก สลาก หนึ่ง เพื่อ เพาะ รับ บาป ⁹ เพาะ ตัว ที่ สลาก ตก เป็น ของ พระ เย โหวาห์ นั้น อา โรน จะ นำ มา ถวาย เป็น เครื่อง บูชา ไถ่ บาป ¹⁰ แต่ เพาะ อีก ตัว หนึ่ง ซึ่ง สลาก ตก เพื่อ เป็น เพาะ รับ บาป นั้น จะ นำ ถวาย ต่อ พระ พักตร์ พระ เย โหวาห์ เป็น สัตว์ เป็น เพื่อ ทำ การ ลบ มลทิน บาป ให้ ตก ที่ มัน แล้ว จะ ได้ เอา มัน ไป ปล่อย เสีย ใน ถิ่น ทูร์กัน ดาร เป็น เพาะ รับ บาป ¹¹ อา โรน จะ ถวาย วัว เป็น เครื่อง ไถ่ บาป ของ ตน และ จะ ทำ การ ลบ มลทิน บาป ตนเอง กับ ครอบครัว ของ ตน เขา จะ ช่า วัว เป็น เครื่อง บูชา ไถ่ บาป ของ เขาเอง ¹² และ อา โรน จะ เอา กระจก ไฟ ที่มี ถ่าน ลูก อยู่ เต็ม มา จาก แท่น บูชา ต่อ พระ พักตร์ พระ เย โหวาห์ และ เครื่อง หอม ทุบ ละเอียด สอง กำ มือ นำ เข้า ไป ภายใน ม่าน ¹³ แล้ว เอา เครื่อง หอม นั้น ใส่ ไฟ ถวาย ต่อ พระ พักตร์ พระ เย โหวาห์ ให้ ควัน เครื่อง หอม ขึ้น คลุม พระ ที่ นั่ง กรุณา ซึ่ง อยู่ เหนือ หีบ พระ โอวาท เพื่อ เขา จะ ไม่ ตาย ¹⁴ เขา จะ เอา เลือด วัว มา ประพรม ด้วย นิ้ว มือ ของ ตน บน พระ ที่ นั่ง กรุณา ข้าง ตะวัน ออก แล้ว จะ ประพรม เลือด ที่ หน้า พระ ที่ นั่ง กรุณา เจ็ด ครั้ง ด้วย นิ้ว ของ เขา ¹⁵ แล้ว อา โรน จะ ช่า เพาะ อัน เป็น เครื่อง บูชา ไถ่ บาป สำหรับ ประชาชน และ นำ เลือด เพาะ เข้า ไป ภายใน ม่าน และ เอา เลือด เพาะ ไป กระทำ เช่น เดียว กับ กระทำ เลือด วัว คือ ประพรม บน พระ ที่ นั่ง กรุณา และ ที่ ข้าง หน้า พระ ที่ นั่ง กรุณา นั้น ¹⁶ ดังนี้ แหละ เขา จะ ทำ การ ลบ มลทิน ของ สถาน ที่ บริสุทธิ นั้น เพราะ เหตุ มลทิน ของ คน อิสราเอล และ เพราะ เหตุ การ ละเมิด เพราะ บาป ทั้ง สิ้น ของ เขา และ อา โรน จะ กระทำ ต่อ พลัษพลา แห่ง ชุมนุ้ม ซึ่ง อยู่ กับ เขา ท่า มกลาง มลทิน ของ ประชาชน ¹⁷ อย่า ให้ มี ผู้ใด อยู่ใน พลัษพลา แห่ง ชุมนุ้ม เมื่อ อา โรน เข้า ไป ทำ การ ลบ มลทิน ใน สถาน ที่ บริสุทธิ นั้น จนกว่า เขา จะ ออก มา และ ทำ การ ลบ

มลทิน สำหรับ ตัว เขา และ สำหรับ ครอบครัว ของ เขา และ สำหรับบรรดาชุมชนอิสราเอล ¹⁸ และอาโรนจะออกไปยังแท่นซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทำการลบมลทินแท่นนั้น เขาจะเอาเลือดวัวเลือดแพะเจิมที่เชิงนอนของแท่นโดยรอบ ¹⁹ และเอาน้ำจุ่มเลือดประพรมบนแท่นนั้นเจ็ดครั้ง และชำระกระทำให้แท่นบริสุทธิ์พ้นจากมลทินของคนอิสราเอล ²⁰ เมื่ออาโรนเสร็จการลบมลทินของสถานที่บริสุทธิ์ และพลับพลาแห่งชุมนุมและแท่นบูชาแล้ว เขาจะนำแพะตัวที่เป็นอยู่ออกมา ²¹ และอาโรนจะเอามือทั้งสองวางบนหัวแพะที่มีชีวิตนั้น และกล่าวคำสารภาพบรรดาความชั่วช้าของคนอิสราเอล และการละเมิดทั้งหมด และบาปทั้งสิ้นให้ตกลงบนหัวแพะนั้น และให้คนที่เตรียมมือไว้พร้อมแล้วมานำแพะไปปล่อยเสียในถิ่นทุรกันดาร ²² แพะนั้น จะแบกความชั่วช้าทั้งหมดไปยังที่เปลี่ยว แล้วเขาก็ปล่อยให้แพะนั้นเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ²³ แล้วอาโรนจะเข้ามาในพลับพลาแห่งชุมนุม เขาจะเปลื้องเครื่องแต่งกายผ้าป่านชุดที่แต่งเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ออกเสียเก็บไว้ที่นั่น ²⁴ และเขาจะชำระตัวในน้ำในที่บริสุทธิ์แล้วสวมเครื่องแต่งกายของตน และเดินออกมาถวายเครื่องเผาบูชาของตน และเครื่องเผาบูชาของประชาชน และทำการลบมลทินของตนเองกับประชาชนทั้งหลาย ²⁵ เขาจะเอาไขมันของเครื่องบูชาไถ่บาปไปเผาเสียบนแท่น ²⁶ ผู้ที่นำแพะซึ่งเป็นแพะรับบาปนั้นจะต้องชักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ แล้วต่อมาจึงจะเข้าในค่ายได้ ²⁷ เขาจะเอาวัวซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแพะซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ที่อาโรนเอาเลือดไปทำการลบมลทินสถานที่บริสุทธิ์นั้นไป เสียข้างนอกค่าย และเขาจะเผาเนื้อหนังและมูลเสียด้วยไฟ ²⁸ ผู้ที่ทำการ

เขาก็ต้องซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ ภายหลังเขาจึงจะกลับ เข้า ค่าย ได้ ²⁹ ให้เป็น กฎ เกณฑ์ ถาวร แก่เจ้า ทั้ง หลาย ว่า ในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด เจ้าต้องถ่อมใจลง ไม่กระทำการงานสิ่งใด ทั้งตัวชาวเมืองเองหรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า ³⁰ เพราะว่าในวันนั้นปุโรหิตจะกระทำการลบมลทินบาปของเจ้า และชำระเจ้า เจ้าจะสะอาดต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พ้นจากบาปทั้งสิ้นของเจ้า ³¹ เป็นวันสะบาโตให้เจ้าทั้งหลายหยุดพักสงบ และเจ้าต้องถ่อมใจลง ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดไป ³² ปุโรหิตผู้ที่ถูกเจิมและถูกสถาปนาให้ปรนนิบัติใน ตำแหน่ง ปุโรหิต แทนบิดาของตน จะต้องทำการลบมลทินโดยสวมเสื้อป่าน คือเครื่องยศอันบริสุทธิ์ ³³ ให้เขาทำการลบมลทินแก่สถานที่บริสุทธิ์ และ เขา จะ ทำการ ลบ มลทิน ให้แก่พลับ พลา แห่ง ชุมนุม และ ให้แก่แท่น และ เขา จะ ทำการ ลบ มลทิน ให้แก่ปุโรหิต และ ประชาชน ทั้งหมด ใน ชุมนุม คน นั้น ³⁴ ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ ถาวร แก่เจ้า ทั้ง หลาย ให้ทำการ ลบ มลทิน บาป เพื่อคนอิสราเอลปีละครั้ง เพราะบาปทั้งสิ้นของเขา” และเขาก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชากับโมเสสไว้

17

ชีวิตของบรรดาเนื้อหนังอยู่ในเลือด

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงกล่าวแก่อาโรน และบุตรชายทั้งหลายของเขา และแก่บรรดาคนอิสราเอลว่า ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไว้ว่า ³ ถ้าคนใดในวงศ์วานอิสราเอลฆ่าวัวหรือลูกแกะ หรือแพะในค่าย หรือฆ่าภายนอกค่าย ⁴ และมีได้นำมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อถวาย เป็น ของบูชา แต่พระเยโฮวาห์ที่หน้า

พลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นต้องมีโทษด้วยมีบาปเรื่องเลือด คือ เขาทำให้เลือดตก ผู้นั้นจะต้อง ถูก ตัดขาดจากชนชาติของตน ⁵ ทั้งนี้เพื่อประสงค์ให้คนอิสราเอลนำเครื่องถวาย ซึ่ง เขาฆ่า ที่ พื้น ทุ่ง มา ถวาย แต่ พระ เย โฮ วาห์มายังปุโรหิตที่ประตูพลับ พลา แห่ง ชุม นุม และเอาสัตว์ นั้น เป็น สันติบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ⁶ และปุโรหิตจะเอาเลือดสัตว์ นั้น ประพรม บน แทน บูชา พระ เย โฮ วาห์ที่ประตูพลับ พลา แห่ง ชุม นุม และเผา ไขมัน ให้ เป็น กลิ่น ที่ พอ พระทัยถวายแด่พระเยโฮวาห์ ⁷ เขาก็จะไม่ถวายบูชาแก่ภูตผีปีศาจอีก ต่อ ไป ซึ่ง เขา ทั้ง หลาย เล่น ชู้ นั้น ให้เรื่อง นี้ เป็น กฎเกณฑ์แก่เขาตลอดชั่วอายุของเขา ⁸ และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า วงศ์วานอิสราเอลคนใดหรือคนต่างด้าวคนใดผู้อาศัยอยู่ในหมู่พวก เจ้า ผู้ถวาย เครื่อง เผา บูชา หรือ เครื่อง สัตวบูชา ⁹ และมีได้นำเครื่องบูชานั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมเพื่อถวายแด่พระ เย โฮ วาห์ ผู้นั้น จะต้อง ถูก ตัดขาดจากชนชาติของตน ¹⁰ ถ้าผู้ใดก็ตามในวงศ์วานอิสราเอลหรือในพวกคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้ารับประทานเลือด ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้รับประทานเลือดนั้น และจะตัดเขาออกเสียจากชนชาติของตน ¹¹ เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด เราได้ให้เลือดแก่เจ้า เพื่อใช้บน แทน เพื่อ กระทำ การ ลบ มลทิน บาป แห่ง จิตวิญญาณของเจ้า เพราะว่าเลือดเป็นที่ทำการลบมลทินบาป แห่ง จิต วิญญาณ ¹² เพราะ ฉะนั้น เรา จึง ได้ พุด กับ คน อิสราเอล ว่า ใน พวก เจ้า อย่า ให้ คน ใด รับ ประทาน เลือด เลย หรือคนต่างด้าวผู้อาศัยท่ามกลางเจ้าก็อย่าได้รับประทานเลือด ¹³ คน อิสราเอล คน ใด หรือ คน ต่างด้าว ที่ อาศัย

อยู่ท่ามกลางเจ้า ไปล่าสัตว์หรือนกเพื่อนำมารับประทาน ก็ให้หลังเลือดออกแล้วเอาฝุ่นกลบ ¹⁴ เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังทั้งปวงอยู่ในเลือด เลือดของสิ่งใด ก็คือชีวิตของสิ่งนั้นเอง เพราะฉะนั้นเราจึงได้กล่าวแก่ลูกหลานอิสราเอลว่า เจ้าอย่ารับประทานเลือดของเนื้อหนังใดๆเลย เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังทั้งปวงคือเลือดนั่นเอง ผู้ใดก็ตามรับประทานเลือดนั้นก็ต้องถูกตัดขาดเสีย ¹⁵ และทุกคนไม่ว่าชาวเมืองหรือคนต่างด้าว ผู้รับประทานสัตว์ที่ตายเองหรือสัตว์ที่ถูกสัตว์อื่นกัดตาย ต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น แล้วจึงจะสะอาดได้ ¹⁶ แต่ถ้าเขาไม่ซักเสื้อผ้าหรืออาบน้ำ เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา”

18

ทรงห้ามความผิดฝ่ายศีลธรรมทุกอย่าง

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ว่า ² “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ³ เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำดังที่ เขากระทำกันในแผ่นดินอียิปต์ซึ่งเจ้าเคยอาศัยอยู่นั้น และเจ้าอย่ากระทำดังที่เขากระทำกันในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเรากำลังพาเจ้าไปนั้น เจ้าอย่าดำเนินตามกฎของเขา ⁴ เจ้าทั้งหลายจงกระทำตามคำตัดสินของเราและรักษากฎของเราและดำเนินตาม เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ⁵ เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจึงต้องรักษากฎเกณฑ์ของเรา และคำตัดสินของเรา ด้วยการกระทำตามนั้นแหละ มนุษย์จึงจะมีชีวิตอยู่ได้ เราคือพระเยโฮวาห์ ⁶ อย่าให้ผู้ใดในพวกเจ้า เข้าใกล้ญาติสนิทของตนเพื่อเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเขา เราคือพระเยโฮวาห์ ⁷ เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของบิดาเจ้าหรือกายที่เปลือยเปล่าของมารดาเจ้า นางเป็นมารดาของเจ้า

เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของนางเลย 8 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของภรรยาของบิดาเจ้า เพราะเป็นกายที่เปลือยเปล่าของบิดาเจ้า 9 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของเจ้า คือบุตรสาวของบิดาเจ้าหรือบุตรสาวของมารดาเจ้า ไม่ว่าเธอจะเกิดที่บ้านหรือเกิดต่างแดนก็ตาม 10 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของบุตรสาวของบุตรชายเจ้า หรือกายที่เปลือยเปล่าของบุตรสาวของบุตรสาวเจ้า เพราะว่ากายที่เปลือยเปล่าของเขาก็เป็นกายที่เปลือยเปล่าของเจ้าเอง 11 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของบุตรสาวของภรรยาของบิดาเจ้า ซึ่งเกิดจากบิดาเจ้าเอง เพราะว่าเธอเป็นพี่สาวหรือน้องสาวของเจ้า 12 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของบิดาเจ้า เพราะเธอเป็นญาติผู้หญิงที่ใกล้ชิดของบิดาเจ้า 13 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของมารดาเจ้า เพราะเธอเป็นญาติผู้หญิงที่ใกล้ชิดของมารดาเจ้า 14 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่ชายหรือน้องชายของบิดาเจ้า คือเจ้าอย่าเซาหาภรรยาของเขา เพราะเธอเป็นป่าของเจ้า 15 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของลูกสะใภ้ของเจ้า เธอเป็นภรรยาบุตรชายเจ้า เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอเลย 16 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของภรรยาของพี่ชายหรือน้องชายของเจ้า เพราะเป็นกายที่เปลือยเปล่าของพี่น้องผู้ชายของเจ้า 17 เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของผู้หญิงคนใดคนหนึ่งและของบุตรสาวของนาง และเจ้าอย่านำบุตรสาวของบุตรชายของนางหรือบุตรสาวของบุตรสาวของนางไปเปิดกายที่เปลือยเปล่า เพราะว่าพวกเธอเป็นญาติผู้หญิงที่ใกล้ชิดของนาง เป็นการชั่วร้ายนัก 18 และเจ้าอย่าพาภรรยาไปหาพี่สาวหรือน้องสาวของนางเพื่อจะก่อกวนและเปิดกาย

ที่เปลือยเปล่าของเธอ ขณะเมื่อภรรยายังมีชีวิตอยู่¹⁹ และ
เจ้าอย่าเข้าไปใกล้ผู้หญิงคนใดคนหนึ่งเพื่อเปิดกายที่เปลือย
เปล่าของนาง ตราบใดที่นางยังถูก แยกไว้ต่างหากเพราะ
มลทินของนาง²⁰ เจ้าอย่าสมสู่กับ ภรรยาของเพื่อนบ้าน
ของเจ้า กระทำให้ตัวเจ้าลามกอนาจารกับนาง²¹ เจ้าอย่า
ถวายเชื้อสายของเจ้าให้พระโมเลคด้วยให้ลุยไฟ และอย่า
กระทำให้พระนามพระเจ้าของเจ้าเสื่อมเกียรติ เราคือพระ
เยโฮวาห์²² เจ้าอย่าสมสู่กับผู้ชายใช้ต่างผู้หญิง เป็นสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียน²³ เจ้าอย่าสมสู่กับสัตว์เดียรัจฉาน กระทำตน
ให้ลามกอนาจาร หรืออย่าให้หญิงคนใด ยอม ตัว สมสู่กับ
สัตว์เดียรัจฉาน ดังนี้เป็นเรื่องกามวิปلاس²⁴ เจ้าทั้งหลาย
อย่ากระทำตัวให้ลามกอนาจารด้วยสิ่งเหล่านี้เลย เพราะ
ว่าบรรดาประชาชาติที่เราได้ไล่ไปเสียต่อหน้าเจ้านั้น กระทำ
บรรดาลามกอนาจารอย่างนี้เอง²⁵ และแผ่นดินนั้นก็ลามก
เราจึงต้องลงโทษความชั่วช้าแก่แผ่นดินนั้น และแผ่นดินก็
สำรอก เอาผลเมืองของ ตน ออก เสีย²⁶ เหตุฉะนั้น เจ้าทั้ง
หลายจะต้องรักษากฎเกณฑ์ของเราและคำตัดสินของเรา
และอย่ากระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ไม่ว่าจะ เป็น
ผู้ใดในชาติของเจ้าเองหรือคนต่างด้าวใดๆที่อาศัยอยู่ใน
หมู่พวกเจ้า²⁷ (ประชาชนในแผ่นดินผู้อยู่ก่อนเจ้าได้กระทำ
บรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ดังนั้นแผ่นดินจึงเป็น
มลทิน)²⁸ เกลือกว่า เมื่อ เจ้า ทั้ง หลาย ทำให้แผ่นดิน เป็น
ลามก แผ่นดินก็จะสำรอกเจ้าออก ดังที่แผ่นดินได้สำรอก
ประชาชาติที่อยู่ก่อน เจ้า ออก ไป นั้น²⁹ เพราะ ผู้ใด ก็ตาม
กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนใดๆเหล่านี้ ผู้กระทำสิ่งเหล่านี้อาจ
จะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน³⁰ เหตุฉะนั้นเจ้าทั้ง
หลายจงรักษากฎของเรา เจ้าอย่าประพฤติตามธรรมเนียม

อันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ซึ่งเขาประพฤติกันมาก่อนเจ้า และอย่าทำตัวเจ้าให้เป็นมลทินด้วยสิ่งเหล่านี้ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

19

วิธีใช้พระราชาบัญญัติของพระเจ้า

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงกล่าวแก่บรรดาชุมชนชนอิสราเอลว่า เจ้าทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเรา คือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของ เจ้า เป็น ผู้บริสุทธิ์ ³ เจ้าทุกคน ต้อง เคารพ มารดา และ บิดา ของ ตน และเจ้า ต้อง รักษาบรรดาสะบาโตของเรา เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้า ของ เจ้า ⁴ อย่าให้ผู้ใด กลับนับ ถูกรูป เคารพ หรือ หลอพระไว้ เป็นรูป เคารพ สำหรับ ตน เรา คือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของ เจ้า ⁵ เมื่อ เจ้า ถวาย สันติ บูชา แต่ พระเยโฮวาห์ จง ถวายด้วยความ เต็มใจ ⁶ เจ้าจงรับ ประทาน เครื่องบูชา นั้น เสียในวันที่เจ้าถวายบูชาหรือในวันรุ่งขึ้น ถ้ามีส่วนใดเหลือ อยู่ จนวันที่สาม จง เผา ไฟ เสีย ⁷ ถ้า เอา เครื่อง บูชา นั้น มา รับ ประทาน ในวันที่ สาม ก็เป็นที่น่า สะอิดสะเอียน ไม่เป็นที่โปรดปราน เลย ⁸ เพราะฉะนั้น ทุกคน ที่ รับ ประทาน เครื่อง บูชา นั้น ต้อง รับ โทษ ความ ชั่วช้า ของ เขา เพราะ เขา ได้ ลบ หลู่ สิ้น งบ บริสุทธิ์ ของ พระ เยโฮวาห์ ผู้ นั้น จะ ต้อง ถูก ตัด ขาด จาก ชนชาติ ของ ตน ⁹ เมื่อ เจ้า ทั้ง หลาย เกี่ยว ข้าว ใน นา อย่า เกี่ยว เก็บ ข้าว ที่ ขอบ นา ให้หมด เมื่อ เกี่ยว แล้ว ก็ อย่า เก็บ ข้าว ที่ ตก ¹⁰ อย่า เก็บ ผล ที่ สวน ทุ่ง ให้หมด เจ้าอย่า เก็บ ทุ่งน ที่ ตก ใน สวน ของ เจ้า จง เหลือ ไว้ ให้คน ยากจน และ คน ต่างต่าง บ้าง เรา คือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของ เจ้า ¹¹ เจ้าอย่า ลัก ทรัพย์ หรือ โกง หรือ มุสา ต่อ กัน ¹² อย่า ปฏิญาณ

ออกนามของเราเป็นความเท็จ หรือกระทำให้พระนามพระเจ้าของเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม เราคือพระเยโฮวาห์¹³ เจ้าอย่าลุ่มหลงเพื่อนบ้านหรือปล้นเขา อย่าให้คำจ้างของลูกจ้างค้างอยู่กับเจ้าจนถึงรุ่งเช้า¹⁴ เจ้าอย่าแข่งคนหูหนวกหรือวางของให้คนตาบอดสะดุด แต่เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์¹⁵ เจ้าอย่าพิพากษาด้วยความอยุติธรรม เจ้าอย่าลำเอียงเข้าข้างคนจนหรือเห็นแก่หน้าผู้เป็นใหญ่ แต่เจ้าจงพิพากษาเพื่อนบ้านของเจ้าด้วยความชอบธรรม¹⁶ อย่าเที่ยวขึ้นเที่ยวล่องคอยล่อเสียดท่ามกลางชนชาติของตน และอย่าปองร้ายต่อเลือดของเพื่อนบ้าน เราคือพระเยโฮวาห์¹⁷ อย่าเกลียดชังพี่น้องของเจ้าอยู่ในใจ แต่เจ้าจงตักเตือนเพื่อนบ้านของเจ้าเพื่อเจ้าจะไม่ต้องรับโทษเพราะเขา¹⁸ เจ้าอย่าแก้แค้นหรือผูกพยาบาทลูกหลานญาติพี่น้องของเจ้า แต่เจ้าจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราคือพระเยโฮวาห์¹⁹ เจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ของเรา เจ้าอย่าประสมสัตว์ของเจ้ากับสัตว์ประเภทอื่น เจ้าอย่าหว่านพืชปนกันสองชนิดในนาของเจ้า อย่าใช้เครื่องแต่งกายที่ทำด้วยขนสัตว์ปนด้วยป่าน²⁰ ถ้าผู้ใดเข้านอนกับผู้หญิงที่เป็นทาสี ที่ชายอีกคนหนึ่งล่วงใจไปแล้วแต่ยังมีได้ไถ่ถอนหรือปล่อยเป็นอิสระ ต้องลงโทษเธอ แต่อย่าให้ถึงตาย เพราะว่าทาสีนั้นยังไม่เป็นอิสระ²¹ แต่ให้ผู้นั้นนำเครื่องบูชาไถ่การละเมิดสำหรับตัวเขาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม คือแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด²² และปุโรหิตจะทำการลบมลทินบาปของเขาด้วยถวายแกะผู้นั้นเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำไป และให้เขาได้รับการอภัยบาปที่เขาได้กระทำไปนั้นเสีย²³ เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินและ

หนังสือเลวินิติ 19:2454หนังสือเลวินิติ 19:37

ปลูกต้นไม้ทุกชนิดที่มีผล เป็นอาหาร ผลที่ได้นั้นต้อง เป็น
ผลที่ต้องห้าม สามปีเป็นผลที่ต้องห้ามแก่เจ้า เจ้า อย่ารับ
ประทานเลย ²⁴ และปีที่สี่ ผลที่ได้ทั้งหมดจะเป็นของบริสุทธ์
เพื่อใช้ในการสรรเสริญพระเยโฮว้า ²⁵ แต่ในปีที่ห้าเจ้าจง
รับประทานผลไม้ไม่ได้ เพื่อจะบังเกิดผลทวีขึ้นเพื่อเจ้า เรา
คือพระเยโฮว้าพระเจ้าของเจ้า ²⁶ เจ้าอย่ารับประทานเนื้อ
สัตว์ที่มีเลือดในเนื้อนั้น เจ้าอย่าเป็นหมอผีหรือเป็นหมอดู
²⁷ เจ้าอย่ากัณผมที่จอนหูหรือกัณริมเคราของเจ้า ²⁸ เจ้าอย่า
เชือดเนื้อของเจ้า เพราะเหตุมีคนตาย หรือสัก เป็นเครื่อง
หมายใดๆลงที่ตัวเจ้า เราคือพระเยโฮว้า ²⁹ อย่าทำบุตร
สาวของตนให้ เป็นคนลามกด้วยให้ เป็นหญิงโสเภณี เกลี
อกว่า แผ่นดินนั้น จะ เป็นถิ่น การโสเภณี และแผ่นดิน จะ
เต็มด้วยความลามก ³⁰ เจ้าจงรักษาสะพานโตทั้งหลายของ
เรา และเคารพต่อสถานบริสุทธ์ของเรา เราคือพระเยโฮ
ว้า ³¹ อย่าไปหาคนทรงหรือพ่อมดแม่มด อย่าเที่ยวค้นหา
ให้ตนมลทินไปเพราะเขาเลย เราคือพระเยโฮว้าพระเจ้า
ของเจ้า ³² เจ้าจงลุกขึ้นค้ำับคนผมหงอก และเคารพต่อ
หน้าคนชรา และจงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเย
โฮว้า ³³ เมื่อคนต่างด้าวอาศัยอยู่กับเจ้าในแผ่นดินของ
เจ้า อย่าข่มเหงเขา ³⁴ คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่กับเจ้านั้นก็
เหมือนกับชาวเมืองของเจ้า เจ้าจงรักเขาเหมือนกับรักตัว
เอง เพราะว่าเจ้าเคยเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์ เรา
คือพระเยโฮว้าพระเจ้าของเจ้า ³⁵ เจ้าอย่ากระทำให้ผิดใน
การพิพากษา ในการวัดยาว หรือชั่งน้ำหนักหรือนับจำนวน
³⁶ เจ้าจงใช้ตาชั่งเที่ยงตรง ลูกตุ้มเที่ยงตรง เอฟาห์เที่ยง
ตรง และอินเที่ยงตรง เราคือพระเยโฮว้าพระเจ้าของเจ้า
ผู้ได้พาเจ้าออกมาจาก แผ่นดินอียิปต์ ³⁷ ดังนั้นแหละเจ้าจง
รักษากฎเกณฑ์ทั้งหมดของเราและคำตัดสินของเราทั้งสิ้น

และกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์”

20

โทษสำหรับการผิดศีลธรรม

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลซ้ำอีกว่า คนอิสราเอลคนใดหรือคนต่างด้าวคนใดที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ที่มอบเชื้อสายของตนให้แก่พระโมเสค ผู้นั้นต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่ ให้ประชาชนแห่งแผ่นดินเอวาทินขว้างเขาเสียให้ตาย ³ และเราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้ผู้นั้น และจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางชนชาติของคุณ เพราะว่าเขาได้มอบเชื้อสายของเขาแก่พระโมเสคกระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทิน และลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเรา ⁴ และถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้นไม่เอาใจใส่ที่จะฆ่าคนนั้น เมื่อเขาให้เชื้อสายแก่พระโมเสค ⁵ เราจะทำหน้าของเราต่อผู้ผู้นั้น และต่อสู้กับครอบครัวของเขา และจะตัดเขาและผู้ใดที่ทำตามเขาในการเล่นชู้กับพระโมเสคออกเสียจากชนชาติของคุณ ⁶ ผู้ที่หันไปหาคนทรงเจ้าเข้าผีหรือพวกพ่อมดหมอผี เล่นชู้กับเขา เราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้ผู้นั้นและจะตัดเขาออกเสียจากชนชาติของคุณ ⁷ เหตุฉะนั้นเจ้าจงชำระตัวให้บริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ⁸ จงรักษากฎเกณฑ์ของเราและกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเจ้าไว้ให้บริสุทธิ์ ⁹ เพราะว่าทุกคนที่แข่งบิดาหรือมารดาของตนจะต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่ เขาได้แข่งบิดาหรือมารดาของเขา ให้โลหิตของผู้ผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง ¹⁰ ถ้าผู้ใดร่วมประเวณีกับภรรยาของผู้อื่น คือเขาได้ร่วมประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน ต้องให้ผู้ร่วมประเวณีทั้งชายและหญิงนั้นมีโทษถึงตายเป็น

แน่ ¹¹ ผู้ชายที่หลับนอนกับภรรยาของบิดาตนก็ได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของบิดาตน ทั้งสองคนนั้นจะต้องถูกประหารให้ตายอย่างแน่นอน ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง ¹² ถ้าผู้ใดเข้านอนกับลูกสะใภ้ ต้องให้ทั้งสองคนนั้นมีโทษถึงตายเป็นแน่ เพราะเขาได้กระทำกามวิปลาสา ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง ¹³ ถ้าชายคนใดคนหนึ่งหลับนอนกับผู้ชายด้วยกันเหมือนอย่างที่เขาหลับนอนกับผู้หญิง ทั้งสองคนก็ได้กระทำให้ที่น่าสะอิดสะเอียน ทั้งสองคนนั้นจะต้องถูกประหารให้ตายอย่างแน่นอน ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง ¹⁴ และถ้าชายใดได้ภรรยาและได้มารดาของนางมาเป็นภรรยาด้วย นี่เป็นเรื่องชั่วนัก ให้เผาทั้งชายนั้นและหญิงทั้งสองนั้น เสียด้วยไฟ เพื่อว่าจะไม่มีความชั่วร้ายในหมู่พวกเจ้า ¹⁵ ถ้าชายใดสมสู่กับสัตว์เดียรัจฉาน ต้องให้ชายคนนั้นมีโทษถึงตายเป็นแน่ และเจ้าจงฆ่าสัตว์เดียรัจฉานนั้นเสียให้ตาย ¹⁶ ถ้าหญิงคนใดเข้าใกล้สัตว์เดียรัจฉาน และเข้านอนกับมัน เจ้าจงฆ่าหญิงนั้นและสัตว์เดียรัจฉานนั้นเสียให้ตาย ทั้งสองต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่ ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง ¹⁷ ถ้าชายใดพาพี่สาวหรือน้องสาวของตน คือบุตรสาวของบิดา หรือบุตรสาวของมารดา และดูการ เปลือยกายของเธอ และเธอก็ดูการ เปลือยกายของเขา นี่เป็นสิ่งที่น่าอายมาก เขาจะต้องถูกตัดขาดท่ามกลางสายตาของชนชาติของเขา เพราะเขาได้ เปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวน้องสาวของเขา เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา ¹⁸ ถ้าชายใดเข้านอนกับหญิงผู้มีประจำเดือน และเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอ เขาได้กระทำให้แหล่งโลหิตของเธอเปิด ส่วนเธอก็เปิดแหล่งโลหิตของเธอ เขาทั้งสองจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา ¹⁹ เจ้าอย่าเปิดกาย

ที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวมารดาเจ้า หรือพี่สาว
น้องสาวของบิดาเจ้า เพราะผู้ที่ได้เปิดกายที่เปลือยเปล่า
ของญาติสนิท เขาจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา ²⁰ ถ้า
ชายคนใดคนหนึ่งหลับนอนกับภรรยาของลุง เขาได้เปิด
กายที่เปลือยเปล่าของลุง ทั้งสองจะต้องรับโทษบาปของ
เขา เขาจะต้องตายโดยไม่มีบุตร ²¹ ถ้าชายคนใดคนหนึ่ง
เอาภรรยาของพี่ชายหรือน้องชายไป ก็เป็นการมลทิน เขา
ได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่ชายหรือน้องชาย เขาเหล่านั้น
จะต้องไม่มีบุตร ²² เพราะฉะนั้นเจ้าจงรักษากฎเกณฑ์
ทั้งสิ้นของเรา และคำตัดสินทั้งสิ้นของเราและกระทำตาม
เพื่อว่าแผ่นดินซึ่งเรานำเจ้าให้มาอยู่นั้นจะมีได้สำหรับเจ้า
ให้ออกไปเสีย ²³ และเจ้าอย่าดำเนินตามธรรมเนียมของ
ประชาชาติที่เราไล่ไปเสียให้พินาศไป ด้วยว่าเขาทั้งหลาย
ได้ประพฤติดีในสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เราจึงเกลียดชังเขา

แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

²⁴ แต่เราได้ บอก เจ้า แล้วว่า เจ้า ทั้ง หลาย จะ ได้ รับ
แผ่นดินนี้เป็นมรดก เราจะให้แก่เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ เป็น
แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เราคือพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลาย
²⁵ เหตุฉะนั้น เจ้า จง แยกแยะ ความ แตก ต่าง ระหว่าง สัตว์
สะอาด และ สัตว์มลทิน ระหว่าง นก มลทิน และ นก สะอาด
เจ้าอย่ากระทำตัวให้เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนด้วยสัตว์หรือ
นกหรือสิ่งมีชีวิตในลักษณะใดๆ ที่เลื้อยคลานอยู่บนดิน ซึ่ง
เราได้ แยก ให้ เจ้า แล้วว่า เป็น สิ่ง มลทิน ²⁶ เจ้า ต้อง บริสุทธิ์
สำหรับเรา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์บริสุทธิ์ และได้ แยก
เจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายเพื่อเจ้าจะเป็นของเรา ²⁷ ชาย
หรือหญิงคนใดที่เป็นคนทรงหรือพ่อมดแม่มด จะต้องมี

โทษถึงตายเป็นแน่ จงเอาหินขว้างให้ตาย ให้โลหิตของผู้นั้น ตกอยู่บนผู้ตัวเอง”

21

พฤติกรรมและคุณสมบัติของพวกปุโรหิต

¹ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า “จงกล่าว แก่ บรรดา ปุโรหิต คือ ลูกหลานของ อาโรน และ สั่ง เขาว่า อย่า ให้ ผู้ใด กระทำ ตัว ให้ มลทิน ด้วย เรื่อง ศพ ใน หมู่ ประชาชน ² เว้น แต่ ญาติ ที่สนิท ที่สุด คือ มารดา บิดา บุตรชาย หญิง พี่ชาย น้อง ชาย ³ หรือ พี่สาว น้องสาว พรหมจารี ผู้ที่ยัง สนิท กับ เขา เพราะ เธอ ยัง ไม่มีสามี เขา จึง ยอม ตัว เป็น มลทิน เพราะ เธอ ได้ ⁴ อย่า ให้ เขามี มลทิน คือ กระทำ ให้ ตนเอง เป็น มลทิน เพราะ เหตุ เขา เป็น ผู้ใหญ่ ใน หมู่ ชนชาติ ของ เขา ⁵ ห้าม มิ ให้ เขา ทั้ง หลาย โกง ศิระษะ หรือ กัณธิม เครา หรือ เชือด เนื้อ ตัวเอง ⁶ พวก ปุโรหิต ต้อง เป็น คน บริสุทธิ์ ต่อ พระเจ้า ของ ตน และ ไม่ กระทำ ให้ พระนาม ของ พระเจ้า เป็น ที่ เหยียด หยาม เพราะ เขา ทั้ง หลาย ถวาย เครื่อง บูชา ด้วย ไฟ แต่ พระเยโฮวาห์ และ พระกระยาหาร แห่ง พระเจ้า ของ เขา ทั้ง หลาย เพราะ ฉะนั้น เขา ทั้ง หลาย จึง ต้อง บริสุทธิ์ ⁷ ปุโรหิต จะ แต่งงาน กับ หญิง โสเภณี หรือ หญิง ที่มี มลทิน ไม่ได้ หรือ จะ แต่งงาน กับ หญิง ที่ หย่า จาก สามี ก็ ไม่ได้ เพราะ ปุโรหิต จะ ต้อง บริสุทธิ์ แต่ พระเจ้า ของ เขา ⁸ เจ้าจง ชำระ เขา ให้ บริสุทธิ์ เพราะ เขา ถวาย พระกระยาหาร แห่ง พระเจ้า ของ เจ้า เขา จะ ต้อง บริสุทธิ์ สำหรับ เจ้า เพราะ เรา คือ พระเยโฮวาห์ ผู้ชำระ เจ้า ทั้ง หลาย ให้ บริสุทธิ์ เรา บริสุทธิ์ ⁹ บุตรสาว ของ ปุโรหิต คนใด ถ้า เธอ กระทำ ตัว ให้ มลทิน โดย ไป เป็น หญิง โสเภณี ก็ กระทำ ให้ บิดา เป็น มลทิน จะ ต้อง เผา เธอ เสีย ด้วย ไฟ ¹⁰ และ ผู้ที่เป็น

มหาปุโรหิตในหมู่พวกพี่น้อง ผู้ถูกเจิมที่ ศีรษะด้วยน้ำมัน และผู้ที่ได้รับการสถาปนาที่จะสวมเสื้อยศ อย่าปล่อยผมหรือฉีกเสื้อผ้าของตน ¹¹ อย่าให้เขาเข้าไปถูกต้องศพหรือกระทำตัวให้มลทิน แม้ว่าศพนั้นเป็นบิดาหรือมารดาของเขา ¹² อย่าให้เขาออกไปจากสถานบริสุทธิ์ หรือกระทำสถานบริสุทธิ์ ของ พระเจ้า ให้ เป็น มลทิน เพราะว่า การ สถาปนา ด้วย น้ำมัน เจิม ของ พระเจ้า อยู่ บน ตัว เขา เรา คือ พระเยโฮวาห์ ¹³ เขาจะต้องมีภรรยาเป็นหญิงพรหมจารี ¹⁴ อย่าให้เขาแต่งงานกับหญิงม่าย แม่ร้าง หญิงที่มีมลทิน หรือหญิงโสเภณี เขาจะต้องหาหญิงพรหมจารีในชนชาติของเขา มาเป็นภรรยา ¹⁵ เพื่อเขาจะมีได้กระทำให้เชื้อสายของเขาในหมู่ชนชาติของเขาเป็นมลทิน เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์” ¹⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ¹⁷ “จงกล่าวแก่อาโรนว่า ผู้ใดก็ตามในเชื้อสายของเจ้า ตลอดชั่วอายุที่มีตำหนิพิการใดๆ อย่าให้ผู้นั้นเข้าไปถวายพระกระยาหาร แห่ง พระเจ้า ของ เขา ¹⁸ เพราะว่า ผู้ใด ที่มีตำหนิจะเข้าไปใกล้ไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นคนตาบอดหรือเป็นคนง่อยหรือที่หน้ามีแผล เป็น หรือแขน ขา ยาว เกิน ¹⁹ หรือมีเท้าพิการหรือมือพิการ ²⁰ คนหลังค่อม คนแคระ คนเสีตา คนเป็นขี้กลากหรือหิด หรือคนมีลูกอ๊ณฑะฝ่อ ²¹ ผู้ใดในเชื้อสายของอาโรนปุโรหิตที่มีตำหนิ อย่าให้เข้ามาถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแต่พระเยโฮวาห์ เพราะว่า เขาเป็น คนมีตำหนิ อย่าให้เขาเข้ามาใกล้ถวายพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขา ²² เขาจะรับประทานพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขาได้ ทั้งของที่บริสุทธิ์ที่สุด และของบริสุทธิ์ ²³ แต่อย่าให้เขาเข้ามาใกล้ม่านหรือใกล้แท่น เพราะเขามีตำหนิ เพื่อเขาจะไม่กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทิน เพราะเราคือ

พระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์” 24 โมเสสจึงบอกอาโรน และลูกหลานของอาโรนและบรรดาคนอิสราเอลตั้งนั้น

22

ข้อจำกัดสำหรับปุโรหิตและครอบครัว

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 “จงบอกอาโรนกับลูกหลานของเขาให้ออกห่างเสียจากสิ่งบริสุทธิ์ของคนอิสราเอล เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะมีได้ลบล้างนามบริสุทธิ์ของเราด้วยสิ่งที่เขาทั้งหลายถวายแก่เรา เราคือพระเยโฮวาห์ 3 จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ‘คนใดก็ตามในเชื้อสายของเจ้าตลอดชั่วอายุเข้าใกล้ของบริสุทธิ์ ซึ่งคนอิสราเอลถวายแต่พระเยโฮวาห์ ขณะที่เขามีมลทินอยู่ คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดให้พ้นหน้าเรา เราคือพระเยโฮวาห์ 4 อย่าให้เชื้อสายอาโรนคนใดที่เป็นโรคเรื้อนหรือมีสิ่งไหลออกมารับประทานของบริสุทธิ์ ให้รอจนกว่าเขาสะอาดแล้วก่อน ผู้ใดแตะต้องสิ่งที่มีมลทินโดยแตะต้องศพหรือผู้ที่มีน้ำกามไหลออก 5 หรือผู้ใดที่แตะต้องสิ่งเลื้อยคลาน ซึ่งกระทำให้เขามลทิน หรือแตะต้องคนซึ่งอาจทำให้เขามลทิน ไม่ว่าจะเป็นมลทินชนิดใด 6 บุคคลผู้แตะต้องสิ่งเหล่านี้ ต้องมลทินไปจนถึงเวลาเย็น และจะรับประทานสิ่งบริสุทธิ์ไม่ได้ นอกจากเขาจะอาบน้ำชำระตัวเสียก่อน 7 เมื่อดวงอาทิตย์ตก เขาก็สะอาด ภายหลังเขาจึงรับประทานสิ่งบริสุทธิ์ได้เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นอาหารของเขา 8 สิ่งใดที่ตายเอง หรือถูกสัตว์กัดตาย อย่ารับประทาน เขาจะเป็นมลทินด้วยสิ่งเหล่านี้ เราคือพระเยโฮวาห์ 9 เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายต้องรักษากฎของเรา เกือบกว่าเขาจะต้องรับโทษบาปเพราะสิ่งนั้น และจะต้องตาย เมื่อเขากระทำสิ่งนั้นให้เป็นมลทิน เราคือ

พระเยโฮวาห์ผู้ที่ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์¹⁰ อย่าให้คนภายนอก
รับประทานสิ่งบริสุทธิ์ ผู้ที่มาอาศัยอยู่กับปุโรหิตหรือลูกจ้าง
อย่าให้รับประทานสิ่งบริสุทธิ์นั้น¹¹ แต่ถ้าปุโรหิตคนหนึ่งซื้อ
ทาสมาด้วยเงินเป็นทรัพย์สินของตน ทาสนั้นจะรับประทาน
ก็ได้ และผู้ที่เกิดในครัวเรือนของปุโรหิตรับประทานอาหาร
นั้นได้¹² ถ้าบุตรสาวของปุโรหิตไปแต่งงานกับคนภายนอก
เธอก็รับประทานของถวายแห่งสิ่งบริสุทธิ์นั้นไม่ได้¹³ แต่ถ้า
บุตรสาวของปุโรหิตเป็นแม่ม่ายหรือแม่ร้าง และไม่มีบุตร
และกลับ มาอยู่ที่เรือนของบิดาอย่างเมื่อเธอยังสาว เธอ
รับประทานอาหารของบิดาได้ แต่คนภายนอกรับประทาน
ไม่ได้¹⁴ ถ้าคนใดรับประทานสิ่งบริสุทธิ์โดยมิได้เจตนา เขา
จะต้องเพิ่มค่าของนั้นหนึ่งในห้า และมอบแก่ปุโรหิตพร้อม
กับสิ่งบริสุทธิ์นั้น¹⁵ อย่าให้ปุโรหิตกระทำการบริสุทธิ์ของคน
อิสราเอลที่นำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้เป็นมลทิน¹⁶ ซึ่ง
จะกระทำให้เขาได้รับโทษ ความชั่วช้า ด้วยมีการละเมิดที่
รับประทานสิ่งบริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขา
ไว้ให้บริสุทธิ์”

เครื่องบูชาต้องปราศจากตำหนิ

¹⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ¹⁸ “จงกล่าวแก่อาโรน
และลูกหลานของอาโรน และแก่คนอิสราเอลทั้งหมดว่า
เมื่อคนในวงศ์วานอิสราเอลหรือคนต่างด้าวในอิสราเอล
ผู้ใดถวายเครื่องบูชาสำหรับบรรดาเครื่องปฏิญาณ และ
บรรดาเครื่องบูชาด้วยใจสมัครของตน ซึ่งถวายบูชาแด่
พระเยโฮวาห์เป็นเครื่องเผาบูชา¹⁹ เจ้าจงถวายด้วยความ
เต็มใจ คือสัตว์ตัวผู้ปราศจากตำหนิ คือโคหรือแกะ
หรือแพะ²⁰ เจ้าอย่าถวายสิ่งใดๆที่มีตำหนิ เพราะจะไม่

เป็นที่โปรดปราน ²¹ เมื่อคนใดถวายเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อทำตาม คำปฏิญาณหรือถวายด้วยใจสมัคร เป็นสัตว์ที่ได้มาจากฝูง วัว หรือ ฝูง แพะ แกะ สัตว์นั้น ต้องไม่มีตำหนิจึง จะเป็นที่โปรดปราน อย่าให้สัตว์นั้นมีที่ติเลย ²² สัตว์ที่ตาบอด หรือ พิการ หรือมีแผล หรือมีสิ่ง ไหล ออก หรือ เป็น ขี้กลากหรือ เป็น หิด เจ้าอย่า นำ มา ถวายแด่พระเยโฮวาห์ หรือนำมาเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟที่บนแท่นถวายแด่พระเยโฮวาห์ ²³ วัว หรือ ลูก แกะ ที่มีอวัยวะ ยาว เกินไป หรือ สั้น เกิน ไป สัก ส่วน หนึ่ง ท่าน จะ นำ มา ถวาย เป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัครก็ได้ แต่ถ้าเป็นเครื่องบูชาปฏิญาณ ก็ไม่เป็นที่โปรดปราน ²⁴ สัตว์ตัว ไต ที่ ช้ำ หรือ ลูก ทูบ หรือ ฉีก ขาด หรือมีรอย ตัด เจ้าอย่า นำ มา ถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้เป็น เครื่อง บูชา ใน แผ่น ดิน ของ เจ้า ²⁵ เจ้าอย่า นำ สัตว์ซึ่ง ได้มาจากคนต่างด้าวถวายเป็นพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเจ้า เพราะสัตว์นั้นมีตำหนิด้วยถูกทำให้พิการ จึงไม่เป็นที่โปรดปราน” ²⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ²⁷ “เมื่อ วัว หรือ แกะ หรือ แพะ เกิด มา ให้อยู่กับ แม่เจ็ด วัน ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้นไปจะใช้เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ก็เป็นที่โปรดปราน ²⁸ แม้ว่าแม่สัตว์นั้นจะเป็นวัวหรือ แกะ กิติ เจ้าอย่าฆ่ามันพร้อมกับลูกของมันในวันเดียวกัน ²⁹ เมื่อเจ้าถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นเครื่องบูชาโมทนา พระคุณแด่พระเยโฮวาห์ เจ้าจงถวายเครื่องสัตวบูชา นั้น ด้วย ความ เต็มใจ ³⁰ จงรับ ประทาน เครื่อง บูชา นั้น ใน วัน ถวาย เครื่อง บูชา อย่า เหลือ ไว้ จน รุ่ง เช้า เลย เรา คือ พระเยโฮวาห์ ³¹ เพราะฉะนั้นเจ้าจงรักษาบัญญัติของเรา และกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์ ³² เจ้าอย่าลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเรา แต่ให้เราเป็นผู้บริสุทธิ์ในหมู่คนอิสราเอล

เรา คือ พระเยโฮวาห์ผู้ตั้ง เจ้าไว้ให้บริสุทธิ์³³ ผู้นำ เจ้า ออก จากแผ่นดินอียิปต์เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์”

23

วันสะบาโต

¹ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ² “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอลว่า เทศกาลเลี้ยงตามกำหนดแต่พระเยโฮวาห์ ซึ่ง เจ้าจะต้องประกาศว่าเป็นการประชุมบริสุทธิ์ คือเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดของเรานั้นมีดังนี้³ จงทำการงานในหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแห่งการหยุดพักสงบ เป็นวันประชุมบริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำการงานใดๆ เป็นสะบาโตแต่พระเยโฮวาห์ตามที่อยู่ทั่วไปของเจ้า

เทศกาลปัสกาและเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ

⁴ ต่อ ไป นี้เป็น เทศกาล เลี้ยง ตาม กำหนด แต่ พระเยโฮวาห์ เป็นการประชุมบริสุทธิ์ ซึ่ง เจ้า จะต้อง ประกาศ ตาม เวลา กำหนด ให้ เขา ทราบ ⁵ ใน เวลา เย็นวันที่สิบสี่ เดือนที่หนึ่งเป็นวัน เทศกาลปัสกา ของ พระเยโฮวาห์ ⁶ และ ในวันที่สิบห้าเดือนเดียวกัน เป็นเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ ถวาย แต่ พระเยโฮวาห์ ให้เจ้ารับ ประทาน ขนมปัง ไร้เชื้อ เจ็ด วัน ⁷ ใน วัน ต้น เจ้า จง มี การ ประชุม บริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก ⁸ แต่เจ้าจงถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแต่พระเยโฮวาห์ให้ครบเจ็ดวัน ในวันที่เจ็ดเป็นวันประชุมบริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก”

ผลรุ่นแรก

⁹ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ¹⁰ “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอลว่า เมื่อเจ้ามาถึงแผ่นดินซึ่งเราให้เจ้า และเกี่ยวพืชผลของแผ่นดินนั้น เจ้าจงเอา ฟ่อนข้าวที่เกี่ยวข้อง ใน รุ่น

แรกนำไปให้ปุโรหิต ¹¹ และปุโรหิตจะนำฟ่อนข้าวนั้น แกว่งไป แกว่งมา ถวายต่อ พระפקตร์ พระเยโฮวาห์ เพื่อเจ้าจะเป็นที่โปรดปราน รุ่งขึ้น หลัง วัน สะบา โด ปุโรหิต จะ แกว่ง ถวาย ¹² ในวันที่เจ้า แกว่ง ถวาย ฟ่อน ข้าว เจ้าจง ถวาย ลูก แกะ ผู้อายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่ พระเยโฮวาห์ ¹³ และเครื่องธัญญาบูชาที่คู่กันนั้น คือ ยอด แป้ง สอง ใน สิบ เอฟาห์ คลุกกับ น้ำมัน เเผาด้วยไฟ ถวายแด่ พระเยโฮวาห์ เป็นกลิ่นพอพระทัย และเครื่องต้มบูชาที่คู่กัน คือน้ำองุ่นหนึ่งในสี่ฮิน ¹⁴ เจ้าอย่ารับประทานขนมปังหรือ ข้าว คั่ว ข้าว สด จนกว่า จะ ถึง วัน เดียวกัน นี้ คือ กว่า เจ้า จะ นำเครื่องบูชาถวายแด่พระเจ้าของเจ้า ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่อยู่ของเจ้าทั่วไป

เครื่องบูชาแกว่ง เทศกาลเพ็นเทคอสต์

¹⁵ เจ้า ทั้ง หลาย จง นับ ตั้ง แต่ วัน รุ่ง ขึ้น หลัง วัน สะบา โด จาก วันที่เจ้า ทั้ง หลาย ได้ นำ ฟ่อน ข้าว แกว่ง ถวาย ครบ เจ็ด วัน สะบา โด ¹⁶ นับ ไป ให้ ได้ ห้า สิบ วัน จนถึง วัน ถัด วัน สะบา โด ที่ เจ็ด แล้ว เจ้าจง ถวายธัญญาบูชาใหม่แด่พระเยโฮวาห์ ¹⁷ จงนำขนมปังสองก้อนทำด้วยแป้งสองในสิบเอฟาห์จาก ที่อาศัยของเจ้ามา แกว่ง ถวาย ให้ทำด้วยยอด แป้ง ใส เชื้อ บั้ง เป็น ผล รุ่ง แรก ถวายแด่ พระ เย โฮ วาห์ ¹⁸ พร้อม กับ ขนมปังนั้นเจ้าจงนำลูกแกะเจ็ดตัวอายุหนึ่งขวบปราศจากตำหนิ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้สองตัว มา เป็น เครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชา อัน เป็น คู่กัน ให้เป็น เครื่อง บูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นพอพระทัยถวายแด่พระเยโฮวาห์ ¹⁹ เจ้าจงถวายลูกแพะตัวหนึ่ง เป็น เครื่อง บูชา ไล่บาป และ ลูก แกะ อายุหนึ่ง ขวบ

สองตัว เป็นเครื่องสันติบูชา ²⁰ ให้ปุโรหิต แกว่งไป แกว่งมา ถวายพร้อม กับขนมปัง ซึ่งเป็นผลรุ่นแรกเป็นเครื่องแกว่ง ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พร้อมกับลูกแกะสองตัว จะเป็นสิ่งบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์สำหรับปุโรหิต ²¹ และในวันเดียวกันนั้น เจ้าจงประกาศว่า เจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ์แก่เจ้า เจ้าอย่าทำงานหนัก ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรทั่วไปในที่อาศัยของเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า ²² และเมื่อเจ้าเกี่ยวข้าวใน แผ่นดินของเจ้า เจ้าอย่าเกี่ยวไปที่ขอบนาให้หมด และอย่าเก็บข้าวที่เกี่ยวตก เจ้าจงทิ้งไว้ให้คนยากจน และคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

เทศกาลเสีียงแตร

²³ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า ²⁴ “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด เจ้าทั้งหลายจงถือ เป็นวัน สะบาโต เป็นวันประชุมบริสุทธิ์ ประกาศเป็นที่ระลึกด้วยเสีียงแตร ²⁵ เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแต่พระเยโฮวาห์”

วันทำการลบบมลทิน

²⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า ²⁷ “ในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ด นี้เป็นวันทำการลบบมลทิน จะเป็นวันประชุมบริสุทธิ์แก่เจ้า และเจ้าต้อง ถ่อมใจลง และนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแต่พระเยโฮวาห์ ²⁸ ในวันเดียวกันนั้นเจ้าอย่าทำงานใดๆ เพราะเป็นวันทำการลบบมลทิน ที่จะทำการลบบมลทินของเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ²⁹ ในวันเดียวกันนั้น ผู้ใดก็ตามไม่ถ่อมใจลง ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของตน ³⁰ และในวันเดียวกันนี้ ถ้าผู้ใดทำงานใดๆ เราจะทำลายผู้นั้นเสีย

จากท่ามกลางชนชาติของเขา ³¹ เจ้าอย่าทำงานสิ่งใดเลย ทั้งนี้เป็น กฎ เกณฑ์ ถาวร ตลอด ชั่ว อายุ ของ เจ้า ทั่วไป ใน ที่ อาศัย ของ เจ้า ³² จะ เป็น วัน สะบาโต สำหรับ หยุด พัก สงบ แก่ เจ้า และ เจ้าจง ถ่อม ใจ ลง เริ่ม ตั้งแต่ เวลา เย็น ใน วันที่ เก้า ของ เดือน เจ้า ต้อง รักษา วัน สะบาโต จาก เวลา เย็น ถึง เวลา เย็น”

เทศกาลอยู่เพิง

³³ พระ เย โห วาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ³⁴ “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ว่า ใน วันที่ สิบ ห้า เดือน ที่ เจ็ด นี้ เป็น วัน เทศกาล อยู่ เพิง ถวาย แด่ พระ เย โห วาห์ สิ้น เจ็ด วัน ³⁵ จะ มี การ ประชุม บริสุทธี ใน วัน แรก เจ้า อย่า ทำงาน หนัก ³⁶ ใน เจ็ด วัน เจ้า จง ถวาย บูชา กระทำ ด้วย ไฟ แด่ พระ เย โห วาห์ และ ใน วันที่ แปด จะ เป็น วัน ประชุม อัน บริสุทธี แก่ เจ้า และ เจ้า จง ถวาย เครื่อง บูชา กระทำ ด้วย ไฟ แด่ พระ เย โห วาห์ เป็น ประชุม อัน ศักดิ์สิทธิ์ และ เจ้า ทั้ง หลาย อย่า ทำงาน หนัก ³⁷ นี้ แหะ เป็น เทศกาล เลี้ยง ของ พระ เย โห วาห์ ซึ่ง เจ้า ต้อง ประกาศ เป็น วัน ประชุม อัน บริสุทธี เพื่อให้ นำ ถวาย แด่ พระ เย โห วาห์ ซึ่ง เครื่อง บูชา ด้วย ไฟ เครื่อง เเผา บูชา และ ธัญ ญา บูชา ทั้ง เครื่อง สัตว บูชา และ เครื่อง ต้ม บูชา ตาม วัน กำหนด นั้น ๆ ³⁸ นอก เหนือ วัน สะบาโต แห่ง พระ เย โห วาห์ และ นอก เหนือ ของ ถวาย ของ เจ้า และ นอก เหนือ เครื่อง ปฏิญาณ ทั้ง หลาย ของ เจ้า และ นอก เหนือ เครื่อง บูชา ด้วย ใจ สมั คร ทั้ง หลาย ของ เจ้า ซึ่ง เจ้า นำ มา ถวาย แด่ พระ เย โห วาห์ ³⁹ แล้ว ใน วันที่ สิบ ห้า ของ เดือน ที่ เจ็ด เมื่อ เจ้า ได้ เก็บ พิษ ผล ที่ ได้ จาก แผ่น ดิน นั้น เข้า มา แล้ว เจ้า จง มี เทศกาล เลี้ยง แห่ง พระ เย โห วาห์ เจ็ด วัน ใน วัน แรก จะ เป็น วัน สะบาโต และ ใน วันที่ แปด จะ เป็น วัน สะบาโต ⁴⁰ ใน วัน แรก เจ้า จง นำ มา ซึ่ง ผล จาก ต้น มะ งั่ว ใบ อินทผลัม กิ่ง ไม้ ที่มี ใบ มาก กิ่ง ต้น หลิว แห่ง ธารน้ำ และ

เจ้าจงปีติยินดีอยู่เจ็ดวันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ⁴¹ เจ้าจงถือ เป็นเทศกาลเลี้ยงปีละเจ็ดวันถวายแด่พระเยโฮวาห์ ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า เจ้าจงถือเทศกาลเลี้ยงนี้ในเดือนที่เจ็ด ⁴² เจ้าจงอยู่ในเพิงเจ็ดวัน ทุกคนที่เกิดในวงศ์วานพวกอิสราเอลให้เข้าอยู่ในเพิง ⁴³ เพื่อตลอดชั่วอายุของเจ้าจะได้ทราบว่า เมื่อเราพาคนอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้น เราได้ให้เขาอยู่ในเพิง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” ⁴⁴ ดังนี้แหละโมเสสจึงได้ประกาศให้คนอิสราเอลทราบถึงเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดของพระเยโฮวาห์

24

การเตรียมน้ำมันอย่างบริสุทธิ์เพื่อเติมประทีป

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² “เจ้าจงบัญชาแก่คนอิสราเอลให้นำน้ำมันอย่างบริสุทธิ์สกัดจากมะกอกเทศเพื่อเติมประทีป เพื่อให้ตะเกียงลุกอยู่เสมอ ³ ภายในพลับพลาแห่ง ชุมนุม ช่าง นอก ม่าน ทึบ พระโอวาท นั้น ให้อาโรนจัดประทีปให้เป็นระเบียบตั้งแต่เวลาเย็นจนเวลาเช้าเสมอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า ⁴ ให้อาโรนจัดประทีปให้เป็นระเบียบอยู่บนคันประทีปบริสุทธิ์เสมอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

ขนมปังหน้าพระพักตร์สิบสองก้อน

⁵ และเจ้าจงเอายอดแป้ง ปิ้งขนมปังสิบสองก้อน แต่ละก้อนใช้แป้งสองในสิบเอฟาห์ ⁶ เจ้าจงจัดขนมปังนั้นวางบนโต๊ะบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นสองแถวๆละหกก้อน ⁷ และเจ้าจงเอาเครื่องกำยานบริสุทธิ์ใส่ไว้แต่ละแถว เพื่อจะ คู่ กับขนมปังเป็นส่วนที่ระลึก เป็นเครื่องบูชา

กระทำ ด้วย ไฟ ถวาย แต่ พระ เย โหวาท 8 ทุกๆ วัน สะ บา โด ให้ อา โรน จัด ไว้ ให้ เป็น ระเบียบ ถวาย ต่อ พระ พักตร์ พระ เย โหวาท เสมอ ใน นาม ของ คน อิสราเอล เป็น พันธ สัญญา เนื่อง นิตย 9 ขนมปัง นี้ ตก เป็น ของ อา โรน และ บุตร ชาย ของ เขา ให้ เขา รับ ประทาน ได้ ใน ที่ บริสุทธิ เพราะ เป็น ส่วน บริสุทธิ ที่ สุด ที่ ได้ จาก เครื่อง บูชา กระทำ ด้วย ไฟ ถวาย แต่ พระ เย โหวาท เป็น กฎ เกณฑ์ เนื่อง นิตย”

โทษสำหรับการหมิ่นประมาทและอาชญากรรมอื่นๆ

10 ครั้ง นั้น มี ชาย คน หนึ่ง เป็น บุตร ชาย ของ หญิง คน อิสราเอล ซึ่ง บิดา เป็น ชาว อียิปต์ ออก ไป ท่วม กลาง คน อิสราเอล และ บุตร ชาย ของ หญิง อิสราเอล ทะเลาะ กับ ชาย อิสราเอล คน หนึ่ง ใน ค่าย 11 และ บุตร ชาย หญิง อิสราเอล คน นั้น ได้ เหยียด หยาม พระนาม ของ พระ เย โหวาท และ ได้ แข่ง ดำ เขา จึง นำ ตัว มา ให้ โมเสส (มารดา ของ เขา ชื่อ เซโลมิท บุตร สาว ของ ดิบริคน ตระกูล ดาน) 12 เขา จึง จอง จำ ชาย คน นั้น ไว้ จน กว่า น้ำ พระ ทัย ของ พระ เย โหวาท จะ เป็น ที่ กระจ่าง ต่อ เขา ทั้ง หลาย 13 พระ เย โหวาท ตรัส กับ โมเสส ว่า 14 “จง นำ ผู้ที่ แข่ง ดำ นั้น ออก มา จาก ค่าย ให้ บรรดา ผู้ ที่ ได้ ยิน คำ แข่ง ดำ เอา มือ ของ ตน วาง ไว้ บน ศีรษะ ของ เขา และ ให้ บรรดา ชุม นุม ชน เอา หิน ขว้าง เขา ให้ ตาย 15 และ จง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ว่า ผู้ใด แข่ง ดำ พระ เจ้า ของ เขา ผู้ นั้น จะ ต้อง ด้ รับ โทษ บาป 16 ผู้ใด ที่ เหยียด หยาม พระนาม ของ พระ เย โหวาท จะ ต้อง ถูก โทษ ถึง ตาย เป็น แน่ และ ให้ ชุม นุม ชน ทั้งหมด เอา หิน ขว้าง เขา คน ต่าง ดำ ว หรือ ชาว เมือง กิติ เมื่อ เขา เหยียด หยาม พระนาม ของ พระ เย โหวาท จะ ต้อง ถูก โทษ ถึง ตาย 17 ผู้ที่ ฆ่า คน ตาย จะ ต้อง ถูก โทษ ถึง ตาย เป็น แน่ 18 ผู้ใด ที่ ฆ่า สัตว์ ต้อง

ชดใช้สิ่งนั้น สัตว์แทนสัตว์ 19 ถ้าผู้ใดกระทำให้เพื่อนบ้านเสียหาย โฉม เขากระทำให้เสียหายอย่างไร ก็ให้กระทำแก่เขาอย่างนั้น 20 กระจุกหักแทนกระจุกหัก ตาแทนตา ฟันแทนฟัน เขากระทำให้เสียหายอย่างไร เขาก็ต้องถูกทำให้เสียหายอย่างนั้น 21 ผู้ใดที่ฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าชดใช้ และผู้ใดที่ฆ่าคนให้ผู้นั้นถูกโทษถึงตาย 22 เจ้าจงมีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันสำหรับคนต่างด้าว และสำหรับชาวเมือง เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” 23 โมเสสก็บอกแก่คนอิสราเอลให้เขาพาคนที่แข่งดำนั้นออกมาจากค่าย และเอาหินขว้างเขา คนอิสราเอลกระทำดังนี้ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

25

ปีสะบาโตแห่งการหยุดพักผ่อน

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ภูเขาซีนายว่า 2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายเข้าแผ่นดินที่เราให้เจ้านั้น จงให้แผ่นดินนั้นถือสะบาโตแต่พระเยโฮวาห์ 3 เจ้าจงหว่านพืชในนาของเจ้าหกปี และจงลิดแขนงสวนองุ่นของเจ้าและเก็บผลหกปี 4 แต่ในปีที่เจ็ดนั้นเป็นปีสะบาโตแห่งการหยุดพักผ่อนสำหรับแผ่นดิน เป็นปีสะบาโตแต่พระเยโฮวาห์ เจ้าอย่าหว่านพืชในนา หรือลิดแขนงสวนองุ่นของเจ้า 5 สิ่งใดที่งอกขึ้นมาเอง เจ้าอย่าเก็บเกี่ยว อดองุ่นอันเกิดอยู่ที่เถาอันเจ้ามิได้ตกแต่งก็อย่าเก็บ ให้เป็นปีที่แผ่นดินหยุดพักสงบ 6 แผ่นดินในปีสะบาโตนั้นจะยังพืชผลให้แก่เจ้าทั้งหลาย คือแก่ตัวเจ้าเอง แก่ทาสชายทาสหญิงของเจ้า แก่ลูกจ้างของเจ้า และแก่คนต่างด้าวที่อยู่กับเจ้า

7 พืชผลแห่งแผ่นดินทั้งสิ้น จะเป็นอาหารของสัตว์เลี้ยงของ
เจ้า และของสัตว์ป่าที่อยู่ในแผ่นดินของเจ้า

ทุกปีที่ห้าสิบคือปีเสียงแตร

8 เจ้าจงนับปีสะบาโตเจ็ดปีคือเจ็ดคูณเจ็ดปี เวลาปีสะ
บาโตเจ็ดปีจึงเป็นสี่สิบเก้าปีแก่เจ้า 9 เจ้าจงให้เป่าแตร
ตั้งสนั่นในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด เจ้าจงให้เป่าแตรทั่วแผ่นดิน
ในวันทำการลบมลทิน 10 เจ้าจงถือปีที่ห้าสิบไว้เป็น
ปีบริสุทธิ และประกาศอิสรภาพแก่บรรดาคนที่อาศัยอยู่
ทั่วแผ่นดินของเจ้า ให้เป็นปีเสียงแตรแก่เจ้า ให้ทุกคน
กลับไปยังภูมิลำเนาอันเป็นทรัพย์สินของตน และกลับไปสู่
ครอบครัวของตน 11 ปีที่ห้าสิบนั้นเป็นปีเสียงแตรของเจ้า ใน
ปีนั้นเจ้าอย่าหว่านพืชหรือเกี่ยวเก็บผลที่เกิดขึ้นมาเอง หรือ
เก็บองุ่นจากเถาที่มีได้ตกแต่ง 12 เพราะเป็นปีเสียงแตร จะ
เป็นปีบริสุทธิแก่เจ้า เจ้าจงรับประทานพืชผลที่ออกมาจาก
นาในปีนั้น 13 ในปีเสียงแตรนี้ให้ทุกคนกลับไปสู่ภูมิลำเนา
อันเป็นทรัพย์สินของตน 14 ถ้าเจ้าขายนาให้เพื่อนบ้านกิติ
หรือซื้อจากเพื่อนบ้านกิติ เจ้าอย่าโกงกัน 15 ตามจำนวนปี
หลังจากปีเสียงแตร เจ้าจงซื้อนาจากเพื่อนบ้านของเจ้า
และให้เขาขายแก่เจ้าตามจำนวนปีที่ปลูกพืชได้ 16 ถ้ามาก
ปีก็ต้องเพิ่มราคาสูงขึ้น ถ้าน้อยปีเจ้าจงลดราคาให้ต่ำลง
เพราะว่าเขาขายนั้นเขาก็ขายตามจำนวนปีที่ปลูกพืช 17 เจ้า
อย่าโกงกัน แต่เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เพราะเรา
คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า 18 เพราะฉะนั้นเจ้าจง
กระทำตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษาคำตัดสินของเรา
และปฏิบัติตาม ดังนั้นเจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นอย่าง
ปลอดภัยได้ 19 แผ่นดินจะอำนวยผลให้เจ้าได้รับประทาน
อย่างอิมหนา และอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย 20 ถ้าเจ้าจะพูด

ว่า ‘ดูเถิด ถ้าเราทิ้ง หลาย หว่าน หรือ เกี่ยว พืช ผลของเรา ไม่ได้ ในปีที่เจ็ดเราจะเอาอะไรมารับประทาน’ ²¹ เราจะบัญญัติพรของเราให้มีเหนือเจ้าในปีที่หก เพื่อจะมีพืชผลพอสำหรับสามปี ²² เมื่อเจ้าหว่านในปีที่แปดเจ้าจะรับประทานของเก่าของเจ้าจนปีที่เก้า เมื่อเจ้าได้พืชผลใหม่เข้ามาเจ้าก็ยังรับประทานพืชผลเก่าของเจ้าอยู่ ²³ เจ้าทั้งหลายจะขายที่ดินของเจ้าให้ขาดไม่ได้เพราะว่าดินนั้นเป็นของเรา เพราะเจ้าเป็นคนต่างด้าวและเป็นคนอาศัยอยู่กับเรา ²⁴ ทั่วไปในแผ่นดินที่เจ้ายึดถืออยู่ เจ้าจงให้มีการไถ่ถอนที่ดินคืน

การไถ่ถอนที่ดิน

²⁵ ถ้าพี่น้องของเจ้า ยากจน ลง และขายที่ดิน ส่วน หนึ่ง ของเขา หากว่ามีผู้ใดในพี่น้องของเขา มาไถ่ถอนที่นั้น ก็จงให้เขาไถ่ถอนที่ซึ่งพี่น้องของเขาขายไปนั้น ²⁶ ถ้าชายคนนั้น ไม่มีญาติมาไถ่ถอนให้ และตัวเขาสามารถจะไถ่ถอนเอง ²⁷ ก็จงให้คนที่ จะไถ่ นับปี ทั้งหลาย ที่เขาขายไป และเงินที่เหลือนั้นจงคืนให้แก่คนที่เขาขายให้ และคนไถ่ก็เข้าอยู่ในที่ดินของเขาได้ ²⁸ แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่จะไถ่คืนมา ที่ดินที่เขาได้ขายไปจะคงอยู่ในมือของผู้ซื้อจนถึงปีเสียงแตร และในปีเสียงแตรนี้ ที่ดินจะออกไป และเขาจะได้ที่ดินของเขา กลับคืน ²⁹ ถ้าผู้ใดขาย เรือน ซึ่งอยู่ในเมืองที่มีกำแพง เมื่อขายไปแล้วให้เขาไถ่ถอนคืนได้ภายในหนึ่งปีแรก ให้เขามีสิทธิในการไถ่ถอนคืนได้หนึ่งปีเต็ม ³⁰ ถ้าในเวลาหนึ่งปีเต็ม เขาไม่ทำการไถ่ถอน ก็ให้จัดการเสีย ให้เป็นการแน่นอนว่า ผู้ที่ซื้อไปมีสิทธิเหนือเรือนที่อยู่ในเมืองที่มีกำแพงนั้นสิทธิขาดแล้ว ตลอดชั่วอายุของเขา ในปีเสียงแตร เขาก็ไม่ต้องคืนให้ ³¹ แต่เรือนในชนบทที่ไม่มีกำแพง ล้อมให้นับเข้าเป็นพวกเดียวกับท้องนาในประเทศนั้น คือไถ่ถอนคืนได้ และจะต้องคืนกลับให้เจ้าของเดิมในปีเสียง

แต่ 32 แต่อย่างไรก็ตามเมืองของคนเลวี หรือบ้านในเมืองที่เขาถือกรรมสิทธิ์ คนเลวีจะไถ่ถอนคืนได้ทุกเวลา 33 ถ้าผู้ใดซื้อของจากคนเลวี เรือนซึ่งถูกขายไปนั้นกับเมืองที่เขาถือกรรมสิทธิ์ต้องกลับคืนในปีเสียงแตร เพราะเรือนทั้งหลายในหัวเมืองของพวกเลวีก็เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาท่ามกลางพวกอิสราเอล 34 แต่ทุ่งนาที่ล้อมรอบหัวเมืองทั้งหลายของพวกเขานั้นจะขายไม่ได้ เพราะว่าเป็นกรรมสิทธิ์ถาวรของเขาทั้งหลาย

ข้อยกเว้นต่างๆเรื่องการไถ่ถอนที่ดิน

35 ถ้าพี่น้องของเจ้า ยากจน ลง และเลี้ยงตัวเองอยู่กับเจ้าไม่ได้ เจ้าจะต้องชูกำลังเขา ถึงเขาเป็นคนต่างด้าวหรือคนอาศัย เพื่อเขาจะอาศัยอยู่กับเจ้า 36 อย่าเอาดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มอะไรจากเขา แต่จงยำเกรงพระเจ้า เพื่อว่าพี่น้องของเจ้าจะอยู่ใกล้ชิดกับเจ้าได้ 37 เจ้าอย่าให้เขาข่มเงินด้วย คัด ดอกเบี้ย หรืออย่าให้อาหาร เพื่อเอากำไรจากเขา 38 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อยกแผ่นดินคานาอันให้แก่เจ้า และที่จะเป็นพระเจ้าของเจ้า 39 ถ้าพี่น้องที่อยู่ใกล้ชิดกับเจ้ายากจนลง และขายตัวให้แก่เจ้า เจ้าอย่าให้เขาทำงานเหมือนทาส 40 ให้เขาอยู่ กับ เจ้า อย่าง ลูกจ้าง หรือ คน ที่ อาศัย อยู่ด้วย ให้เขา ปรน นิบัติเจ้า ไป ถึง ปี เสียง แตร 41 แล้ว เขา และ ลูก หลานของเขาจะออกไปจากเจ้ากลับไปสู่ครอบครัวของเขา และกลับไปอยู่ในที่ดินของบิดาของเขา 42 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นทาสของเราที่เราพาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เขาจะขายตัวเป็นทาสไม่ได้ 43 เจ้าอย่าข่มขืนเขาให้ลำบาก แต่จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า 44 ส่วนทาสชายหญิงซึ่งจะมีได้นั้น เจ้าจะซื้อทาสชายหญิงจากท่ามกลางบรรดาประชาชาติที่

อยู่ข้างเคียงเข้าก็ได้ ⁴⁵ ยิ่งกว่านั้นเจ้าจะซื้อจากคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเจ้า ทั้งครอบครัวของเขา ซึ่งเป็นคนเกิดในแผ่นดินของเจ้า และเขาจะตกเป็นทรัพย์สินของเจ้าก็ได้ ⁴⁶ เจ้าจะทำพันธกรรมยกเขาให้แก่ลูกหลานของเจ้า ให้เป็นมรดกแก่เขาเป็นกรรมสิทธิ์ เจ้าใช้เขาได้อย่างทาสเป็นนิตย์ก็ได้ แต่เจ้าทั้งหลายอย่าปกครองพี่น้องคนอิสราเอลด้วยความรุนแรง

การไถ่ถอนคนอิสราเอลที่เป็นทาส

⁴⁷ ถ้าคนต่างด้าวหรือคนที่อาศัยอยู่กับเจ้ามีขึ้น และพี่น้องของเจ้าที่อยู่ใกล้ชิดกับเขา ยากจนลง และขายตัวให้แก่คนต่างด้าว หรือผู้ที่อาศัยอยู่กับเจ้านั้น หรือขายให้แก่ญาติคนหนึ่งคนใดของคนต่างด้าวนั้น ⁴⁸ เมื่อเขาขายตัวแล้วก็ให้มีการไถ่ถอน คือพี่น้องคนหนึ่งคนใดของเขาทำการไถ่ถอนเขาได้ ⁴⁹ หรือลุง หรือ ลูกพี่ ลูกน้อง จะทำการไถ่ถอนเขาก็ได้ หรือญาติสนิทของครอบครัวของเขา จะไถ่ถอนเขาก็ได้ หรือถ้าเขามีความสามารถ เขาจะไถ่ถอนตัวเองก็ได้ ⁵⁰ จงให้ผู้ขายตัวนับปีทั้งหลายที่ขายตัวกับผู้ซื้อตัวเขาไป ว่าเขาได้ขายตัวกี่ปีจนถึงปีเสียงแตร ค่าตัวของเขา เป็นค่าตามจำนวนปีเหล่านั้น เวลาที่เขาอยู่กับเจ้าของตัวเขานั้น คิดตามเวลาของลูกจ้าง ⁵¹ ถ้ามีเวลาอีกหลายปี เขาต้องชำระเงินคืนเท่ากับเงินที่ลูกซื้อมา นับเป็นค่าไถ่ถอนตัวเขา ⁵² ถ้ายังเหลือน้อยปี จะถึงปีเสียงแตร ก็ให้ผู้ขายตัวคิดกับผู้ซื้อตัวไว้เป็นราคาค่าไถ่ของเขา นั้น และตามจำนวนปีเหล่านั้น เขาจะคืนเงินให้กับผู้ซื้อตัว ⁵³ ผู้ขายตัวนั้นจะต้องอยู่กับผู้ซื้อตัวดังลูกจ้างที่จ้างเป็นปี อย่าให้นายปกครองเขาอย่างกดขี่ในสายตาของเจ้า

54 ถ้าเขาไม่ไถ่ถอนตามที่กล่าวมานี้ก็ให้ปล่อยเขาในปีเสียง
แตร ทั้งเขาพร้อมกับลูกของเขา 55 สำหรับเรา คนอิสราเอล
เป็น ทาส ของ เรา เขา เป็น ทาส ของ เรา ที่ เรา พา ออกจาก
แผ่นดินอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

26

พระราชบัญญัติต่างๆเรื่องวันสะบาโตและรูปเคารพ

1 “เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำรูปเคารพหรือรูปแกะสลัก
สำหรับตัวหรือตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์ และเจ้าทั้งหลายอย่าตั้งสิ่ง
ใดๆที่เป็นรูปสัญลักษณ์หนึ่งสิ่งใดด้วยศิลาไว้ในแผ่นดิน
ของเจ้า เพื่อแก่การกราบไหว้ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเจ้า 2 เจ้าจงถือรักษาสะบาโตทั้งหลายของเรา
และคารวะต่อสถานบริสุทธิ์ของเรา เราคือพระเยโฮวาห์

พระพรสำหรับคนที่ประพฤติชอบธรรม

3 ถ้าเจ้าทั้งหลายดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและรักษา
บัญญัติของเรา และกระทำตาม 4 เราจะประทานฝนตาม
ฤดูแก่เจ้า และแผ่นดินจะเกิดพืชผลและต้นไม้ในทุ่งจะ
บังเกิดผล 5 และเวลานวดข้าวจะเนิ่นนานถึงฤดูเก็บผลงุ่น
และฤดูเก็บผลงุ่นจะเนิ่นนานไปถึงฤดูหว่าน และเจ้าจะ
รับประทานอาหารอย่างอิ่มหนำ และอยู่ในแผ่นดินของเจ้า
อย่างปลอดภัย 6 เราจะให้มีความสุขสงบในแผ่นดิน เจ้า
ทั้งหลายจะนอนลง และไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เจ้ากลัว เราจะ
กำจัดสัตว์ร้ายจากแผ่นดินและดาบจะไม่ผ่านแผ่นดินของ
เจ้าเลย 7 เจ้าจะขับไล่ศัตรูของเจ้า และเขาทั้งหลายจะล้ม
ลงต่อหน้าเจ้าด้วยดาบ 8 พวกเจ้าห้าคนจะขับไล่ศัตรูร้อยคน
และพวกเจ้าร้อยคนจะขับไล่ศัตรูหมื่นคนให้กระจัดกระจาย
ไป และศัตรูของเจ้าจะล้มลงด้วยดาบต่อหน้าเจ้า 9 เพราะ

เราจะคิดถึงเจ้า จะกระทำให้เจ้ามีลูกตก และทวีมากขึ้น และตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า ¹⁰ เจ้าจะได้รับประทานของที่ สะสม ไร่ นาน และ เจ้า จะ ต้อง เอา ของ เก่า ออก ไป เพราะเหตุของใหม่นั้น ¹¹ และเราจะตั้งพลับพลาของเราไว้ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย และจิตใจของเราจะไม่เกลียดเจ้า ¹² เราจะดำเนินในหมู่พวกเจ้า และจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นพลไพร่ของเรา ¹³ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นทาสของเขา เราได้ หัก คาน แยกของ เจ้า ออก เสีย เพื่อให้เจ้ายืนตัวตรงได้

โทษต่างๆที่เป็นผลแห่งความบาป

¹⁴ แต่ถ้า เจ้า มิได้เชื่อ ฟัง เรา และ จะ ไม่ กระ ทำ ตาม บัญญัติทั้งหมดเหล่านี้ ¹⁵ ถ้าเจ้าปฏิเสธกฎเกณฑ์ของเรา และใจของเจ้าเกลียดชัง ต่อ คำ ตัดสิน ของ เรา เจ้า จึง ไม่ กระ ทำ ตาม บัญญัติทั้งสิ้นของเรา แต่ทำลายพันธสัญญาของเรา ¹⁶ เราก็ จะ กระ ทำ ดังนี้แก่เจ้า คือเราจะตั้งความหวาดกลัวต่อหน้าเจ้า ความฝ่ายผอม และความเจ็บไข้ ซึ่งทำให้นัยน์ตาทรุดโทรม และกระทำให้อึดใจเศร้าหมอง เจ้าทั้งหลายจะหว่านพืชไว้เสียเปล่า เพราะศัตรูของเจ้าจะมากิน ¹⁷ เรา จะ ตั้ง หน้า ของ เรา ต่อสู้เจ้า เจ้า จะ ล้ม ตาย ต่อหน้าศัตรูของเจ้าทั้งหลาย คนที่เกลียดชังเจ้าจะปกครองอยู่เหนือเจ้า เจ้าจะหลบหนีไปทั้งที่ไม่มีใครไล่ติดตาม ¹⁸ ถ้าเจ้าทั้งหลายยังไม่เชื่อฟังเราเพราะสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เราจึงจะลงโทษเจ้าทั้งหลายให้ทวีขึ้นอีกเจ็ดเท่า เพราะการบาปของเจ้า ¹⁹ เราจะทำลายความเห่อเหิมในกำลังอำนาจของเจ้า เราจะกระทำให้ฟ้าสวรรค์ของเจ้าเหมือนเหล็ก และพื้นดินของเจ้าเหมือนทองสัมฤทธิ์ ²⁰ เจ้าทั้งหลายจะเปลืองกำลัง เสียเปล่าๆ เพราะว่า แผ่นดิน ของ เจ้า จะ ไม่มีพืช ผล และ

ต้นไม้ในแผ่นดินก็จะไม่บังเกิดผล ²¹ ถ้าเจ้ายังดำเนินขัดแย้งเราอยู่และไม่เชื่อฟังเรา เราจะนำภัยพิบัติให้ทวีอีกเจ็ดเท่ามายังเจ้าตามการบาปทั้งหลายของเจ้า ²² เราจะปล่อยสัตว์ป่า เข้ามาท่ามกลาง พวกเจ้า ด้วย มัน จะ แแยง ซิง ลูกหลานของเจ้า และทำลายสัตว์ใช้งานของเจ้า และทำให้เจ้าเหลือน้อย และถนนหลวงของเจ้าก็จะร้างเปล่าไป ²³ และถ้าด้วยสิ่งเหล่านี้เจ้ายังไม่หันมาหาเรา และยังดำเนินการขัดแย้งเราอยู่ ²⁴ แล้วเราจะดำเนินการขัดแย้งเจ้าทั้งหลายด้วย และจะลงโทษแก่เจ้าให้ทวีอีกเจ็ดเท่าเพราะการบาปทั้งหลายของเจ้า ²⁵ เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า ซึ่งลงโทษเจ้าตามพันธสัญญา ถ้าเจ้าเข้ามารวมกันอยู่ในเมือง เรา จะ นำ โรค ร้าย มา ใน หมู่ พวก เจ้า และ เจ้า จะ ตก อยู่ ใน มือ ของ ศัตรู ²⁶ เมื่อเราทำลายเสบียงอาหารของเจ้า ผู้หญิงสืบคนจะปิ้งขนมของ เจ้า ด้วย เต่า อบ อัน เดียว แล้ว เอา ขนม มา ชั่ง ให้ เจ้า เจ้า จะ รับประทาน แต่ จะ ไม่ อิ่ม ²⁷ แล้ว ถ้า เป็น อย่าง นี้ แล้ว เจ้า ยัง ไม่ เชื่อ ฟัง เรา แต่ ดำเนิน การ ขัดแย้ง เรา ²⁸ เรา จะ ดำเนิน การ ขัดแย้ง เจ้า อย่าง รุนแรง และ เรา เอง จะ ลงโทษแก่เจ้าให้ทวีอีกเจ็ดเท่าเพราะการบาปทั้งหลายของเจ้า ²⁹ เจ้าจะกินเนื้อบุตรชายของเจ้า และเจ้าจะกินเนื้อบุตรสาวของเจ้า ³⁰ เราจะทำลายปูชนียสถานสูงทั้งหลายของเจ้า และตัดทำลายรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า และโยนศพของเจ้าลงเหนือซากรูปเคารพของเจ้า และจิตใจของเราจะเกลียดชังเจ้า ³¹ เราจะทำให้เมืองของเจ้าถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และจะกระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเจ้ารกร้างไป และเราจะไม่ดมกลิ่นอันหอมหวานของเจ้า

คำพยากรณ์ถึงการเป็นเชลยและการกระจัดกระจายไป

³² และเราจะนำแผ่นดินนั้นไปสู่การรกร้างและศัตรูของเจ้าที่อาศัยอยู่ในนั้น จะ ตก ตะลึง กับ แผ่น ดิน นั้น ³³ และ

เราจะให้พวกเจ้ากระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และเราจะชักดาบออกมาไล่ตามเจ้า และแผ่นดินของเจ้าจะรกร้าง และเมืองของเจ้าจะถูกทิ้งเสียเปล่าๆ³⁴ แผ่นดินจะขึ้นชมกับสะบาโตเหล่านั้นของม้านตราบเท่าที่แผ่นดินนั้นยังว่างเปล่าอยู่ และเจ้าต้องไปอยู่ในแผ่นดินของศัตรู ซึ่งขณะนั้นแผ่นดินก็จะได้หยุดพัก และขึ้นชมกับสะบาโตเหล่านั้นของม้าน³⁵ ตราบเท่าที่แผ่นดินยังว่างเปล่าอยู่ มันก็จะได้หยุดพัก เพราะมิได้หยุดพักในสะบาโตของพวกเจ้าขณะเมื่อเจ้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น³⁶ ส่วนพวกเจ้าทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่เราจะให้เขามีใจอ่อนแอในแผ่นดินของศัตรู จนเสียงใบไม้ไหวจะไล่ตามเขา และเขาจะหนีเหมือนคนหนีจากดาบ และเขาจะล้มลงทั้งที่ไม่มีคนไล่ติดตาม³⁷ และเขาทั้งหลายจะล้มลงทับกันและกัน เหมือนคนหนีดาบทั้งที่ไม่มีคนตามมา และเจ้าจะไม่มีกำลังต่อต้านศัตรูของเจ้า³⁸ เจ้าทั้งหลายจะพินาศท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และแผ่นดินของศัตรูของเจ้าจะกินเจ้าเสีย³⁹ ส่วนเจ้าทั้งหลายที่เหลืออยู่จะทรุดโทรมไปในแผ่นดินศัตรูของเจ้านั้นเพราะความชั่วช้าของตน และเพราะความชั่วช้าของบรรพบุรุษของตน เขาจะต้องทรุดโทรมไปอย่างบรรพบุรุษด้วย

พระเจ้าจะทรงรักษาพันธสัญญาของพระองค์ต่ออับราฮัม

⁴⁰ แต่ถ้าเขาทั้งหลายสารภาพ ความชั่วช้าของเขา และความชั่วช้าของบรรพบุรุษ ซึ่งเขาทั้งหลาย กระทำ การละเมิดต่อเรา ด้วยการละเมิดของเขานั้น และที่ได้ดำเนินการขัดแย้งเราด้วย⁴¹ และเราจึงดำเนินการขัดแย้งเขาทั้งหลายด้วย และได้้นำเขาเข้าแผ่นดินแห่งศัตรูของเขา ถ้าเมื่อนั้นจิตใจอันนอกรีตของเขาถ่อมลงแล้ว และเขายอมรับ

โทษ เพราะ ความชั่วช้า ของเขา แล้ว ⁴² เรา จึง จะ ระลึก ถึง พันธสัญญา ของเรา ซึ่งมี ต่อ ยาโคบ และ พันธสัญญา ของเรา ซึ่งมี ต่อ อีสอัค และ พันธสัญญา ของเรา ซึ่งมี ต่อ อับราฮัม และ เรา จะ ระลึก ถึง แผ่น ดิน นั้น ⁴³ แต่ แผ่น ดิน จะ ต้อง ถูก ละไว้ จาก เขา และ จะ ได้ ชื่นชม กับ สะบาโต เหล่า นั้น ของ มัน ขณะที่ มัน ยัง วาง เปล่า อยู่ โดย ไม่มี พวก เขา ทั้ง หลาย เขา ทั้ง หลาย จะ ยอม รับ การ ลงโทษ ใน ความชั่วช้า ของเขา เพราะ เขา ได้ รังเกียจ คำ ตัดสิน ของเรา และ เพราะ จิตใจ ของเขา เกลียด ชัง กฎ เกณฑ์ ของเรา ⁴⁴ ถึง เพียง นั้น ก็ ดี เมื่อ เขา ทั้ง หลาย อยู่ใน แผ่น ดิน ศัตรู ของเขา เรา จะ ไม่ ละทิ้ง เขา เรา จะ ไม่ เกลียด ชัง เขา ถึง กับ จะ ทำลาย เขา เสีย ให้ หมด ที่ เดียว และ ทำลาย พันธสัญญา ซึ่งมี กับ เขา เสีย เพราะ เรา คือ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของเขา ⁴⁵ เพราะ เห็น แก่ เขา เรา จะ รำลึก ถึง พันธสัญญา ซึ่งมี ต่อ บรรพบุรุษ ของเขา ผู้ ซึ่ง เรา ได้ พา เขา ออก มา จาก แผ่น ดิน อียิปต์ ท่ามกลาง สายตา ของ บรรดา ประชาชาติ เพื่อ เรา จะ ได้ เป็น พระเจ้า ของเขา เรา คือ พระเยโฮวาห์” ⁴⁶ สิ่ง เหล่า นี้ เป็น กฎ เกณฑ์ และ คำ ตัดสิน และ พระราชบัญญัติ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ ทรง กระทำ ไว้ ระหว่าง พระองค์ กับ ประชาชาติ อิสราเอล บน ภูเขา ซินาย โดย มือ โมเสส

27

พระราชบัญญัติต่างๆ เรื่องการปฏิญาณ

- ¹ พระ เยโฮวาห์ ตรัส กับ โมเสส ว่า ² “จง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ว่า เมื่อ ผู้ใด ปฏิญาณ เป็น พิเศษ ไว้ บุคคล ผู้ที่ถูก ปฏิญาณ ไว้ นั้น เป็น ของ พระเยโฮวาห์ ตาม ราคา ของ ท่าน ³ ให้ เจ้า กำหนด ราคา ดังนี้ ผู้ชาย อายุ ตั้งแต่ ยี่สิบ ถึง หกสิบ ปี จะ เป็น ค่า เงิน ห้าสิบ เซลตาม เซลของ สถานบริสุทธิ์ ⁴ ถ้า ผู้ นั้น เป็น ผู้หญิง ให้ เจ้า กำหนด ราคา เป็น ค่า เงิน สิบ

มลิบเซเชล 5 ถ้าผู้นั้นอายุห้าขวบถึงยี่สิบปี ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินยี่สิบเซเชล และผู้หญิงสิบเซเชล 6 ถ้าผู้นั้นอายุหนึ่งเดือนถึงห้าขวบ ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินห้าเซเชล ให้เจ้ากำหนดราคาผู้หญิงเป็นเงินสามเซเชล 7 ถ้าเป็นบุคคลอายุตั้งแต่หกสิบปีขึ้นไป ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินสิบห้าเซเชล และผู้หญิงสิบเซเชล 8 แต่ถ้าผู้นั้นเป็นคนจนมีน้อยกว่าค่าตัวก็ให้เขาไปหาปุโรหิต ให้ปุโรหิตกำหนดราคาตามกำลังของผู้ที่ปฏิญาณ ปุโรหิตจะกำหนดราคาของคนนั้น 9 ถ้าเป็นสัตว์อย่างที่มนุษย์นำมาถวายพระเยโฮวาห์ สิ่งใดๆ ที่มนุษย์ถวายแด่พระเยโฮวาห์ถือว่าเป็นของบริสุทธิ์ 10 อย่าให้เขานำอะไรมาแทนหรือเปลี่ยน เอาดีมาเปลี่ยนไม่ดี หรือเอาไม่ดีมาเปลี่ยนดี ถ้าเขาทำการเปลี่ยนสัตว์ ทั้งตัวที่นำมาเปลี่ยนและตัวที่ถูกเปลี่ยนจะต้องบริสุทธิ์ 11 ถ้าเป็นสัตว์มลทินซึ่งไม่พียงนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำสัตว์ตัวนั้นไปหาปุโรหิต 12 แล้วปุโรหิตจะตีค่าว่าเป็นของดีของไม่ดี ท่านผู้เป็นปุโรหิตกำหนดราคาเท่าใดก็ให้เป็นเท่านั้น 13 แต่ถ้าเขาจะมาไถ่สัตว์นั้นก็ให้เขาเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาที่ตีไว้ 14 เมื่อคนใดถวายเรือกของตนไว้ เป็นของบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์ ปุโรหิตต้องกำหนดราคาตามดีไม่ดี ปุโรหิตกำหนดราคาเท่าใดก็ให้เป็นเท่านั้น 15 ถ้าผู้ที่ถวายเรือกไว้ประสงค์จะไถ่เรือกของเขา ก็ให้ผู้นั้นเพิ่มเงินอีกหนึ่งในห้าของราคาเรือกที่ตีไว้ แล้วเรือกนั้นจึงตกเป็นของเขาได้ 16 ถ้าผู้ใดถวายที่ดินส่วนหนึ่งแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นมรดกตกแก่เขา ให้เจ้ากำหนดราคาของที่ดินตามจำนวนเมล็ดพืชที่หว่านลงในดินนั้น ถ้าที่นาใช้เมล็ด

ข้าวนบาร์เลย์หนึ่ง โโฮ เมอร์ ให้กำหนดราคา เป็นเงินห้าสิบ เซเซล ¹⁷ ถ้าเขาถวายนาในปีเสียงแตร ก็ให้คงเดิมราคา ที่เจ้ากำหนด ¹⁸ แต่ถ้าเขาถวายที่นาภายหลังปีเสียงแตร ก็ให้ปุโรหิตคำนวณค่าเงินตามจำนวนปีที่เหลืออยู่กว่าจะถึง ปีเสียงแตร ให้หักเสียจากราคาที่เจ้ากำหนด ¹⁹ ถ้าผู้ที่ถวาย นาประสงค์จะไถ่ยานั้นก็ให้เขาเพิ่มค่าเงินอีกหนึ่งในห้าของ กำหนดราคาที่ดีไว้ แล้วยานั้นจะเป็นของเขา ²⁰ แต่ถ้าเขา ไม่ประสงค์ที่จะไถ่หรือเขาได้ขายยานั้นให้แก่อีกคนหนึ่ง แล้ว ก็อย่าให้ไถ่อีกเลย ²¹ แต่นานั้นเมื่อออกไปในปีเสียง แตรก็เป็นของบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์ ดูนานที่ตั้งถวายจึง เป็นของปุโรหิต ²² ถ้าคนใดซื้อนามาถวายแต่พระเยโฮวาห์ ซึ่งไม่ใช่ส่วนมรดกที่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ²³ ปุโรหิตจะ คำนวณค่านานับจนถึงปีเสียงแตร ในวันนั้นเจ้าของนาต้อง ถวายเงินเท่ากำหนดค่านาที่ดีไว้ เป็นสิ่งบริสุทธิ์แต่พระเย โฮวาห์ ²⁴ พอถึงปีเสียงแตรนานั้นต้องกลับไปตกแก่ผู้ที่ขาย ให้เขาซึ่งเป็นเจ้าของเดิม ตามมรดกที่ตกมาเป็นของเขา ²⁵ การกำหนดราคาทุกอย่างจะต้องเป็นไปตามค่าเงินเซเซล ของสถานบริสุทธิ์ ยีสิบเก-ราห์เป็นหนึ่งในเซเซล

อย่าให้ใครขายลูกสัตว์หัวปีหรือสิ่งที่ถวายแล้ว

²⁶ แต่ลูกสัตว์หัวปีนั้นอย่าให้ใครนำมาถวาย เพราะที่เป็น สัตว์หัวปีก็ตกเป็นของพระเยโฮวาห์แล้ว วัวก็ดี แกะก็ดี เป็น ของพระเยโฮวาห์ ²⁷ ถ้า เป็นสัตว์ มลทินจง ให้เขาซื้อ ดิน ตามกำหนดราคาของเจ้า โดยเพิ่มหนึ่งในห้าของกำหนด ราคาที่ดีไว้ ถ้าเขาไม่ไถ่ก็ให้ขายเสียตามกำหนดราคาที่ดีไว้ ²⁸ แต่สิ่งใดที่ถวายแต่พระเยโฮวาห์ เป็นสิ่งที่เขามียู่ไม่ว่า เป็นคนหรือสัตว์ หรือที่นาอันเป็นมรดกตกแก่เขาจะขาย หรือไถ่ไม่ได้เลย เพราะสิ่งที่ถวายแล้ว เป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด

แต่พระเยโฮวาห์²⁹ ทุกสิ่งที่ถูกถวายแล้ว คือสิ่งที่ต้อง
ทำลาย เสียจากมนุษย์ อย่าให้ไถ่ถอน แต่ต้อง ถูกฆ่า เสีย
แน่นอน

สิบชักหนึ่งทั้งสิ้นเป็นของพระเยโฮวาห์

³⁰ สิบชักหนึ่ง ทั้งสิ้นที่ได้จาก แผ่นดิน เป็นพืชที่ได้จาก
แผ่นดินก็ดี หรือ ผลจาก ต้นไม้ก็ดี เป็นของพระเยโฮวาห์
เป็นสิ่งบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์³¹ ถ้าคนใดประสงค์จะไถ่สิบ
ชักหนึ่งส่วนใดของเขา เขาต้องเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของสิบชัก
หนึ่งนั้น³² และสิบชักหนึ่งที่ได้มาจากฝูงวัว หรือฝูงแพะ
แกะ คือสัตว์หนึ่งในสิบตัวที่ลอดได้ไม่เท่าของผู้เลี้ยง จะเป็น
สิ่งบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์³³ อย่าให้พิจารณาว่าดีหรือไม่ดี
อย่าให้เขาสับเปลี่ยน ถ้าเขาสับเปลี่ยน ทั้งตัวที่นำมาเปลี่ยน
กับตัวที่ถูกเปลี่ยนเป็นของบริสุทธิ์ ไถ่ไม่ได้”³⁴ เหล่านี้เป็น
บทบัญญัติที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญญัติไว้กับ โมเสส สำหรับ
คนอิสราเอลบนภูเขาซีนาย

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a